TIMISOARA A

Cutezătorii

JOI, 29 IULIE 1982,
ANUL XVI (NR.773)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

30

*Primul festival al cîntecului patriotic
și dansului pionieresc
„Omagiu patriei și partidului"
a reunit, pe scena teatrelor de vară
de la Năvodari talentate formații pionierești
de muzică folk, muzică ușoară și clasică,
de dansuri, soliști
și recitatori din toată țara
care au transmis cu însuflețire,
în spectacole pline de măiestrie,
mesajul patriotic, revoluționar al artei lor.*

Creştem cutezători

LA TIMIŞOARA AU ÎNCEPU

Timişoara, 24 iulie.

Mereu întineritul oraş de pe malurile Begăi trăieşte în această zi, alături de cei peste 500 de delegaţi ai pionierilor din întreaga ţară, emoţionantul moment al deschiderii celui de al X-lea Forum Naţional al pionierilor, care se desfăşoară sub deviza „Creştem cutezători sub flamuri tricolore".

În lumina zilei senine de vară, Universitatea — gazdă a Forumului Naţional '82 — a îmbrăcat veşmînt sărbătoresc. Drapelele patriei şi partidului încadrează portretul tovarăşului Nicolae Ceauşescu, cel mai iubit prieten şi îndrumător al tinerei generaţii. Pe o pancartă drapată în culoarea cerului de vară este înscrisă deviza „Creştem cutezători sub falduri tricolore".

Lucrările Forumului Naţional se desfăşoară în spiritul înaltelor exigenţe cuprinse în expunerea de excepţională însemnătate a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, prezentată la plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 1—2 iunie 1982.

Pionierii delegaţi, constituiţi în douăzeci de detaşamente, s-au aliniat în careu pe platoul din faţa Universităţii. Sunetul trompetelor anunţă începerea ceremonialului pionieresc. Se dă onorul la drapel. Cinci sute de inimi trăiesc cu deosebită emoţie momentul solemn al înălţării drapelului tricolor al patriei pe catargul taberei Forumului Naţional; cinci sute de glasuri tinere intonează fierbinte Imnul de Stat al Republicii Socialiste România.

Un alt moment trăit cu bucurie de pionieri l-a constituit sosirea echipajului expediţiei cicloturistice „Mesagerii păcii", purtător al înflăcăratei dorinţe de pace şi prietenie de care sînt animaţi toţi copiii ţării.

Începînd cu 24 iulie, pe parcursul a 14 zile, se vor dezbate căile şi mijloacele de intensificare a întregii activităţi a consiliilor şi comandamentelor pionierești pentru crearea unui climat de studiu şi angajare deplină a tuturor copiilor în îndeplinirea îndatoririlor şcolare şi pionierești, pentru creşterea participării acestora la cercurile tehnico-aplicative, în acţiunea de muncă patriotică, la activităţile de educaţie comunistă, patriotică şi revoluţionară.

În cadrul programului Forumului Naţional, pionierii delegaţi vor realiza bogate schimburi de experienţă, vizite în întreprinderi industriale şi unităţi agricole, spectacole, evocări, parade şi marşuri pionierești.

Activităţile din forum le vor prilejui cunoaşterea nemijlocită de către copii a realizărilor din anii socialismului, a muncii eroice a poporului nostru pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului.

Pionierii din întreaga ţară dau expresie şi cu acest prilej dragostei şi recunoştinţei fierbinţi faţă de partid şi popor, faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, marele prieten şi îndrumător al tinerei generaţii, pentru copilăria fericită, pentru condiţiile minunate de viaţă şi învăţătură, creştere şi formare, pentru viitorul comunist al patriei.

Hotărîţi să facă totul pentru a se pregăti ca viitori constructori de nădejde ai socialismului şi comunismului pe pămîntul României, pionierii, toţi copiii ţării se angajează să înveţe tot mai bine, să intensifice întreaga activitate de educare comunistă, revoluţionară.

TRĂIASCĂ ŞI ÎNFLOREASCĂ SCUMPA NOASTRĂ PATRIE, REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA !

● Chiar din după-amiaza primei zile a Forumului Naţional, participanţii s-au adunat în aula Universităţii ca să-i cunoască pe pionierii candidaţi pentru Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor şi pentru Comisia de Cenzori. Cei 284 de pionieri au fost prezentaţi de pioniera Şuteu Daniela, delegată a judeţului Bistriţa Năsăud. Pînă în ziua cînd vor trebui să hotărască pe care dintre ei să-i aleagă, au timp suficient pentru a se cunoaşte şi mai bine.

● Un punct de mare atracţie îl constituie în aceste zile Expo-Forum '82. Ea reuneşte peste 120 de lucrări de creaţie tehnico-ştiinţifică realizate în cadrul activităţilor tehnico-aplicative din şcoli şi de la casele pionierilor şi şoimilor patriei din toate judeţele ţării. Sînt lucrări cu largă aplicabilitate în procesul instructiv-educativ. Realizînd aceste aparate, pionierii s-au gîndit că astfel pot contribui şi ei atît la îmbogăţirea bazei materiale a atelierelor, cît şi la creşterea calităţii activităţilor desfăşurate în acestea.

● Seară de seară, pionierii se adună în holul mare de la intrarea Universităţii, unde au loc atrăgătoare programe cultural-artistice, pline de farmec şi voioşie.

Primii artişti care s-au prezentat în faţa pionierilor aflaţi în tabăra Forumului Naţional au fost membrii formaţiei de muzică de la Şcoala generală nr.1 din Seini, judeţul Maramureş, care au susţinut programul „Copiii României socialiste cîntă patria şi partidul".

● Cea de-a doua zi a forumului a fost aşteptată cu vie nerăbdare de toţi copiii. De ce? Pentru că prima parte a zilei a fost rezervată schimburilor de experienţă cu pionierii din municipiul Timişoara. În ritmul cîntecului forumului, interpretat cu voioşie în autobuze pe tot parcursul itinerarului timişorean, oaspeţii au pornit spre şcolile generale nr. 1, 4, 9, 18, 21, 22, 24, 25, Liceul de filologie-istorie şi Casa pionierilor şi şoimilor patriei.

Oaspeţi şi gazde au purtat vii dialoguri despre realizările lor, au participat împreună la activităţi tehnico-ştiinţifice şi sportive, au cîntat, s-au jucat şi-au făcut daruri. În numai cîteva ceasuri s-au legat sute de prietenii.

● „Daciada" forumului a fost deschisă printr-o frumoasă paradă pionierească. În ritmurile unui marş cîntat de cunoscuta fanfară a Casei pionierilor şi şoimilor patriei din Iaşi, cei cinci sute de pionieri au pornit spre baza sportivă aflată în vecinătatea Universităţii, unde a avut loc festivitatea inaugurală.

Prima probă din cadrul „Daciadei" forumului a fost Crosul pionierilor, care a reunit sute de participanţi — fete şi băieţi. Cîştigătorii locului I, pe categorii de vîrstă, au fost: Cristina Popa, judeţul Hunedoara (400 m), Cornel Văcaru, judeţul Neamţ (500 m), Camelia Petri, judeţul Braşov (600 m), Kardaluş János, judeţul Cluj (650 m), Maricica Apreotesii, judeţul Vrancea (800 m), Mihai Roman, judeţul Bacău (1000 m).

Vom reveni pe larg în numărul viitor.

sub flamuri tricolore

UCRĂRILE CELUI DE-AL X-LEA FORUM NAȚIONAL AL PIONIERILOR

Bun venit în școala noastră

Julieta Vidrașcu, pioniera comandantă de unitate de la Școala generală nr.18 din Timișoara, era tare emoționată cînd în fața școlii ei s-a oprit autobuzul cu peste patruzeci de pionieri oaspeți.

Chipurile vesele ale copiilor i-au învins emoția, așa că salutul de bun venit l-a rostit calmă, cu glasul ei obișnuit. Împreună cu ceilalți colegi din unitate i-au înconjurat cu prietenie pe oaspeți, oferindu-le flori. După aceea le-au arătat școala lor: laboratoarele, cabinetele, atelierele, clasele. Apoi „Semaforul Temerarilor", gazeta echipajelor aflate acum în expediție.

Le-au făcut și o surpriză invitîndu-i să participe împreună la activitatea în care asamblează jucării pentru șoimii patriei.

— Ce fel de jucării? a întrebat, curios, Cătălin Popa de la Școala generală nr.49, București.

— Vei vedea îndată. Cred că o să-ți placă ce facem noi aici, i-a răspuns Marin Itineanț.

Într-adevăr, le-a plăcut tuturor cînd au văzut cum în numai cîteva minute din mîinile îndemînatice ale gazdelor au ieșit avioane gata parcă să decoleze de pe un aeroport miniatural. Și-au manifestat de îndată dorința să lucreze și ei. Trenuri de aterizaj, aripi de avion, fuzelaje deveneau cît ai clipi... de cîteva ori avioane adevărate, dar, bineînțeles, la scară liliputană. Tot atît de pasionantă a fost și vizita la atelierul de pirogravură, căci și aici oaspeții au vrut să-și încerce îndemînarea. Cea mai veselă parte a dimineții s-a derulat însă la... bazinul de înot. Nu în vreo întrecere de natație, așa cum am fi tentați să credem, ci... la o demonstrare de navomodele. În aplauzele și încurajările frenetice care veneau din toate părțile, Marius Pîrvo, Mircea Moldovan, Nicolae Hodoșan și alți cîțiva băieți, membri ai atelierului de navomodele de la Casa pionierilor și șoimilor patriei au lansat la apă submarinul „Delfinul", care s-a întrecut, rînd pe rînd, cu cîteva „nave de pasageri".

ECATERINA ROȘCA

Darul

Pleca de-acolo ținînd în mînă o mică farfurioară de lemn, pirogravată.

Corina Bucalearos din Sulina era bucuroasă și ai fi crezut la prima vedere că acest fapt se datora micii, dar frumoasei farfurii de lemn, primită de la gazdele ei.

Într-adevăr, farfurioara era frumoasă, era primită de la gazde – dar bucuria ei de oaspete venea din izvoare mai adînci.

Căci e plăcut să fii oaspete; după tradiția noastră o gazdă bună te primește cu „Bine ai venit" – de data aceasta, chiar și scris, la intrarea în hol; te poftește să vezi casa – de data aceasta chiar o casă a pionierilor și șoimilor patriei, cea din Timișoara; îți vorbește despre activitatea sa, pune orchestra să-ți cînte, îți oferă un sandviș, un cico, îți oferă un dar etc.

Și Corina a aflat, a înțeles că această casă bănățeană reprezintă o forță în pionierie (nenumărate premii și distincții o dovedesc); s-a convins încă o dată că forța pasiunii este motorul tuturor succeselor (discuția cu Gabriela Bucătaru de la „radio" a impresionat-o); s-a convins că un număr de copii talentați pot forma nu numai un grup muzical simpatic, ci o orchestră de-adevăratelea; dar nu mai prejos decît toate acestea a impresionat-o micul, dar despre care vorbeam la început, un dar puțin neobișnuit, pentru că...

Cel mai mult i-a plăcut atunci cînd gazdele au întrebat-o cine e, de unde vine, ce-i place să facă, iar în cele din urmă i-au propus: vino lîngă noi, iată farfurioara, iată un aparat de pirogravat și hai să facem ceva frumos!

Nu mai pirogravase niciodată și a tulburat-o faptul că a reușit ceva neobișnuit. Meritul o fi al ei, al gazdelor care au îndrumat-o sau...?

Dar toate precizările acestea par lipsite de importanță, acum, cînd ea ține grijulie în mînă frumoasa farfurioară și simte că a fi gazdă sau oaspete poate să însemne uneori mult mai mult decît ne-am obișnuit să înțelegem prin aceste două cuvinte.

ILIE TRAIAN

CARTE DE VIZITĂ

Artiștii din Seini

Sînt nouă la număr, șapte fete și doi băieți, care au sosit aici, în tabăra Forumului Național, tocmai din Seinii Maramureșului. Și-au cucerit noii prieteni chiar din prima seară, cînd s-au instalat cu instrumentele lor pe estrada din foaierul Universității.

Veseli, cu obrajii bronzați de soarele verii, și-au interpretat cîntecele cu atîta căldură și cu atîta vervă încît la un moment dat întreaga sală cînta cu ei.

Dar cine sînt talentații artiști? Fetița care cînta la orgă electronică se numește Anca Gligor, băiatul de la baterie – viu aplaudat tot timpul de copiii-spectatori – este Otto Ulman. La chitare – Romana Fericeanu și Lavinia Gorun. Cea mai tînără instrumentistă – Andreea Tarța – va deveni pionieră în apropiatul an școlar. Solistele sînt Natalia Dîrle, Camelia Seicărescu, Claudia Tamaș și Florin Fericeanu, fratele Romanei.

Vă putem spune că pînă în prezent formația de muzică a pionierilor Școlii generale nr.1 din Seini este deținătoarea unui premiu I și a unui premiu III pe țară la Festivalul Național „Cîntarea României". Copiii din Seini au fost pînă acum prezenți cu spectacole de zeci de ori pe scene din numeroase județe ale țării, unde au fost viu aplaudați de colegii lor. Vă mai putem spune că, în viața lor de școlari, de pionieri se dovedesc silitori la învățătură, harnici și inimoși în toate celelalte activități. Cu toții au note numai de la 8 în sus. Nici unul n-a absentat vreodată de la vreo repetiție sau de la școală.

De cum începe primăvara pot fi întîlniți alături de săteni în solarii, la îngrijitul răsadurilor, în sera școlii, cultivînd legume, pe coama dealului Comja la plantat de puieți sau pe străzile comunei îngrijind miile de flori ce-i răsplătesc vara din plin cu parfumul lor. Să știți că artiștii din Seini, ca și colegii lor, dealtfel, sînt și pasionați sericicultori, domeniu despre care am purtat multe discuții aici, la forum, cu pionierii delegați.

Inimoșii artiști din Seini și-au făcut aici atîția prieteni încît acum cîntecele lor răsună în întreaga tabără a Forumului Național.

R. E.

Jurnal de vacanță

CU PIONIERII-REPORTERI, LA SCHITU-COSTINEȘTI

Orele 16. *În fața panoului de lîngă camera pionierilor, copiii s-au adunat ciorchine. Cei mai mici se înalță pe vîrfuri ca să poată privi printre capetele colegilor.*

A apărut o nouă ediție a „cotidianului" taberei și cu toții sînt curioși să afle cît mai curînd noutățile. Da, ați citit bine, cotidianul taberei. Pentru că tabăra pionierească de la Schitu-Costinești, unde scena de mai sus s-a repetat zile de-a rîndul, a avut gazeta ei cotidiană pe a cărei carte de vizită s-au înscris de la bun început, trei date esențiale: denumirea – „Semafor", ora apariției – 16; tiraj – un exemplar.

Iată de ce copiii se grăbeau să se numere printre primii cititori ai fiecărei proaspete ediții. Și vă asigurăm că, pînă la lăsarea serii, toți cei 140 de pionieri aflați în tabără puteau comenta cu lux de amănunte fiecare articol, fiecare rubrică. Pentru că apariția „Semaforului" nu a fost urmărită aici doar din curiozitate, ci și din, hai să le spunem... interese „profesionale". Cei prezenți la Schitu-Costinești în această vară își încercaseră de multe ori condeiul în domeniul reporteresc, la subredacțiile pionierești județene și la semafoarele din școli iar aici, în tabăra pionierilor reporteri au venit să se perfecționeze, să facă schimb de experiență.

Frumoasele zile de vacanță, marea, plaja, numeroasele activități la care au participat de-a lungul celor aproape două săptămîni au oferit din plin subiecte pentru toate condeiele: reporteri, poeți, epigramiști și foiletoniști, caricaturiști și... chiar pentru pictori.

Carnetul de reporter i-a întovărășit pe prietenii noștri pretutindeni; la dezbaterile politico-ideologice de după-amiaza, în livada de la Tuzla, unde au fost la cules de cireșe, în drumeție la Constanța, în vizita de la ziarul „Dobrogea nouă", în Parcul pionierilor, la Delfinariu, în muzee, la Planetariu... Și peste tot, filele s-au umplut cu date, cifre, nume, impresii...

Dar cine va reuși să surprindă cel mai bine, să redea cel mai sugestiv întîmplările de peste zi? Aceasta a fost întrebarea la care au căutat să răspundă, prin scrierile lor, copiii din toate cele șapte detașamente. Spiritul de întrecere s-a instalat, așadar, în întreaga tabără.

Seară de seară, la camera pionierilor colectivele de redacție de serviciu citeau articolele scrise de pionierii-reporteri. Tot acolo se fructificau idei, se nășteau inițiative, se dădea frîu liber fanteziei. Urma apoi stabilirea machetelor, desenarea titlurilor. Și, spre bucuria tuturor, surprizele de la „Semafor" nu se lăsau în nici o zi așteptate. Cristina, o fetiță din Botoșani a împlinit aici, în tabără, unsprezece ani. „Semaforul" i-a urat un călduros „La mulți ani!", însoțit de un gingaș buchețel de flori, prins chiar lîngă titlul articolului, iar seara întreaga tabără a sărbătorit-o cu bucurie.

„Pe întinsul taberei, am găsit cireșe", spune îndrăgitul cîntec pionieresc. Cei de la Schitu-Costinești le-au găsit ceva mai departe — la Tuzla, într-o livadă ca-n basme. Mai întîi le-au gustat... pe săturate. Apoi au pornit întrecerea: detașamentul care va culege cele mai multe lădițe, va primi trofeul „Cireașa de aur". În cîteva ore au fost culese 117 lădițe. Fruntași — pionierii detașamentului șapte.

Radu Suciu și Cristian Cipleu, din Cluj-Napoca, le-au pregătit gălăgioșilor din dormitorul lor un foileton de tot hazul, iar brigada „Vede tot", permanent „pe recepție", i-a ținut pe toți copiii la curent cum se stă pe detașamente la capitolul „autogospodărire". În ziua cînd cei 140 de „reporteri" au fost la cules de cireșe, s-au adunat atîtea articole la „secretariatul" de redacție, încît echipei de serviciu i-a fost greu să-l aleagă pe cel mai bun. Și cînd, în sfîrșit, s-a decis pentru articolul Laurei Boteanu, toți cititorii au fost de părere că s-a făcut cea mai bună alegere. Drept pentru care i-a răsplătit pe cei din echipă cîntînd încă o dată cîntecul „La cireșe".

La fel s-a întîmplat și cu ingeniosul articol al lui Călin Vaida – „Scrisoare de la Costinești", în care băiatul de la Maramureș povestește întîmplări din tabără, îmbinînd cuvîntul scris cu desenul. Călin s-a numărat, de altfel, și printre cei mai buni dintre reporterii care au descris cu vervă cursele de „fugă în saci" de pe plajă, întrecerile de fotbal ale fetelor și concursurile de construcții în nisip.

La Schitu-Costinești, în tabăra subredacțiilor pionierești organizată de C.N.O.P., ucenici-reporteri din toată țara s-au jucat, s-au odihnit, au cîntat și s-au bucurat de soare. Mai presus de toate, însă, și-au îmbogățit experiența. Dar să le dăm cuvîntul cîtorva:

Radu Suciu: *Am discutat cu mulți copii despre modul în care-și scriu ei articolele și am înțeles încă o dată cît de mult înseamnă nu numai o documentare minuțioasă, stăpînirea problemei pe care vrei s-o faci cunoscută printr-un articol, ci și părerea ta proprie despre aspectul la care te-ai oprit. Mi-au plăcut mult concursurile noastre de creație literară și publicistică.*

Adrian Gyulai: *Din discuția avută la „Dobrogea nouă" am înțeles că reporterul trebuie să fie un om foarte bine pregătit. Acest lucru e valabil și pentru noi, pionierii-reporteri. Cum ar putea scrie, de pildă, un pionier-reporter, cu note mediocre despre cei care nu-și pregătesc temele, sau nu învață?*

Minodora Badea: *Plec de aici cu multe idei mai ales cu privire la ceea ce trebuie să însemne un „Semafor". E foarte important ca acesta să aibă cît mai multe rubrici, care să poată cuprinde o gamă cît mai largă de aspecte din viața noastră de fiecare zi.*

Codruța Corcodel: *Cînd vom reveni la școală avem multe de făcut pentru pregătirea noastră de elevi, de pionieri. Ca să izbîndim, trebuie să ne cunoaștem cu toții cît mai bine pentru a ne putea ajuta la nevoie. Mi-am notat multe idei, pe care le-am desprins din dezbaterile noastre și pe care aș vrea să le împărtășesc colegilor mei. Un lucru îmi este acum foarte clar: prin ceea ce scrie, un pionier-reporter este dator să facă tot ce-i stă în putință pentru izbînda noului.*

ECATERINA ROȘCA

DIN SEMAFORUL TABEREI PIONIERILOR REPORTERI DE LA SCHITU-COSTINEȘTI

O FATĂ VORBĂREAȚĂ

Seara cînd s-a stins lumina
La vorbă ea este prima
Dar nu vrea să se gîndească
La cei ce vor să se-odihnească.

SFOR SFOR SFOR SFOR SFOR SFO

„ÎNVIORARE"

Din pătuc cînd s-a sculat
La „un-doi" s-a-nviorat
La „trei-patru" a obosit
Și s-a pus pe sforăit.

Sorin Frăsina
și
Carmen Oprescu
detașamentul 3

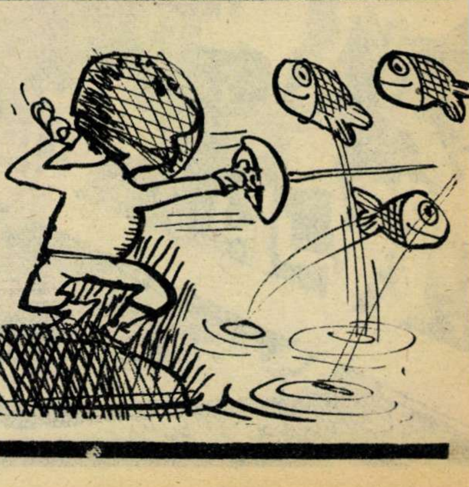

MINGEA BUCLUCAŞĂ

Mihăiţă e tare supărat. De ce? Auziţi povestea.

A purtat cu el sute de kilometri o minge nouă de fotbal. Şi-a cumpărat-o chiar în ziua plecării în tabără, cu gîndul că, în sfîrşit, va avea prilejul să se sature de jocul cu balonul rotund. Cum a sosit, a luat-o din rucsac şi... hai la joc. N-a avut timp să-şi facă prieteni. N-a observat nici că alţi băieţi de seama lui, ba chiar şi fete, încingeau pe plajă jocuri palpitante. Mihăiţă stătea singuratic, jucîndu-se cu biata minge, care de atîtea şuturi începuse să-şi schimbe înfăţişarea, dînd semne de oboseală. Nici seara nu se odihnea biata minge, pentru că Mihăiţă obişnuia să doarmă cu capul pe ea.

Degeaba au încercat băieţii din detaşament să-l atragă în jocul lor. Mihăiţă îşi vedea mai departe, singur, de mingea lui.

Totul a fost minunat pentru Mihăiţă, pînă ieri. Ca de obicei, înainte de culcare, şi-a aşezat mingea sub pernă. Aşa, ca să fie sigur că nimeni nu se va atinge de ea. N-a mai apucat să asculte poveştile hazlii ale băieţilor, căci, obosit cum era, a adormit repede. Dimineaţa, cînd trompeta i-a trezit pe toţi chemîndu-i la înviorare, Mihăiţă a sărit din pat şi a privit degrabă spre pernă. I-a mingea de unde nu-i! Ce s-o fi întîmplat? se întreba cu nelinişte. Îşi roti privirea prin dormitor, dar cui să i se adreseze? Băieţii îşi vedeau liniştiţi de treabă, ca şi cînd nu s-ar fi întîmplat nimic. Mihăiţă, preocupat de mingea lui, nu avusese timp nici măcar să afle cine sînt noii lui colegi şi cum îi cheamă. De aceea, acum se află în mare încurcătură. Supărat, nu ieşi nici pe platoul de înviorare.

Orele treceau şi Mihăiţă nu apucă să afle nimic despre mingea buclucaşă.

...Pe plajă, băieţii se pregătiseră pentru meci. La un moment dat s-au strîns roată în jurul tovarăşului profesor de sport, discutînd în şoaptă. Apoi, unul dintre băieţi se apropie de Mihăiţă şi i se adresă prietenos:

— Ce-ai zice, vii în echipa noastră? Avem nevoie de un centru înaintaş.

Mihăiţă rămase uluit. Abia acum îşi dădu seama de greşeala pe care o făcuse. În fiecare zi, pe plajă aveau loc meciuri adevărate la care ar fi putut participa şi el. Dar mereu cu gîndul la mingea lui, nici nu observase.

Deodată se lumină, dezlegînd în sinea lui misterioasa dispariţie a mingii: cu siguranţă că băieţii din detaşament nu erau străini de dispariţia ei. Şi, cu inima plină de bucurie, Mihăiţă îl prinse de mînă pe noul său prieten, pornind spre grupul de băieţi care aşteptau să înceapă jocul.

Camelia Hidoş
detaşamentul 7

BUCUROŞI, ACEŞTIA SÎNTEM NOI, ALĂTURI DE „CARAIMAN" AFLAT CEVA MAI ÎN SPATE ŞI LA 2495 m FAŢA DE NIVELUL MARII

TABĂRA PIONIEREASCĂ DE LA GÎRBOVA LA... ÎNĂLŢIME

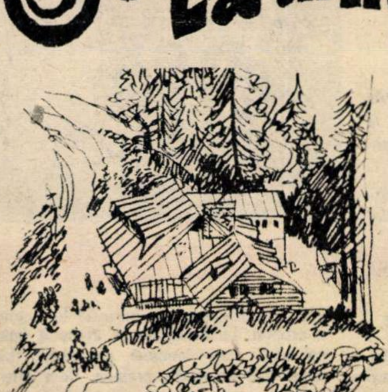

PE TOT PARCURSUL CELOR 7 ZILE, CÎT A DURAT TABĂRA, PIONIERII ŞI ŞCOLARII DE LA ŞC. 75 DIN BUCUREŞTI S-AU SIMŢIT MINUNAT, ÎNCONJURAŢI DE GRIJA DEOSEBITĂ A TOVARĂŞELOR PROFESOARE PANĂ ŞI BOGĂŢEANU, PRECUM ŞI A FAMILIEI CABANIERILOR MUŞAT.

ÎN AERUL PUTERNIC OZONAT ŞI LA PESTE 1300 m ALTITUDINE, JOCURILE, GLUMELE, VOIA BUNĂ, CÎNTECELE ŞI DRUMEŢIILE N-AU CONTENIT.

PIONIERELE RALUCA ŞI MIHAELA VĂ DORESC TUTUROR O VACANŢĂ FRUMOASĂ

GAZDE BUNE, CABANIERII TANŢA ŞI ION MUŞAT SÎNT ÎNTOTDEAUNA BUCUROŞI DE OASPEŢI

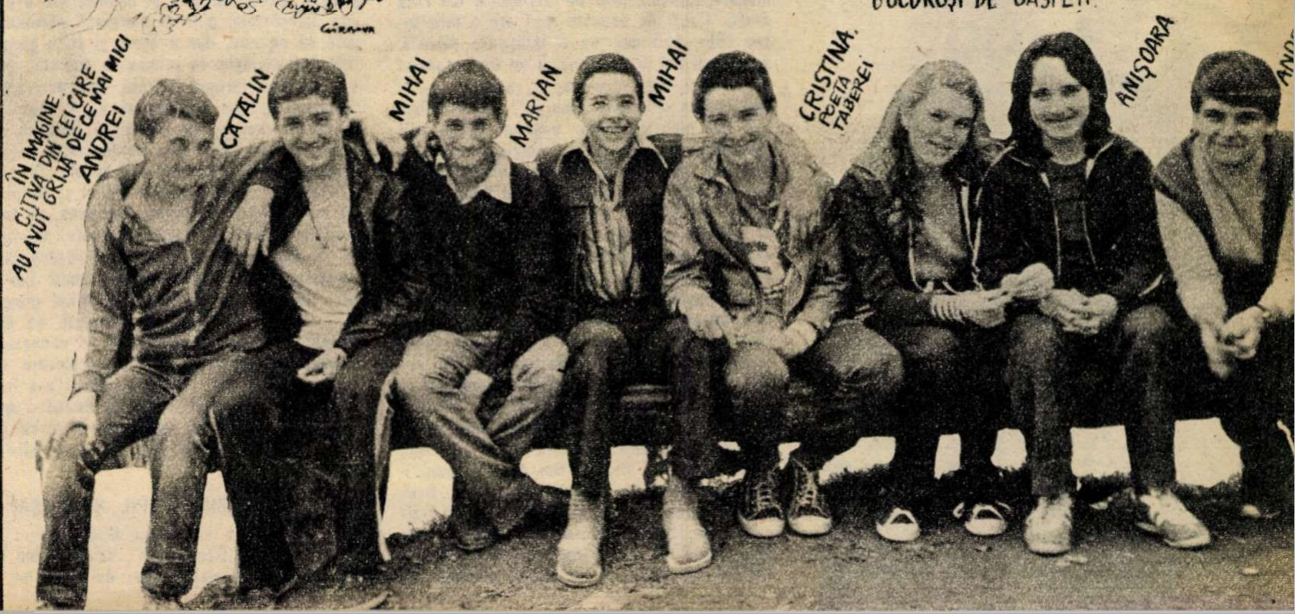

ÎN IMAGINE, CÎTIVA DIN CEI CARE AU AVUT GRIJĂ DE CEI MAI MICI

Di căluţule, di, di!

Cu ochii lui mari, cu botul cald şi catifelat, cu docilitatea şi supunerea care-l caracterizează, calul este prietenul credincios al omului, gata să i se supună fie la călărie, la trăsură şi căruţă sau la căratul greutăţilor în spinare, pe drumurile lungi şi muntoase.

Plimbările cu calul pe cîmp, pe poteci sau la umbra pădurilor sînt momente plăcute, ce nu se pot uita niciodată.

Mişcările elegante care se obţin în dresajul sportiv (asemănător cu ceea ce se poate vedea şi în reprezentaţiile de circ), şi obişnuinţa de a sări peste obstacole se obţin după o pregătire în antrenamente de aproximativ 2–3 ani.

Cu repetarea lecţiilor predate, calul îşi automatizează mişcările, care în principal se bazează pe o excelentă memorie şi chiar pe un anumit grad de inteligenţă.

Pulpele călăreţului, prin acţiunea lor asupra părţii dinapoi a calului, îi imprimă acestuia mişcarea, iar mîinile, prin intermediul dîrlogilor şi a fierului din gura calului, care acţionează asupra părţii dinainte a calului, ghidează şi controlează această mişcare.

Presiunea simultană a pulpelor în dreptul chingii – de care se prinde şaua – imprimă mişcarea înainte şi accelerează mersul la pas, trap sau galop. Dacă însă se apasă înapoia chingii cu pulpa stîngă, partea dinapoi a calului se va deplasa spre dreapta, iar cînd va acţiona (apăsa) cu pulpa dreaptă, se va deplasa spre stînga. Acţiunea dîrlogilor are loc dinainte-înapoi sau lateral. Cînd se acţionează dinainte-înapoi, viteza calului se micşorează, îl opreşte sau îl face să meargă înapoi. Trăgînd de dîrlogul drept, calul va merge spre dreapta, iar trăgînd de cel stîng, va merge spre stînga. Dîrlogul liber din partea opusă va apăsa pe gîtul calului, venind în ajutorul celui acţionat direct. Încălecarea în poziţia „înainte" măreşte viteza trapului sau a galopului, iar lăsarea pe spate a călăreţului o micşorează. Este de cea mai mare importanţă acordul dintre acţiunea pulpelor, a mîinilor cu dîrlogii şi a greutăţii corpului (trunchiului).

Pentru aceasta calul trebuie bine hră-

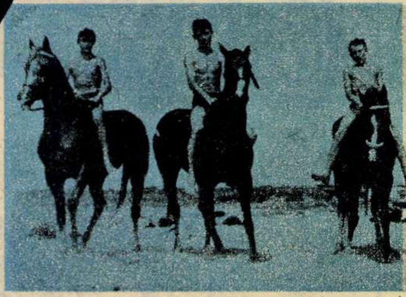

ÎNTÎMPLĂRI CU CAI PE MALUL MĂRII

CÎND TUNĂ ÎN CENTRUL FURTUNII

Înfiinţată prin 1928, pe malul Mării Negre, la Mangalia, herghelia de cai de-aici numără azi cam 500 de exemplare din rasa arabă. Calul din această rasă are o talie între 150—155 cm, cu o înfăţişare plăcută, are capul cel mai frumos şi un temperament foarte vioi, este dinamic şi rezistent — şi toate astea cînd este „sub şa"; tot el rezistă cel mai bine cerinţelor copiilor, adică este bun, tandru, vesel şi nu cunoaşte mofturile sau ura. Fiind docil, blînd şi inteligent, dar jucăuş, poate fi utilizat cel mai bine pentru lecţiile de călărie destinate copiilor. Folosit în muncile agricole, în transporturile rutiere sau cele de uz gospodăresc, calul este prezent în sport sau la cele mai diferite forme de agrement. Este animalul care se creşte cel mai uşor, cu condiţia să fii ataşat de el, să-i acorzi grijă, să-l ţii în curăţenie. Creşterea calului este, intr-adevăr, o ştiinţă, dar şi-o mare plăcere. Pe cît eşti de gospodar şi harnic, pe cît eşti de inspirat şi... creator, pe atît calul tău va fi mai frumos, mai reuşit. La marile noastre herghelii de la Rădăuţi, Sîmbăta de Jos, Ruşeţu, Dor Mărunt, Izvin-Timişoara, Jegălia, Cislău, Bonţida, Breben-Olt, cresc cai de rase diferite, dar reţineţi că aceste „mulţimi de frumuseţi" sînt de fapt creaţii ale unor oameni pe cît de muncitori, pe atît de artişti, pe cît de ambiţioşi, pe atît de îndrăgostiţi de meseria lor; calul este o creaţie. La Mangalia se cresc 9 familii de cai arabi care continuă, genealogic, familiile aduse din peninsula arabică. Cum este suplu şi înalt, acest cal este şi mîndru, are o privire îndepărtată; pînă la marginea pămîntului pare să se uite, dar e atent şi cu o gărgăriţă! Un exemplu: în primăvara trecută, cînd s-a stîrnit o furtună grozavă, una din raţele sălbatice care-şi scosese şi ea 8 pui, s-a gîndit că tocmai sub tunete e bine să se mute dintr-un lac vecin cu herghelia — în altul, cam 500 de metri mai încolo. Şi cum treceau prin faţa hergheliei ţipînd şi alergînd ca nişte jucării mecanice, boboceii au fost deodată părăsiţi de mama lor care, speriată de un cal, a decolat în centrul văzduhurilor copleşite de furtună. Şi ce-a urmat? Cei 8 viteji părăsiţi au dat buzna în grajd printre cai; aceştia, la rîndul lor, speriaţi, au declanşat un mare frămînt plin de nechezuri. Tropote şi bătăi în pămînt, încăierare de inimi speriate dar... nici un boboc n-a fost atins! Şi asta spune mult. La numai o oră după acea întîmplare, raţa putea fi văzută pe lacul dorit, dirijîndu-şi puii destul de mîndră şi sigură pe ea.

ŞI MÎNJII SÎNT COPII, NU-I AŞA?

S-a întîmplat ca mînza Nedjari — i se mai spune şi „Gene lungi", sau Kohelan — să rămînă fără mamă chiar din clipa naşterii. Se uita în toate părţile uimită şi începu aproape să plîngă, presimţind singurătatea. Întîi se ridică, apoi se îndreptă către prima iapă din apropiere, dar aceasta n-a primit-o să-i dea lapte, iar „Gene lungi", fără să scoată o lacrimă, a nechezat puţin, apoi s-a îndreptat spre altă iapă din grajdul acela. Dar nici aceasta n-a fost mai bună. Nedjari întoarse privirea spre uşa deschisă şi-l surprinse acolo pe antrenorul Gh. Moldoveanu, care o aştepta... cu lapte proaspăt şi biberon. A fost servită „o masă pe cinste". Din ziua aceea „Gene lungi" n-a mai vrut să sugă la nici o iapă; avea biberonul ei special. Astăzi, este o adolescentă în toată firea, căci a împlinit doi ani şi jumătate!

Mai complicată a fost o întîmplare cu mînzul Mitică. Ăsta e un exemplar rar întîlnit. Cuminte, bun de joacă şi prietenos, mînzul Mitică e şi un mare... ghiduş. Dintre toate încercările lui de-a te copleşi ca să-i oferi „ceva bun" a ales-o nici mai mult nici mai puţin decît pe aceea „de a se aşeza brusc, jos" cînd îi arăţi ceva dulce, ca după aceea să te oblige să i-l dai; contrar, nechează şi face o tropoteală de se-aude pînă la Năvodari. În rest, Mitică e un „băiat" bun. Şi totuşi... Acum cîteva săptămîni a fost luat într-o mică excursie în Mangalia. Şi-a fost o plimbare mai rar! La întoarcere, conducătorul grupului s-a gîndit să facă unele mici cumpărături. Dar a venit şi Mitică peste el.

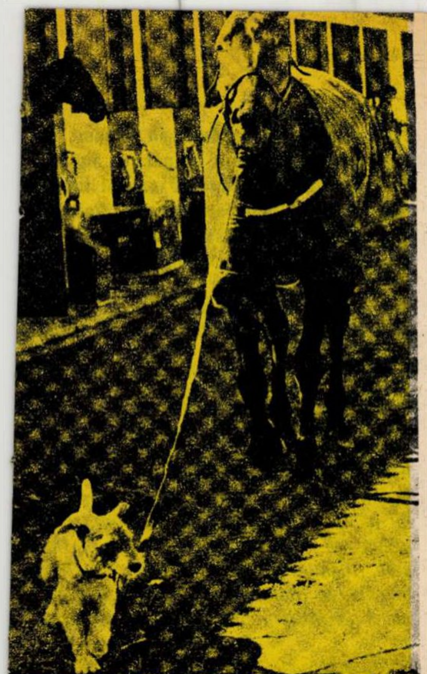

nit cu ovăz, fîn şi paie, curăţat zilnic şi culcat pe un aşternut curat din paie. Unii cai pur sînge englez sînt atît de sensibili la curăţenia corpului încît dorm în picioare fără a se culca jos, iar din căldarea cu apă nu beau dacă apa nu-i limpede şi perfect curată.

Caii cei mai rezistenţi sînt cei de rasă arabă, deoarece fiind de o talie mai mică, mai uşori, sînt mai de durată la drumurile lungi.

Pentru ţărani, calul este un preţios tovarăş de muncă, un prieten bun la toate, ajutîndu-i la munca cîmpului, se mulţumeşte cu puţin. În muţenia lui, totuşi, se pot vedea ochii înlăcrimaţi de suferinţă, foame sau maltratare.

Prietenia cu calul se înfiripă încă din vremea copilăriei şi cînd calul este mînz, apoi ea durează toată viaţa. Palmele micuţe care-l mîngîie sau îi dau dulciuri, sînt o afecţiune mare între prieteni de vîrstă mică.

Mă rezum aici, numai la atît în ceea ce priveşte dragostea de cal; utilitatea şi înţelegerea problemelor legate de viaţa calului le-am descris, mai în amănunt, în cărţile mele intitulate „Afecţiuni reciproce" (Editura „Albatros" 1981) şi în „Al doilea prieten" ce va apărea în viitorul apropiat (Editura „I. Creangă").

FELIX ŢOPESCU

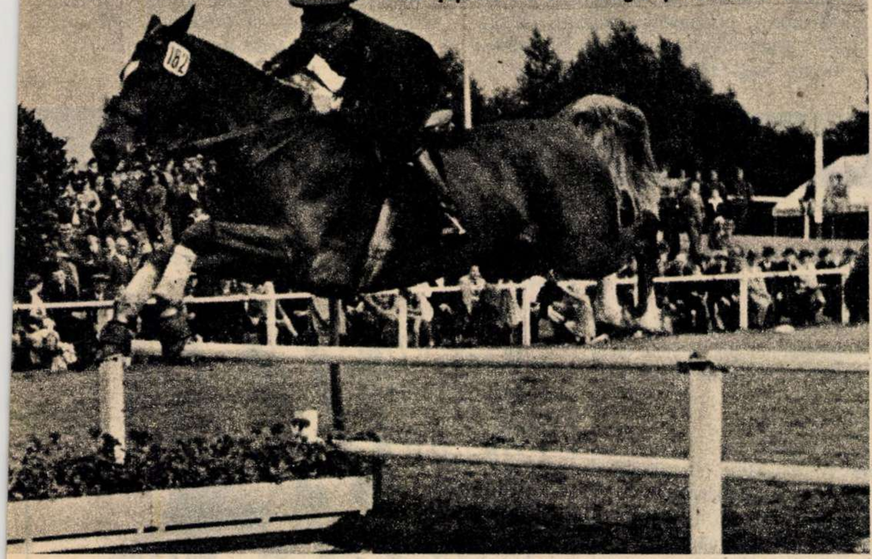

Felix Ţopescu cu calul Fulger peste riviera de 5 m.

COPII ŞI CAI

Înstăpîniţi de-aceeaşi nerăbdare
copii şi cai — o singură suflare.

Plete în vînt
şi inimă vibrînd
copii şi cai — un singur suflet sînt.

Către izbîndă
glezne încordate
ţişni-vor ca din arc desferecate.

Ca un torent pe cîmp se vor prelinge
vibrînd la fel de dorul de-a învinge.

Fără cravaşă, fără pinteni, iată
copii şi cai în luptă se îndreaptă.

Ţîşnire de avînt, măiastră...
Copii şi cai, şi bucuria noastră.

MIHAI NEGULESCU

De unde şi pînă unde, la un moment dat, mînzul zăreşte mai pe dreapta o ladă mare, plină cu biscuiţi. Şi ce credeţi c-a făcut? Imediat s-a trîntit lîngă ladă. Apoi s-a ridicat şi... ce-a urmat! A început să necheze cît îl ţineau plămînii şi tropotea de nu se mai auzea nimic în alimentara. Era ofensat, se simţea jignit că toţi îl neglijează. I-a fost dăruit un biscuit şi toate lucrurile au reintrat în normal.

...Şi-acum să transcriem aici o altă întîmplare. Mînzului Ciumecu i se mai spune şi „Parfum de liliac". Dar de unde şi pînă unde acest „pseudonim"? Ca toţi mînjii care se respectă, a plecat şi Ciumecu spre pajişti pe lîngă mama lui împreună cu un „trib" întreg de căiuţi şi iepe mari. Cum era visător din cale-afară şi distrat, la un moment dat Ciumecu, în alergătura lui, cade într-o groapă cu reziduuri. Scos peste cîteva clipe de-acolo, el n-a mai fost primit de... mama lui! Şi-a urmat o mare dramă. Ciumecu tremura. Şi-atunci, grăjdarii l-au dus la mare şi i-au făcut o baie; dar nici acum mama nu-şi recunoştea fiul! I s-a pus lui Ciumecu lucernă verde pe spate şi-a fost spălat îndelung cu săpun, dar tot degeaba. Mama era tot mai neînduplecată şi mînzul disperat. Dar nici grăjdarii nu s-au lăsat. L-au dus şi i-au făcut încă un duş fierbinte, l-au săpunit, l-au uscat, l-au ţesălat, l-au periat şi în final l-au dat cu... parfum de liliac. Dinţii i-au fost spălaţi cu o pastă şi-o periuţă specială, copitele i-au fost periate şi ele, iar coada împletită. La gît i s-a pus o panglică roşie şi la ureche un clopoţel discret. Apoi, a fost luat Ciumecu şi dus din nou la maică-sa. Şi ce credeţi? L-a privit, l-a mirosit, l-a apreciat şi... în sfîrşit, l-a primit!

CEI 14 ŞI TAIFUNUL

Şapte băieţi şi şapte cai, de toţi 14, s-au dus pe malul mării să facă o baie; brusc, din orizont se ivi un nor, pe urmă veni şi taifunul. Cum toţi cei 14 băieţi călări şi cai se aflau în plină mare, n-au mai avut timp să ajungă la timp pe ţărm şi i-a cuprins din urmă furtuna. La un moment dat un val îl smulge de pe calul Gazalop pe călăreţul Dumitru Apetroaie. Şi-a dispărut băiatul! Şi Nicolae Dulici s-a răsturnat cu tot cu calul său Ciulu în valurile dezlănţuite. Ceilalţi, în disperarea lor nu mai auzeau şi nu mai vedeau pe nimeni. Dar cei doi cai văzîndu-se singuri, fără Dumitru şi Nicolae, i-apucaseră un fel de spaimă şi-o îngrijorare nemaipomenită! Părăsind ţărmul, s-au aruncat din nou în lupta cu valurile, fiecare descoperindu-şi propriul călăreţ; ştiau şi călăreţii să facă faţă taifunului. Îmbrăţişîndu-le gîturile, cei doi băieţi erau din nou pe caii lor, revenind pe pămînt. Şi-n clipele ce urmară, şapte băieţi şi şapte cai se întorceau de la mare cîntînd ceva frumos şi plin de-o stranie bucurie.

LA REVEDERE, CAI FRUMOŞI

Despre oameni şi cai se poate vorbi şi-o viaţă întreagă, viaţa şi poveştile lor fiind, practic, inepuizabile. Dar cum ne spuneau şi inginerul Ioan Cîrje sau medicul veterinar Nicolae Stretean, calul este o „frumuseţe omenească fără sfîrşit". Tocmai de aceea se crede că însuşi Alexandru Macedon ar fi cumpărat din teritoriile dacice 3 000 de iepe. Păşunile abundente din cîmpiile noastre şi din munţi, clima şi liniştea acestor locuri, au făcut din viaţa cailor un paradis. Încă de la străvechii mocani daci, arcul carpatin e plin de cai. Caii de viteză cresc mai ales la cîmpie, iar samarii la munte. Fiind atît de ager şi înţelept şi curat, ascultător şi statornic, plin de duioşie şi nespus de atent, puternic şi sigur, calul a trezit dintotdeauna în om un sentiment de mîndrie şi demnitate, un nespus ataşament. După calul ideal se aleargă ca după piatra filosofală; pasiunea pentru cai este uneori supremă. Fiecare mare crescător de cai îşi doreşte, printr-o luptă acerbă, să obţină un exemplar de cal unic la culoare, supleţe, înfăţişare nobilă, mers elegant, conformaţie corectă, osatură puternică, caracter generos, fire blîndă. Asemenea cai sînt şi trăiesc la noi pe malul mării. Ei sînt mîndri şi nerăbdători, privesc spre toate zările lumii, dar sînt impresionaţi mai ales de ce văd în jurul imediat şi-s foarte distraţi. Avînd o memorie perfectă ei ţin minte atît pe omul nervos, dar mai ales pe cel cumsecade. Calului nu-i place să-l încaleci, dar acceptă, cu generozitate, totuşi; dar nu uitaţi că după un singur minut la cursele de călărie un cal face o temperatură de 40°C şi slăbeşte 14 kg! Şi poate nu ştiaţi, calul este aproape unica fiinţă care nu suportă nici o clipă ura şi singurătatea. Cînd un cal care se ştie iubit, simte ură sau e lăsat prea mult singur, îl vom regăsi surd şi orb. Cel mai mult, îi place lui să i se dea importanţă; să-i acorzi încredere, să investeşti în el tot ce crezi că ai de realizat la un drum, să-i dai ovăzul, apa, sarea, apa şi finul ce i se cuvin şi-apoi.. pune-l să-ţi arate ce poate... Cu calul se lucrează sincer, fără un dram de ipocrizie căci „se prinde", cum spun antrenorii. La noi, ca număr şi ca valoare sînt cai unici pe lume. S-au obţinut linii de sînge foarte apreciate. Şi cum voi, copiii, sînteţi atît de iubiţi de către cai, nu uitaţi că sînteţi aşteptaţi peste tot de către ei, pe unde-i munte şi cîmpie şi mare. Cînd vă veţi despărţi de cai ei vor înţelege acest lucru, încît prin felul lor de-a fi, vă veţi întoarce şi mai îndrăgostiţi de ei.

ION CRÎNGULEANU

ISTORIA – CEA DINTÎI CARTE A NEAMULUI

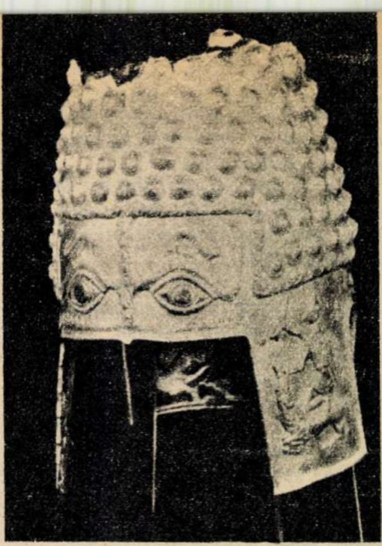

Prof. dr. **Florian Georgescu**, *directorul Muzeului Național de Istorie adresează pionierilor, care în aceste zile de vacanță sînt în trecere prin Capitala țării, dar și bucureștenilor, următoarele cuvinte ce alcătuiesc o caldă invitație.*

„Vă adresez, dragi prieteni, invitația de a vizita sălile muzeului nostru, unde veți avea prilejul să retrăiți alese momente din înălțătoarea istorie a patriei. Fiecare exponat aflat aici — unelte, arme, hrisoave, documente, costume de epocă, colecții numismatice — stă mărturie a permanenței noastre în spațiul carpato-pontic-dunărean. Ele grăiesc despre viața străbunilor noștri care, din cele mai vechi timpuri, au muncit și trăit pe acest pămînt al nostru, apărîndu-l cu fierbinte iubire. Exemplul înaintașilor noștri care s-au jertfit, apărînd ființa națională, ne luminează drumul de azi, ne proiectează drumul de mîine".

Iată în imagine un interesant exponat cu care vă veți putea întîlni în sălile Muzeului Național de Istorie.

Coiful de aur de la Coțofenești care datează din secolul al V-lea î.e.n., a fost descoperit în localitatea cu același nume din județul Prahova. Prețioasa relicvă a fost descoperită în 1927 de un copil. Băiatul păștea vaca, lîngă o arătură. Jucîndu-se, a zărit în brazdă un colț de metal lucitor. A răscolit puțin pămîntul și a descoperit coiful. După o clipă de uimire, băiatul l-a dus acasă. Printr-un anume Ion Marinescu, prețiosul obiect a ajuns la Muzeul de antichități din acea vreme.

Măiestria cu care este lucrat metalul, bogăția gravurii atestă că acest coif a aparținut unei mari căpetenii a geților, probabil șeful unei uniuni de formații statale din zona subcarpatică munteană, teritoriu care se întinde de la Ploieștii de astăzi pînă la Slănic-Prahova. Ipoteza este confirmată de alte descoperiri, asemănătoare, datînd din aceeași epocă: coiful descoperit la Cucuteni (Iași) sau cel aflat în tezaurul de la Agighiol (Tulcea).

ROMAN FOILETON

MISTERUL acvariului de cristal

Ion Grecea

CAPITOLUL 7

TIMBRELE CARE VORBESC

— Tovarășe locotenent, văd că pista pe care te-ai angajat pentru lămurirea cazului cu clasorul de timbre al băiatului este destul de promițătoare, spuse maiorul Răducanu așezîndu-se mai bine în fotoliul dinapoia biroului său. Ai prins destul de exact capătul firului și acum cred că ghemul va începe să se desfășoare cît se poate de repede. Și, evident, cu rezultate bune...

— Vă mulțumesc.

— Ai spirit de observație și asta face foarte mult în meseria noastră. Ai sesizat foarte just că timbrele nu constituiau un simplu clasor, cum s-ar fi putut crede la prima vedere, ci că ele aveau un anume vocabular al lor, comunicau ceva...

— Orice bun filatelist, tovarășe maior, spuse Dan Fința, își poate da seama că un timbru cu zimții deteriorați sau lipsă nu mai prezintă valoare. Ori, cum mi-am aruncat ochii pe filele clasorului ce l-am luat de la băiat, atunci, în stradă, am înțeles că e ceva în neregulă cu acele mărci noi, frumos aranjate, ca pentru o expoziție. Într-o serie, hai să zicem că găsești o marcă, două, cu zimții puțin șifonați, în nici un caz lipsă, dar aici fiecare avea unul, doi sau cel mult trei zimți înlăturați foarte fin cu penseta. Am dat pagină după pagină și am constatat același lucru la toate timbrele. Or, cine face colecție de asemenea rebuturi?

— Da, ai dreptate, zise maiorul. La început, mărturisesc, am fost cam sceptic, dar acum trebuie să te felicit pentru descoperirea dumitale...

— Apropo, a venit rezultatul expertizei? întrebă Dan Fința. Oricît m-am străduit, personal n-am reușit să dibui vreun alfabet anume. Sau vreun cod...

— Nu, încă n-a venit, am să dau un telefon.

Peste cîteva minute intră în birou o funcționară mai în vîrstă și puse pe masa maiorului un plic sigilat cu ceară roșie și însemnat cu ștampile pe toate liniile de deschidere.

— Ce este? întrebă mirat maiorul.

— A venit acuma de la București.

— A, uite chiar vorbeam de expertiză, se adresă maiorul lui Dan Fința, și văd că a și sosit...

Funcționara salută și ieși, iar locotenentul, nerăbdător, se și ridică de la locul lui, venind mai aproape de birou. Maiorul deschise plicul, scoase o hîrtie și pe măsură ce citea, fața lui se lumina de-o tainică satisfacție.

— E clar! spuse el și-i întinse hîrtia și lui Fința. La mijloc e vorba de un cod cifrat prin care se comunica în mod frecvent cu cineva din străinătate.

— În ce mod?

— Ia și citește!

Locotenentul se supuse. Emoționat la culme, simțea cum îi tremură hîrtia în mînă. Într-adevăr, descoperirea lui era „de milioane", cum ar fi spus Milică. Specialiștii de la București reușiseră să descifreze codul și acum, știindu-i rostul, treburile păreau parcă foarte simple. Timbrele, toate de aceeași mărime, aveau fiecare în parte și același număr de zimți. Dacă, începînd de la colțul din dreapta de sus, numărai zimții, descopereai că fiecare corespundea unei litere din alfabet, însă fără dublurile ș, ț, ă, î și celelalte. În general, la fiecare timbru, alfabetul se repeta de trei ori. Al doilea zimț lipsă, rupt, însemna, de pildă, litera **b**, al optulea **h**, al cincisprezecelea **o** și așa mai departe. Ajungîndu-se la urma alfabetului, acesta se continua din nou cu **a, b, c** și celelalte pînă ce se terminau toți zimții mărcii poștale. Un rînd de timbre, unul lîngă altul, cu trei litere fiecare putea constitui foarte bine un cuvînt. Două rînduri, două cuvinte...

— Extraordinar! spuse entuziasmat Dan Fința. Ați văzut, tovarășe maior?

— Am văzut. Poftim și mesajul ce-l conținea întregul clasor...

Locotenentul luă și a doua hîrtie și înfrigurat citi:

ACCEPTAT TOT INTERNATIONAL OPT X PATRU X ZECE ALFA.

— Ei? făcu maiorul înălțînd sprîncenele. Înțelegi ceva?

— Deocamdată nimic, zise locotenentul, dar ne vom

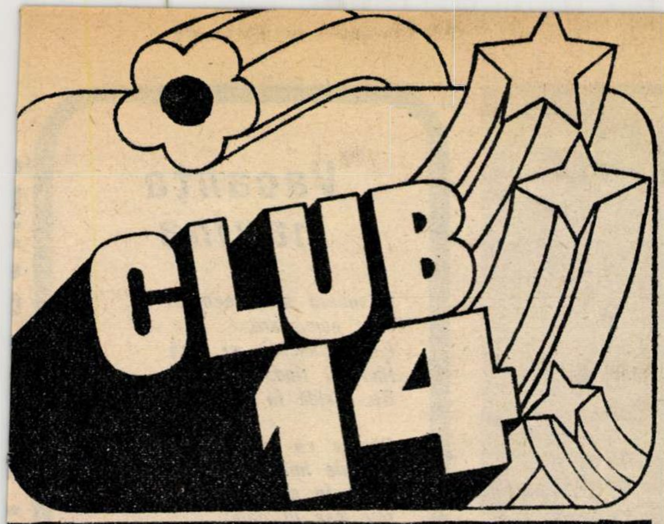

7 ÎNTREBĂRI - 7 RĂSPUNSURI CU

Hadrian DAICOVICIU

1. **Din cîte se știu despre daci, există știri referitoare și la copiii lor, la educația acestora?**

– Izvoare exprese în acest sens nu sînt, dar deducțiile științifice „văd" o educație sobră, bazată pe cultul vitejiei, al dragostei față de pămîntul natal. În filmul „Columna", există cîteva scene cu copii de daci, cu o școală în aer liber – pe care istoricul din mine le consideră verosimile.

2. **Dumneavoastră, care stați o mare parte a anului pe șantierele arheologiei, ați văzut Sarmizegetusa din munții Orăștiei în fiecare anotimp, în orice moment al zilei. Cînd vi se pare ea mai impresionantă?**

– În serile senine de septembrie, cînd coloritul pădurii e divers: pare mai mare, pare vie, într-adevăr, ca un cuib legendar de viteji.

3. **Copiii cunosc istoria din manuale, din romane istorice, din filme. Lor le-ar conveni s-o cunoască mai ales din filme. Să-i „certăm" pentru asta?**

– Nu neapărat. Cu condiția, desigur, de a mai pune mîna și pe carte, de a gîndi filmul dincolo de narațiunea propriu-zisă. În general cred că e bine, a propos de raportul carte-film, să vezi întîi filmul, apoi să citești cartea.

4. **Este vacanță, vremea marilor călătorii. Este cumva și vremea cînd se poate face și o... descoperire arheologică? Unora li s-a întîmplat așa ceva?**

– Da; și e vorba de o descoperire epocală pentru istoria noastră veche. În 1971, elevul Mircea Zegreanu din Gherla a descoperit o diplomă militară romană din anul 123 al erei noastre, care dovedește că încă de atunci exista pe aceste locuri Dacia Porolissensis.

5. **Cînd vede un film istoric, omul de știință din dumneavoastră îl împiedică pe spectator să guste spectacolul?**

– Nicidecum. Numai dacă e un film – ca acea superproducție occidentală despre căderea imperiului roman – care se plasează în afara adevărului științific; altminteri, invenția artistică (întîmplări, oameni) îmi face plăcere ca oricui.

6. **Există un personaj în istoria noastră, mai puțin cunoscut, dar socotiți dumneavoastră — nu și mai puțin important?**

– Da, se numește Rubobostes, un rege dac din prima jumătate a sec. 2 î.e.n. Izvoarele antice vorbesc că pe vremea lui a avut loc „o creștere a puterii dacilor". Vă dați seama, deci, cît de mult am dori să cunoaștem amănunte despre acest înaintaș al lui Burebista.

7. **Un arheolog, un istoric trăiește și momente comice?**

– De ce nu? Iată unul din ele. Într-o zi, unul din zeloșii și tinerii mei colaboratori a cărat zeci de kilograme în rucsac, asudînd eroic, o imensă figură de piatră reprezentînd un leu (lucrat în piatră, foarte rudimentar).

Partea veselă a întîmplării vine din faptul că valoroasa antichitate era... păcăleala unui coleg de-al său, sculptor de ocazie, care astfel îi pedepsea entuziasmul facil, adesea lăudăros.

ILIE TRAIAN

Urez din toată inima cititorilor
revistei „Cutezătorii" vacanță plăcută
și descoperiri cît mai multe și
mai frumoase!
H. Daicoviciu

ROMAN FOILETON

strădui să aflăm. În orice caz, rezolvarea acestui caz devine din ce în ce mai pasionantă...

— Prudență,dragul meu Fința, multă prudență! vorbi povățuitor maiorul. Nu întreprinzi nimic pînă ce nu-mi raportezi!

— Am înțeles!

— Îl crezi cumva amestecat pe acest Paco în povestea asta? Adică îl bănuiești a avea vreun amestec direct?

— În privința aceasta sînt de părerea dumneavoastră, zise locotenentul. Adică e un simplu borfaș și atîta tot. A furat și a început să vîndă. Printre lucruri, și acest în aparență nevinovat și neînsemnat clasor de timbre. De unde l-a șterpelit? Asta vreau să aflu. Individul a efectuat trei spargeri. Una la bătrîna profesoară, o alta la un chioșc de ziare și o a treia la o adresă ce spune că nu și-o mai amintește. Era noaptea și...

— Tot noaptea a săvîrșit și celelalte tîlhării.

— E adevărat, dar la două din spargeri avem adresele pentru că am primit reclamații de la respectivii păgubași, bătrîna și gestionarul de la chioșcul de ziare, pe care în nici un caz nu-i bănuiesc a fi proprietarii clasorului cu timbre... Cel de al treilea păgubaș n-a reclamat nimic!

— Cum ai ajuns la concluzia că acest Paco a săvîrșit trei spargeri? A declarat el?

— Aș, nici vorbă! Dar după trierea lucrurilor în urma reclamațiilor ce le-am primit, lucruri găsite la locuința infractorului, am văzut că au mai rămas cîteva și nu fără valoare: două casetofoane, un ceas din aur, de buzunar, tip vechi, dar destul de bun, o casetă din mahon cu 15 000 lei, patru sfeșnice din argint aurit și altele. Ori astea toate sînt luate în mod cert de la o adresă, dacă nu două.

— După felul lor, cred că sînt ale unui singur proprietar. Toate exprimă cam aceeași predilecție a cuiva înstărit de pe vremuri. Dar cine o fi oare acest om? De ce n-a depus încă plîngere că a fost prădat? Să fi murit între timp? Sau chiar în noaptea jafului, asasinat de către acest Paco pentru că a fost surprins asupra faptului? Ia să treci pe la Consiliul Popular, la starea civilă și să iei lista deceselor din ultima săptămînă. Nu se poate, trebuie să descoperim și această enigmă, urmă maiorul. Și vezi, dezleagă, dacă poți, și mesajul acela secret...

(Va urma)

Club Test

Oaspetele nostru de azi vă întreabă: **„Știți în ce județ al țării se află Sarmizegetusa dacică și, de asemenea, Sarmizegetusa romană** *(Ulpia Traiana)?* **Ele se află în același loc?"**

Iubitorii de istorie, expediționarii, călătorii – au cuvîntul.

Club Test *și prietenii săi*

Cea de-a doua parte a concursului — începută odată cu nr. 19 al revistei — este pe sfîrșite. Alte zece fotolii își așteaptă laureații.

În loc de orice altă prefață la această nouă ediție a miniconcursului nostru, reproducem rîndurile ce urmează:

„Club-14" este un extraordinar prilej de a cunoaște gînduri și fapte ale marilor personalități din țara noastră. Și foarte atractiv este testul clubului, un test de cultură generală la care am încercat și eu să răspund.

Aprecierile aparțin unuia dintre numeroșii prieteni ai Clubului, Cioacă Lucica, din comuna Troianu, județul Teleorman.

Ceea ce însă nu spune Lucica, vom spune noi: și anume, că modul cum răspunde ea — ca și numeroșii ei colegi — la întrebările de la Test-Club o onorează și îi onorează. De aceea, astăzi, în locul obișnuitei liste cu răspunsurile exacte la testele propuse, în urma unui tur de orizont prin corespondența Club 14 vom prezenta răspunsurile așa cum **au fost ele date de către cititori**. Și aceasta nu doar pentru că ele sînt exacte, ci pentru că sînt... frumoase, ample, emoționante, trădînd bucuria de-a ști și a arăta că știi.

Să începem, deci.

Nr. 19 al revistei (invitat Mircea Sîntimbreanu). Mulți corespondenți au indicat colecția „Lyceum", ceea ce este corect; Bogdan Floroiu din București adaugă și colecția „Aventura", iar Florentina Badiu din Cluj-Napoca amintește chiar și... „Caietele Albatros", cu poezii ale tinerilor debutanți.

Nr. 20 — (invitat Virgil Ogășanu).

În afara unui răspuns care indică orașul Corabia, toată lumea răspunde corect: Drobeta - Turnu Severin. Aceasta înseamnă că știm bine istoria dacilor și a romanilor, știm bine geografia patriei.

Nr. 21 (invitat Dumitru Argint). Răspunsul este complet și... diferențiat. În principate, prima cale ferată este cea de pe ruta București-Giurgiu; pe teritoriul vechii Dacii, prima este linia Oravița-Baziaș. Mihaela Mandan din Timișoara face și această importantă precizare: *„a fost construită între anii 1844–1846, la numai 14 ani după construirea primei linii ferate din lume, Liverpool-Manchester!"*

Bravo Mihaela!

Nr. 22 (invitat Jean Constantin).

Cîțiva l-au indicat pe Birlic. Asocierea este firească dacă ne gîndim că testul se referea la un mare actor comic, posesorul unui... nas, de asemenea, mare!

Dar răspunsul corect este Constantin Tănase. Marius Cătană din Șanovița, județul Timiș, ne reamintește și catrenul cu pricina

„Dup-un colț de stradă
Apăru un nas
Iată-l pe Tănase
După-un sfert ce ceas"

Mulțumesc Marius și... felicitări!

Nr. 23 (invitat Andrei Floroiu).

Foarte puțini au spus că e vorba de fumul de la motoare: cei mai mulți au indicat corect: un proces de condensare (unii nu precizează cine suferă condensarea), iar Doina Palamar din Suceava dă răspunsul complet astfel: *„Din cauza înălțimii, temperatura aerului este atît de coborîtă (sub -60°) încît gazele de ardere care ies sub forma unui jet de vapori fierbinți condensează brusc."*

Succes la... aeronautică, Doina!

Vacanță marină

O adiere se strecoară
Prin nemișcare;
E-atîta bucurie și vară
Încît și rîndunicile
Se scaldă în mare.

Pășesc cu picioarele goale,
Valurile îmi mîngîie glezna, ușor;
Chiar în clipa asta
Îmi iese în cale
Un cîntec din viitor.

Plutesc pe valuri,
Plutesc prin vacanță
Și zbor prin lumină
Ca o nuanță...

Miruna Stoica
clasa a VII-a,
Școala generală nr. 6,
Ploiești

ALMANAH DE VACANȚĂ

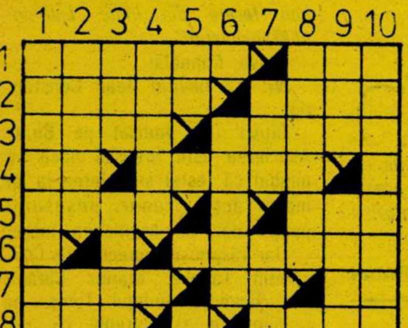

MARINĂREȘTI

ORIZONTAL: 1) Partea inferioară a unei nave, care stă în apă. Construcție portuară complexă destinată ridicării navei de la apă, pentru verificarea, întreținerea și repararea ei. 2) Vela suplimentară folosită la navigația cu vînt din pupa. Furtună pe mare. 3) A rechema la rampă. Unul din dinți. 4) La semnalizare! Manevră făcută de o navă cu pînze pentru schimbarea bordului din care primește vîntul (pl.). 5) Transportor arhaic de apă. Plută mică alcătuită din patru sferturi prinse laolaltă (Tr.). 6) În ziua de azi. 7) Rîu în Elveția. Una și cu una! Din schelet. 8) Rîu în estul republicii Coasta de Fildeș. Are montată pe ea zbaturile, care prin rotire lovesc apa și determină înaintarea navei (pl.). 9) Ancoră de dimensiuni mai mici, compusă dintr-o traversă și mai multe gheare fixe. 10) Corp plutitor ancorat care servește ca indicator pentru navigație sau punct de legare pentru nave.

VERTICAL: 1) Dispozitiv montat pe sol, pe un autovehicul sau pe bordul unei nave folosit pentru acționarea vehiculelor în deplasări scurte orizontale sau pe pante. 2) A aranja și fixa încărcătura unei nave pentru realizarea echilibrului și stabilității acesteia. Oraș în vechea Focidă. 3) Animal de pradă cu zîmbetul pe buze. Încăpere la bordul unei nave, care servește ca locuință pentru membrii echipajului sau pentru pasageri. 4) Navă abandonată datorită scufundării sau eșuării. Centimetru (abr.). 5) La urcarea pe navă! Rîu în republica Chile. 6) Categorie de confort a cabinelor unui vapor de pasageri. Carene! 7) Hotar. Burghiu de filetat. 8) Parte mai înaltă la pupa unei nave, unde se află cabina căpitanului și a ofițerilor. Localitate în Japonia (insula Honsu). 9) Rîu în R.P. Benin și în Nigeria. Nitrogen. 10) Înclinare transversală a unei nave (pl.).

DICȚIONAR: AABE, NZI, AZAE, DOA, OTU, OLI.

SORIN ȘTEFĂNESCU
– IAR AI UITAT SĂ-I IEI MOMEALA!

CĂUTĂTORUL DE PRIETENI

Dan Mirică i-a luat la rînd, om cu om, încă din prima zi de tabără:

– Vrei să fim prieteni? Hai să fim prieteni!

Există inși care nu se simt în apele lor decît atunci cînd se văd înconjurați de foarte mulți prieteni. E un sentiment cît se poate de firesc.

– Vrei să fii prietenul meu? zicea Dan Mirică. N-o să-ți pară rău: sînt extraordinar la chitară, am să cîștig toate premiile. Te iau în formația mea, om te fac!

La bucătărie n-a făcut de serviciu, pe terenul de sport nu s-a dus să așeze fileul pentru volei sau măcar să netezească nisipul gropii de sărituri, în dormitor a uitat să măture cînd i-a venit rîndul, iar la primul foc de tabără n-a adus și el, ca toată lumea, o mînă de vreascuri. Era ocupat să-și caute prieteni. Or, e lucru cunoscut: adesea, pentru a cuceri o prietenie trebuie să lupți, și Dan Mirică lupta neobosit:

– Hai să fim prieteni! Am cel mai fantastic dribling! Te învăț și pe tine. Ia dă mingea să-ți arăt cum te arunc în pas c-o fentă!

Încerca și cu cîte trei-patru odată:

– Cu mine n-o să vă plictisiți! Am jucat într-un film și o să mai joc într-unul! Sînt foarte talentat. O să vă povestesc niște întîmplări de pe platou de-o să rămîneți tablou! Gata, sîntem prieteni, nu-i așa?

Era și plin de cumsecădenie:

– Te văd cam singuratic. Ești timid sau fricos! Să fim prieteni! Eu fac box de la 9 ani. Uite-așa, stînga-dreapta, directă, eschivă, upercut! Vrei să te învăț?

Lucru curios: zilele treceau, însă Dan Mirică tot mai alerga după prieteni. Era dezamăgit și contrariat: cum adică, după atîtea dovezi de bunăvoință, sinceritate și neodihnă, să nu fie luat în seamă de nimeni?

Ar fi rămas un alergător fără succes dacă cineva nu i-ar fi spus la un moment dat:

– Pînă acum n-ai făcut decît să ne arăți ce nevoie uriașă avem **noi de tine,** *dar n-ai spus nici un cuvînt despre ce nevoie ai avea* **tu de noi!** *Ia încearcă...*

OVIDIU ZOTTA

ALMANAH DE VACANȚĂ

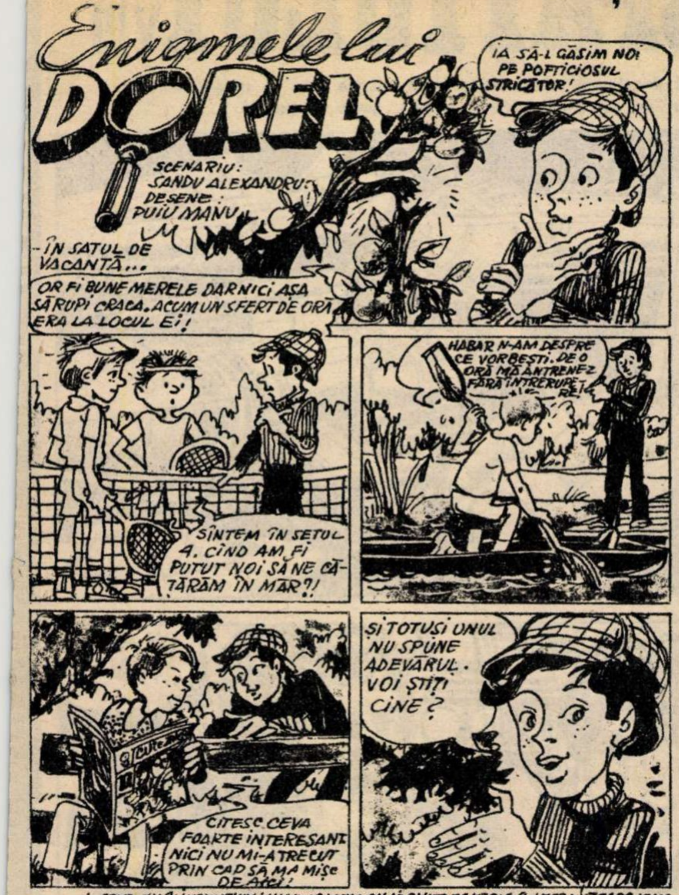
Enigmele lui DOREL
IA SĂ-L GĂSIM NOI PE POFTICIOSUL STRICĂTOR!
SCENARIU: SANDU ALEXANDRU; DESENE: PUIU MANU
-ÎN SATUL DE VACANȚĂ...
OR FI BUNE MERELE DARNICI AŞA SĂ RUPI CRACA. ACUM UN SFERT DE ORĂ ERA LA LOCUL EI!
SÎNTEM ÎN SETUL 4. CÎND AM FI PUTUT NOI SĂ NE CĂŢĂRĂM ÎN MĂR?!
HABAR N-AM DESPRE CE VORBEŞTI. DE O ORĂ MĂ ANTRENEZ FĂRĂ ÎNTRERUPERE!
CITESC CEVA FOARTE INTERESANT. NICI NU MI-A TRECUT PRIN CAP SĂ MĂ MIŞC DE AICI!
ŞI TOTUŞI UNUL NU SPUNE ADEVĂRUL. VOI ŞTIŢI CINE?

RĂSPUNS: BĂIATUL DIN CANOE NU SPUNE ADEVĂRUL. ÎN GRABA CĂUTĂRII UNEI DOVEZI, A LUAT O VÎSLĂ DE CAIAC ŞI NU UNA POTRIVITĂ AMBARCAŢIUNII SALE!

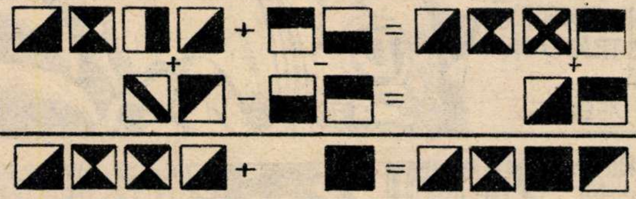

Calcul enigmistic literar

Înlocuind corect semnele cu cifre, se va obţine un calcul exact, în care primul număr reprezintă anul naşterii unui mare poet clasic român, iar ultimul număr anul morţii sale. Celelalte două numere corespund publicării poemului „Dan Căpitan de plai" în revista „Convorbiri literare" şi a poeziei „Mărgărita", scrisă la naşterea nepoatei poetului.

NUMĂRĂTOARE

Un mugur,
Doi muguri,
Trei,
Pe-o creangă
Se joacă-ntre ei.

Un flutur,
Doi fluturi
Pestriţi,
Doi, trei
Mîţişori înfloriţi.

Un brad,
Doi brazi
Ori trei,
La vară,
Ce umbră sub ei!

La fereastră sînt flori
Una, două...
Cu petalele
Pline
De rouă.

Un copil
Le priveşte pe toate
Le numără şi...
Uite
Că poate!

Alda-Zaira Văduva
clasa a III-a,
Şcoala generală nr. 24, Bucureşti

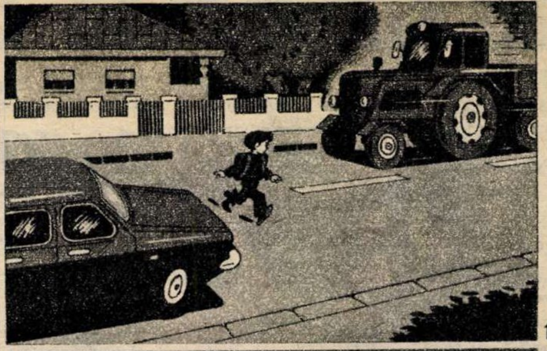
17

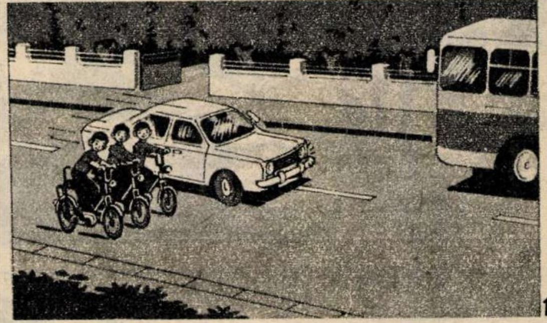
18

Concursul nostru:

CINE ŞTIE CIRCULAŢIE, CÎŞTIGĂ!

ÎNTREBAREA NR. 17: Desenul nr. 17

Priviţi cu atenţie această imagine şi precizaţi ce greşeli face elevul în timpul traversării. Enumeraţi şi explicaţi fiecare greşeală în parte!

ÎNTREBAREA NR. 18: Desenul nr. 18

Cine greşeşte în imaginea de faţă: elevii-biciclişti sau conducătorul autoturismului? Explicaţi de ce?

În partea de sus a desenului nostru apar cinci ciocane. Ele nu sînt identice, fiecare fiind astfel alcătuit încît să servească unei anume profesii. Care? O sugerează imaginile din partea de jos a desenului. Aşadar, ce număr corespunde fiecărei litere?

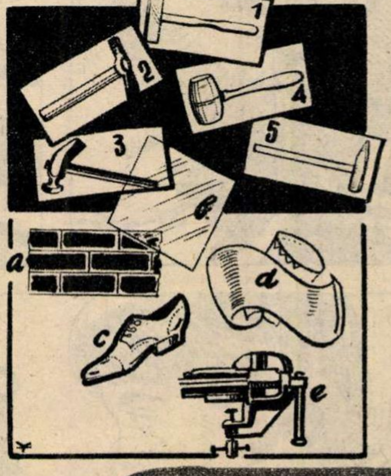
1
2
3
4
5
a
b
c
d
e

Povestea instrumentelor muzicale (V)

HARPA Deşi nu dispune de rol solistic, ci mai mult de culoare, deşi nu străluceşte prin timbru spre a se impune în ansamblul sonor, harpa s-a dovedit, de-a lungul secolelor, indispensabilă oricărei orchestre simfonice.

Harpa în formă de arc apare încă din mileniul al III-lea înaintea erei noastre în sculpturile în piatră ale popoarelor din Asia şi Orientul mijlociu (asirieni, sumerieni). La vechii egipteni se cunoşteau două tipuri de instrumente: în colţuri şi în formă de arc. Se ţineau fie vertical, fie orizontal, fiind mînuite de femei, obicei păstrat pînă azi (bărbaţii cîntă rar la harpă, cu toate că spaniolul Zabaleta şi românul Ivan Roncea sînt socotiţi virtuoşi fără egal în zilele noastre). Traversînd Marea Mediterană, harpa a ajuns încă din antichitate instrumentul preferat la greci şi la romani.

Dacă în evul mediu harpa dispunea de 25 de coarde, în epoca Renaşterii numărul acestora ajunsese la 58. Astăzi instrumentul are 35 de coarde şi şapte pedale (pentru lungirea şi scurtarea fiecărei coarde, spre a se obţine trei sunete diferite ca înălţime).

Harpa modernă, definitivă ca formă în pragul secolului al XVIII-lea, are formă triunghiulară şi cuprinde: cutia de rezonanţă, consola de fixare a coardelor şi coloana de susţinere. La baza instrumentului se află o casetă ce ascunde pedalele. Coardele se ciupesc cu patru degete de la fiecare mînă, dar efectele cele mai caracteristice se obţin prin alunecarea cu mîna peste toate coardele.

Harpa rămîne un instrument suav, de poezie, de visare, de gingăşie, de acompaniere a vocii sau a altui instrument. În orchestră aduce o culoare timbrală deosebită.

VIOREL COSMA

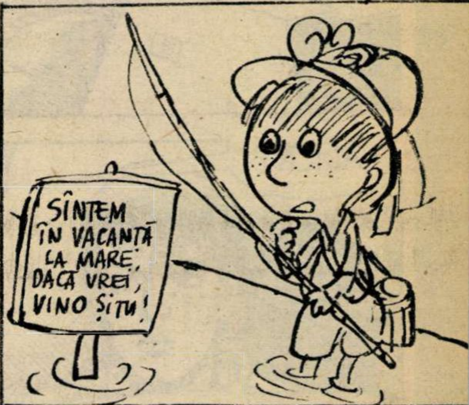
SÎNTEM ÎN VACANŢĂ LA MARE, DACĂ VREI, VINO ŞI TU!

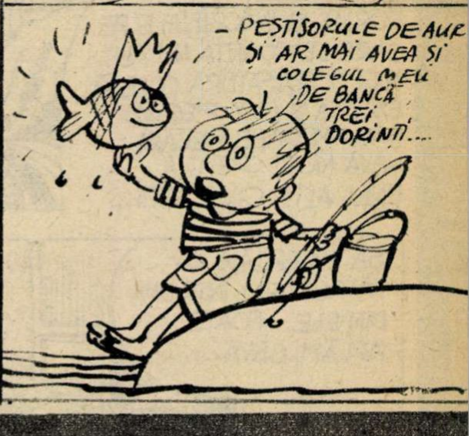
- PEŞTIŞORULE DE AUR ŞI AR MAI AVEA ŞI COLEGUL MEU DE BANCĂ TREI DORINŢI...

Redactor şef: MIHAI NEGULESCU; Redactor şef adjunct: OVIDIU ZOTTA; Secretar responsabil de redacţie: ION DONCA; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Redactor responsabil de număr: Ion Cringuleanu; Prezentarea tehnică: Lucia Sicomaş; Foto copertă: Grigore Prepeliţă

Redacţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAŢIA: Editura „Scînteia". TIPARUL: C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departament export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226 Bucureşti

Index 41633 12 pagini, 1,50 lei

TEMERARII SPAȚIULUI VIII

Scenariu: **SORIN ȘTEFĂNESCU**
Desene: **VALENTIN TĂNASE**

Rezumatul capitolului precedent: În timpul următoarei misiuni, sistemul de alarmă intră pe neașteptate în funcțiune. Semnalează o aglomerare de corpuri cu suprafața metalică netedă, goale la interior.

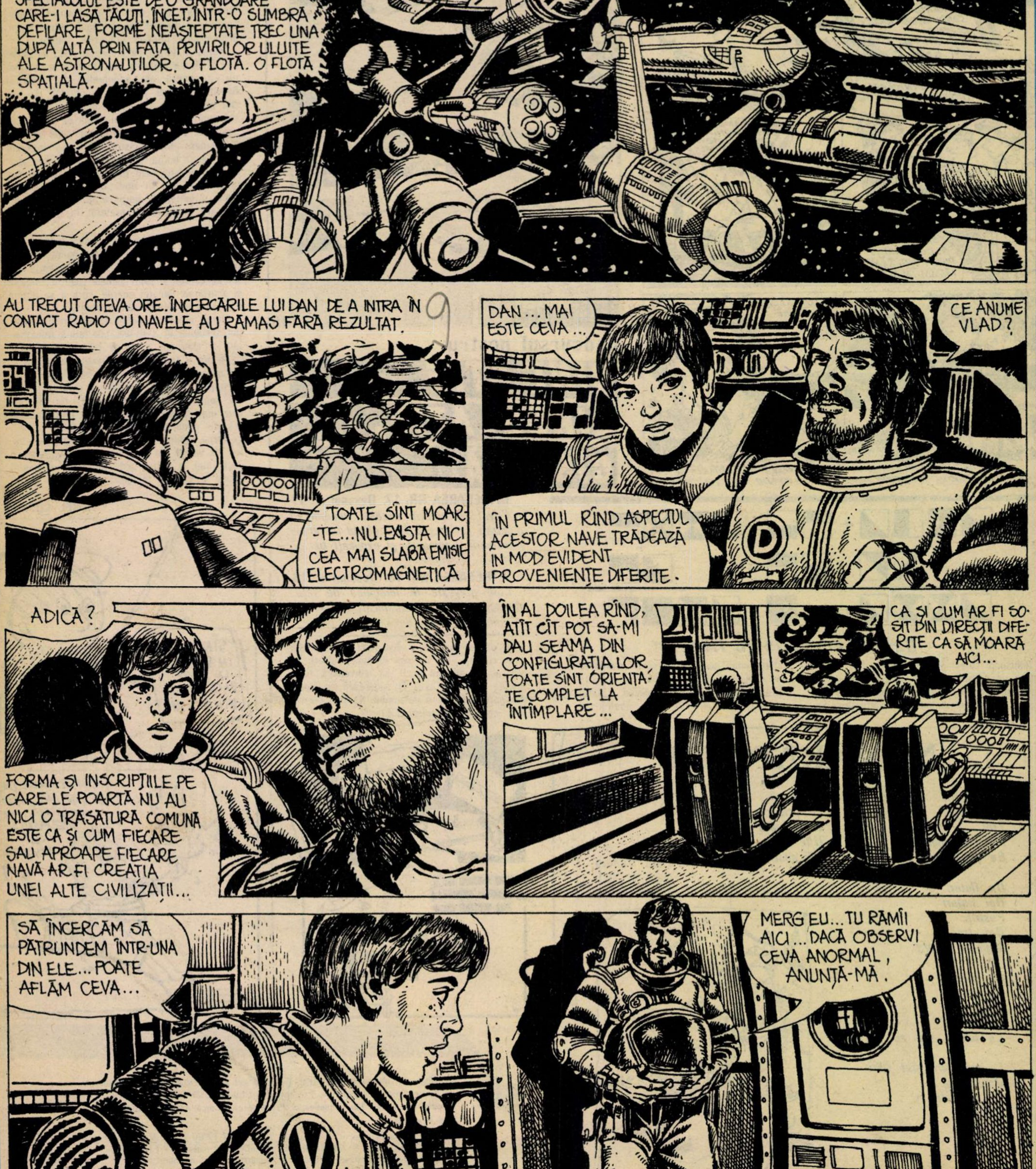
SPECTACOLUL ESTE DE O GRANDOARE CARE-I LASĂ TĂCUȚI. ÎNCET, ÎNTR-O SUMBRĂ DEFILARE, FORME NEAȘTEPTATE TREC UNA DUPĂ ALTA PRIN FAȚA PRIVIRILOR ULUITE ALE ASTRONAUȚILOR. O FLOTĂ. O FLOTĂ SPAȚIALĂ.
AU TRECUT CÎTEVA ORE. ÎNCERCĂRILE LUI DAN DE A INTRA ÎN CONTACT RADIO CU NAVELE AU RĂMAS FĂRĂ REZULTAT.
TOATE SÎNT MOARTE... NU EXISTĂ NICI CEA MAI SLABĂ EMISIE ELECTROMAGNETICĂ
DAN... MAI ESTE CEVA...
CE ANUME VLAD?
ÎN PRIMUL RÎND ASPECTUL ACESTOR NAVE TRĂDEAZĂ ÎN MOD EVIDENT PROVENIENȚE DIFERITE.
ADICĂ?
FORMA ȘI INSCRIPȚIILE PE CARE LE POARTĂ NU AU NICI O TRĂSĂTURĂ COMUNĂ ESTE CA ȘI CUM FIECARE SAU APROAPE FIECARE NAVĂ AR FI CREAȚIA UNEI ALTE CIVILIZAȚII...
ÎN AL DOILEA RÎND, ATÎT CÎT POT SĂ-MI DAU SEAMA DIN CONFIGURAȚIA LOR, TOATE SÎNT ORIENTATE COMPLET LA ÎNTÎMPLARE...
CA ȘI CUM AR FI SOSIT DIN DIRECȚII DIFERITE CA SĂ MOARĂ AICI...
SĂ ÎNCERCĂM SĂ PĂTRUNDEM ÎNTR-UNA DIN ELE... POATE AFLĂM CEVA...
MERG EU... TU RĂMÎI AICI... DACĂ OBSERVI CEVA ANORMAL, ANUNȚĂ-MĂ.

(va urma)

iulie-august 1982

FORUM '82

CREȘTEM CUTEZĂTORI SUB FLAMURI TRICOLORE

PARTIDUL-CEAUȘESCU-ROMÂNIA!
TRĂIASCĂ ȘI ÎNFLOREASCĂ SCUMPA NOASTRĂ PATRIE
REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

31

JOI, 5 AUGUST 1982,
ANUL XVI (NR. 774)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CREŞTEM CUTEZATORI SUB FLAMURI TRICOLORE

Un ţărm de bucurii cît România

Frumoşi copii ai anilor de glorii,
Istoria avem ca legămînt.
Cu cinste — au apărat acest pămînt
Vitejii patriei, premergătorii.

Urmaşi ai lor, am moştenit de mici
Înscris de cronică fără umbrire —
Iubirea ţării, cea dintîi iubire,
Ne creşte dîrji, cutezători, voinici.

Precum nestrămutaţi au stat strămoşii,
Vom şti să apărăm acest meleag —
Însemnul trainic al cravatei roşii
Cu tricolor, ni-i jurămînt sub steag.

Istoria, suprema noastră zestre
Mai sus o vom purta spre viitor.
Triumfătorul ţării tricolor
Ne cheamă spre şi mai'nalte creste!

Cinstim suprema jertfă-n aspre ore,
Cinstim sub bolţi senine pe acei
Ce au ştiut lupta ca pui de lei
Nemuritori sub flamuri tricolore.

Partidului şi ţării, noi, copiii,
Cu dragoste fierbinte mulţumim —
Pentru frumoasa vîrstă ce-o trăim,
Vîrstă a răspunderii şi-a bucuriei.

Tovarăşe Nicolae Ceauşescu, drag părinte,
Urmîndu-vă în tot ce ne-nvăţaţi,
Cinstiţi vom creşte, harnici, luminaţi —
Sub raza tricolorului, tot înainte.

Tezaurul simţirii ni-l sporim
Cu pilda veacurilor, vitejească;
Istoria şi limba românească
Ne învăţaţi mereu să le iubim.

Viteaz conducător, făgăduim
Pe drum de glorii, în columna ţării,
Să dăm noi fapte ale cutezării
Şi tineri comunişti să fim!

Frumoasă e la noi copilăria
Pe care ne-o-ndrumaţi şi ne-o vegheaţi
Şi aripi către comunism ne daţi
Şi-un ţărm de bucurii, cît România.

FORUM'82

26 iulie

— În plenul Forumului Naţional, în discuţie o problema foarte importantă: „Preocuparea consiliilor şi comandamentelor pionereşti pentru îmbunătăţirea situaţiei la învăţătură şi întărirea disciplinei şcolare; activitatea desfăşurată în vederea educării prin muncă şi pentru muncă a pionierilor şi şcolarilor."

— În aceeaşi zi, o întîlnire aşteptată cu viu interes: vizita la Întreprinderea „Electromureş" şi I.M.T. şi discuţie cu muncitori fruntaşi.

— Activităţile sportive şi artistice conturează o zi bogată, o zi plină a forumului.

27 iulie

— De data aceasta cei 500 de participanţi la forum sînt oaspeţi ai cooperatorilor din Topolovăţul Mare şi vizitatori ai staţiunii balneo-climaterice Buziaş.

28 iulie

— O nouă analiză în plenul Forumului Naţional „Activitatea desfăşurată de consiliile şi comandamentele pionereşti pentru educarea comunistă, patriotică şi revoluţionară a pionierilor şi şoimilor patriei."

— Ca de obicei, după-amiază, activităţi sportive şi program artistic.

29 iulie

— Momente de emoţie, momente de scurt raport: 20 dintre pionierii locţiitori ai preşedintelui C.N.O.P. depun mandatele.

— La Muzeul judeţean „Banatul" se înregistrează una dintre zilele cu cei mai mulţi vizitatori: sînt pionierii din cadrul Forumului Naţional.

— Întrecerile din cadrul Daciadei forumului continuă şi astăzi!

— Spre seară o surpriză deosebit de plăcută: s-a deschis expoziţia de desene realizate de cei mai talentaţi copii din tabără.

30 iulie

— „Activitatea consiliilor şi comandamentelor pionereşti pentru antrenarea pionierilor şi şoimilor patriei la activităţile sportive, turistice şi de prgătire pentru apărarea patriei", s-a intitulat dezbaterea ce a avut loc în această dimineaţă, în plenul Forumului Naţional.

— Vizită la Combinatul din Pădureni, Timiş.

— O după-amiază „plină": activităţi sportive şi de pregătire pentru apărarea patriei şi vizionare de filme.

La închiderea ediţiei:

Dedicată activităţilor comune cu Uniunea Tineretului Comunist, ziua de mîine, 31 iulie, este aşteptată cu multă bucurie şi nerăbdare de către toţi pionierii din forum.

Mi-ar place să lucrez aici!

Printre numeroasele activităţi atractive organizate în aceste zile fierbinţi de sfîrşit de iulie şi început de august pentru participanţii la Forumul Naţional, un loc de frunte îl ocupă şi vizita la Întreprinderea de matriţe şi utilaje tehnologice „Electrotimiş".

După o primire călduroasă, vizita noastră începe la centrul de calcul. Ingineri, tehnicieni, operatori lucrează într-o sală spaţioasă, luminoasă. Se introduc cartelele, se apasă pe cîteva butoane şi „maşinile inteligente" calculează rapid, în cîteva minute, ceea ce pentru om ar lua eventual un timp de... cîţiva ani! Dar au şi o „memorie" demnă de invidiat, „reţin" date pentru stocarea cărora ar fi necesare săli întregi de bibliotecă! Şi mai au o însuşire apreciabilă: nu admit greşelile. Codificat, ne anunţă unde este greşeala.

– Mi-ar place să lucrez aici! afirmă instantaneu Camelia Petri de la Şcoala generală nr.2 din Făgăraş.

– Fără doar şi poate, ne spune însoţitorul nostru, în viitor foarte multe uzine, întreprinderi vor fi utilate cu asemenea calculatoare şi roboţi.

Florin Cozma, reprezentantul judeţului Arad la forum, sătmăreanul Călin Ruba şi alţi băieţi nu-şi pot dezlipi privirea, într-una din halele întreprinderii, de la robotul industrial pe lîngă care s-au aciuat. Inginerul şi operatorul care lucrează la un robot le dau voie, în cele din urmă, să apese pe cîteva butoane şi să trăiască bucuria că, la comanda lor, braţul robotului înlocuieşte rapid un dispozitiv, îl aşază exact acolo unde trebuie şi îl pune la loc pe cel vechi, porneşte utilajul, efectuează operaţiunea. Băieţii sînt atît de preocupaţi, încît, fără să-şi dea seama că au de-a face cu un robot, au început să-i şi vorbească, s-au împrietenit cu el. Iar noul prieten, robotul, le răspunde prin mişcări bine calculate, făcute cu precizie, prin munca folositoare pe care o depune.

Un scurtmetraj care prezintă Întreprinderea „Electrotimiş" şi selecţiuni din frumosul program al ansamblului artistic încheie această vizită plină de învăţăminte, de impresii plăcute pentru participanţii la Forum.

ECATERINA BOKOR

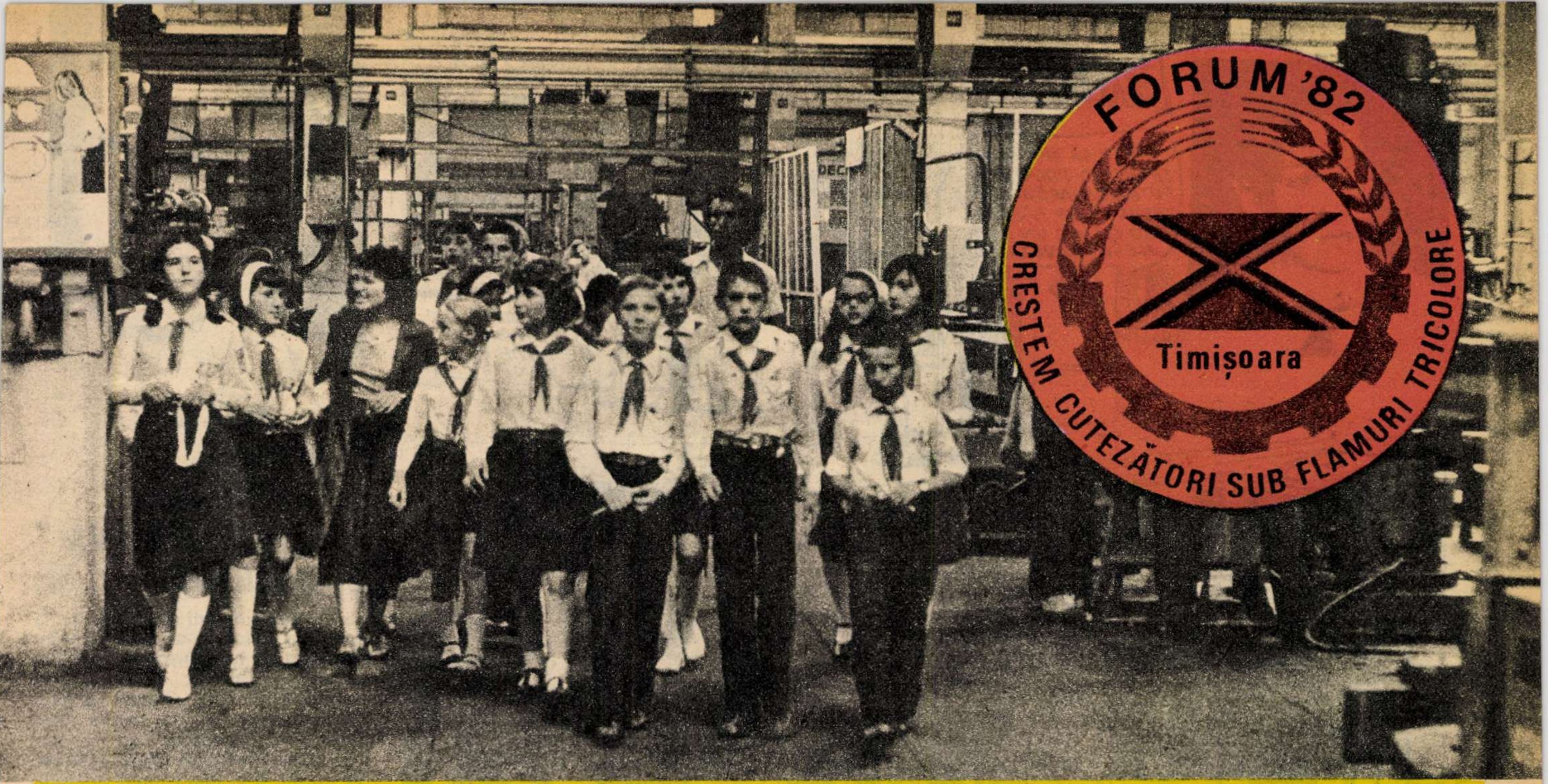
FORUM '82
Timișoara
CREȘTEM CUTEZĂTORI SUB FLAMURI TRICOLORE

DIN DEZBATERILE FORUMULUI

CREȘTEM CA ȚINERI REVOLUȚIONARI

Într-o dezbatere pe o astfel de temă, în mod firesc, referirile concrete — uneori amănunte tehnice — se împletesc cu elogiul unor valori, al unor sentimente. De la începutul dezbaterii, unul dintre participanţi — **Ionică Ion** din judeţul Mehedinţi — spunea că succesul la învăţătură nu este suficient dacă nu porneşte din înţelegerea **învăţăturii ca îndatorire patriotică** şi nu tinde să formeze această convingere. Şi avea perfectă dreptate: o notă slabă nu este un simplu indicator în catalog de importanţă personală, trecătoare, ci ea poate fi gîndită şi ca un test al maturităţii cetăţeneşti, patriotice. La fel, activităţile pionereşti, atît de diverse, corespunzătoare educaţiei politice, patriotice: cluburile de dezbateri, vizitele în întreprinderi, excursiile, simpozioanele adecvate la temă, întîlnirile etc. Acestea trebuie gîndite şi desfăşurate într-un context larg de idei, de sentimente, cu o profundă angajare afectivă. Istoria — spunea **Ana Maria Florea** din judeţul Dîmboviţa — este o legătură trainică între trecut, prezent şi viitor. Tovarăşul **Nicolae Ceauşescu** spunea că un popor care nu-şi cunoaşte trecutul, strămoşii, e ca un copil care nu-şi cunoaşte părinţii. Eu am înţeles din aceasta că trebuie să-i cunoaştem bine pe aceia care au făurit şi făuresc istoria: oamenii reali. Iată de ce socotesc că fiecare pionier, fiecare copil al patriei va înţelege mai deplin ideea de patriotism, de spirit revoluţionar, cunoscînd această înaltă pildă de patriotism şi dăruire revoluţionară care este viaţa tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU**.

Completînd-o pe Ana Maria, **Ştefan Gavrilă** din Tulcea a făcut precizarea că pionierii trebuie să fie mai atenţi în ceea ce priveşte cunoaşterea istoriei locale — uneori întîlnindu-se situaţii în care programele de activităţi prevăd excursii în zone îndepărtate ale ţării, în timp ce respectivii pionieri nu cunosc personalităţile istorice, culturale marcante din propria localitate sau zonă. **Ioana Letcă** din Braşov a elogiat, în acest context, acţiunile de îngrijire a monumentelor istorice, fiind de părere că ele prezintă un mare avantaj: „fac apelul la acţiunea concretă a pionierilor, dovedesc încă o dată că cel mai eficace mijloc de educaţie patriotică este fapta patriotică. Un gen de faptă patriotică — socoteşte, pe bună dreptate, **Marinela Toican** din Călăraşi — este şi activitatea pionierilor arheologi. **Arina Stoenescu** din Bucureşti a amintit, în acest sens, şi activitatea culegătorilor de folclor, a prietenilor muzeelor, şi a propus să se continue întărirea colaborării dintre pionieri şi instituţiile sau factorii care conduc activitatea în aceste domenii.

Frumoase rezultate — consideră **Narcis Jeler** din judeţul Mureş — s-au evidenţiat în cadrul organizaţiei pe linia cunoaşterii prezentului socialist al patriei. „Excursiile, întîlnirile cu muncitori, cu specialişti — aşa cum s-a evidenţiat şi în activitatea forumurilor judeţene sau naţionale — sînt tot mai frecvente şi mai eficiente. Tot mai mulţi absolvenţi ai clasei a VIII-a se orientează spre diverse licee, inspiraţi şi de contactele avute cu aceste prilejuri — şi eu cred că aceasta e foarte bine".

Iar noi credem că Narcis are multă dreptate şi, în acelaşi mod, apreciem părerile participanţilor la discuţii dedicate şi altor aspecte ale educaţiei comuniste, patriotice, revoluţionare. La fel, relevăm justeţea observaţiilor critice formulate de unii dintre ei, cum ar fi: necesitatea unui accent crescut pe înţelegerea clară, adîncă, a unor idei ale politicii partidului nostru, a unor fenomene specifice, cum sînt raportul dintre partid şi stat (**Cristina Bunici**, Bucureşti — referitor la informările politice şi cluburile de dezbateri politico-ideologice); înţelegerea acţiunii „Tot înainte!" ca o acţiune specifică, unitară în mesajul şi scopurile sale (**George Bozocea**, Braşov); păstrarea unui tonus continuu al acţiunilor desfăşurate în cadrul Festivalului naţional „Cîntarea României" şi nu intensificarea acestora în asalt, în pragul diverselor etape de concurs (**Clara Done**, Constanţa) şi altele.

Dezbaterea a adunat în finalul ei numeroase propuneri, fiecare participant a formulat cel puţin două-trei — cu referiri directe atît la activitatea pionierească concretă, cît şi la activitatea unor factori de educaţie, a unor instituţii, cum ar fi presa, radioul, televiziunea, editurile, electrecord şi altele. Pionierii au propus publicarea de cîntece patriotice, revoluţionare; editarea de lucrări la temă, crearea de filme (şi difuzarea lor largă).

Pionierii patriei, demni fii ai partidului, vor să cunoască istoria patriei, vor să cunoască politica partidului, activitatea secretarului său general; vor să cînte patria şi partidul, să acţioneze şi să crească în spiritul acestor înalte embleme.

I.TRAIAN

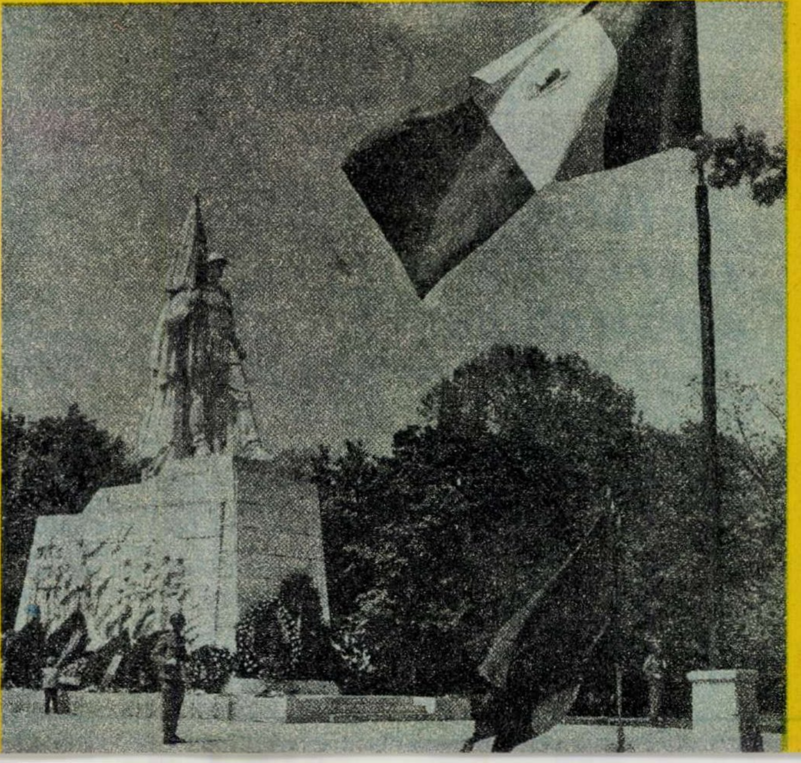

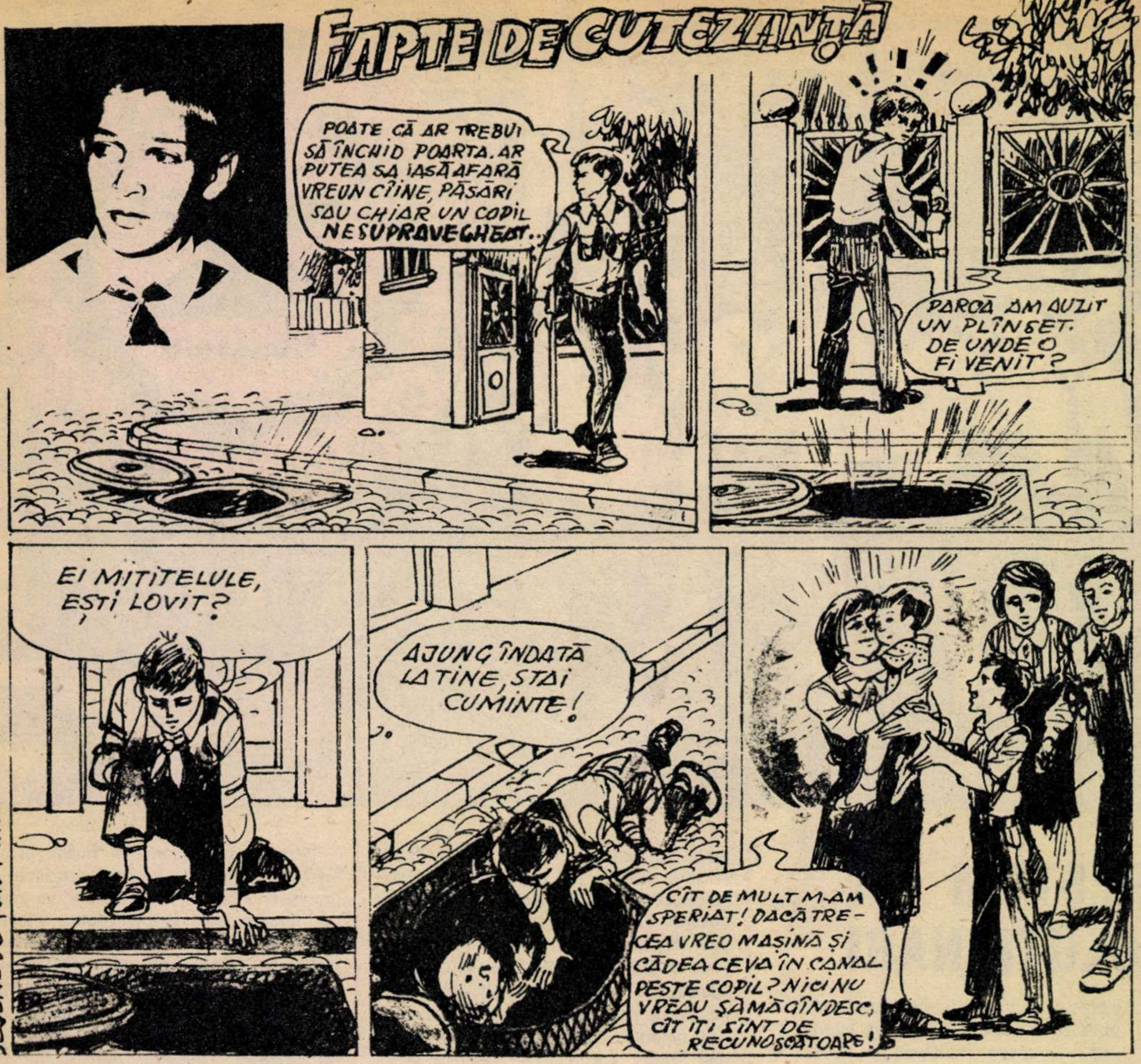
FAPTE DE CUTEZANȚĂ
POATE CĂ AR TREBUI SĂ ÎNCHID POARTA. AR PUTEA SA IASĂ AFARĂ VREUN CÎINE, PĂSĂRI SAU CHIAR UN COPIL NESUPRAVEGHEAT...
PARCĂ AM AUZIT UN PLÎNSET. DE UNDE O FI VENIT?
EI MITITELULE, EȘTI LOVIT?
AJUNG ÎNDATĂ LA TINE, STAI CUMINTE!
CÎT DE MULT M-AM SPERIAT! DACĂ TRECEA VREO MAȘINĂ ȘI CĂDEA CEVA ÎN CANAL PESTE COPIL? NICI NU VREAU SĂ MĂ GÎNDESC, CÎT ÎȚI SÎNT DE RECUNOSCĂTOARE!
DESENE DE PUIU MANU

PENTRU PREZENȚA SA DE SPIRIT, PROMPTITUDINE ȘI CURAJ, PIONIERUL VIOREL ENACHE DIN TÎRGOVIȘTE, JUDEȚUL DÎMBOVIȚA, A FOST DISTINS CU „MERITUL PIONIERESC".

Delegați la Forumul Național al Pionierilor 1982

Prietenie, încredere, certitudine

Pe Cristina Aramă, elevă în clasa a VI-a, la Școala generală din Tichileștii Brăilei, aleasă pentru a doua oară să reprezinte județul la Forumul Național, aveam s-o întîlnesc aproape din întîmplare, la sediul Consiliului județean al Organizației pionierilor. Era în zilele premergătoare deschiderii Forumului Național de la Timișoara. Venise înainte de amiază cu o colegă pe care o cunoscuse în tabăra forumului județean. Una dintre ele avea în mînă un buchet de flori de cîmp, cealaltă un pachet cu cărți. Fiind aproape sigur că florile de cîmp fuseseră strînse la ieșirea din satul Tichilești, am întrebat: „Tu ești Cristina Aramă?" Ochii negri care mă priveau s-au plecat cu sfială. A răspuns pioniera cu pachetul de cărți sub braț, înaltă și subțire ca un fir de păpădie, cu obrajii auriți de soarele verii și pigmentați de cîțiva pistrui. „Nu! Eu sînt Cristina. Ea e prietena mea, Gina Marilena Udrea". „Și florile?" am întrebat mirat. „I le-am adus eu, a spus cu dezinvoltură Cristina. O rugasem pe Marilena să-mi facă rost de cîteva cărți și nu puteam să vin cu mîna goală... La noi în marginea satului e o pajiște plină cu tot felul de flori".

Așa am aflat că Marilenei îi plăceau florile de cîmp, iar Cristinei cărțile. Știa pe de rost multe din poeziile lui Eminescu. La școală, în sat, făcea parte din grupul vocal, puseseră pe note poezia „Revedere" și primele strofe din poemul „Luceafărul", pe care încercau chiar să-l dramatizeze în cadrul cercului de teatru, „condus de tovarășul învățător Constantin Crăciun". Tot de la Cristina am aflat că „Vacanța mare nu e mare prin numărul zilelor petrecute la munte sau pe litoral, ci prin descoperirea celor mai frumoase sentimente: de prietenie, de încredere, de loialitate. Descoperiri esențiale pentru fiecare pionier". „Cum poți să ajungi la aceste descoperiri?" am întrebat. Cristina a zîmbit întîi, apoi sprîncenele i s-au apropiat parcă într-un efort de concentrare. A spus cu o voce joasă, continuînd să zîmbească: „Stînd lîngă flacăra înaltă a unui foc de tabără, constați pe neașteptate că pioniera cam timidă, care n-a scos trei zile nici un cuvînt, care n-a rîs niciodată, are un glas cald și plăcut și știe să recite cele mai frumoase versuri din Eminescu, din Arghezi ori din Bacovia." „În felul acesta ai descoperit-o pe Marilena?" „Da! a spus Cristina fără cea mai mică ezitare. Și de-atunci am rămas prietene." „Știu că anul trecut ai fost delegată la Forumul Național de la Brașov. În această vară vei reprezenta din nou județul Brăila, ca delegată la Forumul Național de la Timișoara?" „Da. Pionierii din forumul județean m-au propus, cunoscînd activitățile cu care m-am evidențiat în tabără și în comună. La școală avem un lot cu cartofi, altele cu porumb, fasole, mazăre, floarea-soarelui și, bineînțeles, mai avem și un solar cu roșii și varză. Pe toate le-am plantat și le-am îngrijit cu colegii. Am trecut clasa cu premiul I, iar la serbarea de sfîrșit de an, pentru hărnicia cu care am îngrijit loturile școlare și solarul, am primit medalia *Meritul pionieresc.*" „Pornind cu colegii într-o excursie, prinde curaj și Marilena, ziua aceea de vară va rămîne unică, fiindcă la fiecare pas ori popas ne descoperim unii pe alții, ne cunoaștem și ne împrietenim".

La ultima întrebare pe care o pun: „Cu ce gînduri veți merge la Forumul Național?", răspunde Cristina: „Să vorbim despre experiența, realizările și problemele județului nostru. Să asigurăm Forumul Național că pionierii din județul Brăila vor realiza toate obiectivele și planurile pe care și le-au propus. Și, bineînțeles, cu certitudinea că vom folosi experiența în activitatea pionierească a colegilor din alte județe, cunoștințele și ideile cu care ne vom întoarce de la Forumul Național".

COSTACHE ANTON

LOREDANA NE VORBEȘTE DESPRE INIȚIATIVĂ ȘI HĂRNICIE

Printre pionierii participanți la lucrările celui de-al X-lea Forum Național de la Timișoara se află și Loredana Grozea, de la Școala generală nr. 10, Onești, județul Bacău. Într-una din pauze i-am adresat o întrebare:

— Desigur că în zilele acestea, la forum, ți-ai făcut mulți prieteni, cu care ai avut un larg schimb de experiență. Despre ce le-ai povestit cu acest prilej?

— Aproape în tot județul nostru pionierii au început să crească iepuri și viermi de mătase. La forumul județean s-a discutat mult despre această acțiune. Eu le-am povestit noilor mei prieteni despre experiența pionierilor din comuna **Agîș**, care au primit în îngrijire 16 iepuri de rasă belgiană, de care se ocupă foarte bine. Succesul lor se datorează felului în care s-au organizat. Mai întîi, au găsit o curte, la un coleg, în apropierea școlii. Părinții s-au declarat bucuroși de inițiativa copiilor și le-au oferit cu plăcere un loc pentru instalarea crescătoriei. Pionierii de la cercul de tîmplărie au construit apoi căsuțe pentru iepuri, iar alți colegi se îngrijesc de lotul școlar, unde au pus morcovi și varză ca să aibă cu ce-i hrăni. Acum, în zilele vacanței, pionierii din întreaga unitate s-au împărțit pe grupe și, rînd pe rînd, după un program, se îngrijesc de simpaticii urecheați. Activitatea aceasta le place tuturor, iar angajamentul de a ajunge de la 16 iepuri la 100 se va realiza la vreme.

O experiență asemănătoare, caracteristică prin sîrguință și responsabilitate o au pionierii din **Hemeiuș**, numai că aceștia cresc viermi de mătase. Ei ne-au atras atenția că îndeletnicirea creșterii viermilor de mătase cere multă răbdare, atenție și perseverență, și sînt gata să dea doritorilor sămînța necesară, în cazul că vor să crească viermi de mătase. Eu le-am povestit despre toate acestea și colegii m-au ascultat cu atenție pentru că mulți doresc să aibă în unitățile lor asemenea activități. La rîndu-le ne-au împărtășit și ei din experiența lor.

Loredana Grozea a fost în aceste zile un reprezentant activ din județul ei la lucrările Forumului Național.

Din jurnalul vacanței

DIN REPERTORIUL ATÎT DE BOGAT AL VACANȚEI PIONIERILOR BUZOIENI, CORESPONDENTA NOASTRĂ LAVINIA MIHAI NE PREZINTĂ ACEST FOTOCALEIDOSCOP, SOSIT LA REDACȚIE CHIAR ÎNAINTE DE ÎNCHIDEREA EDIȚIEI PREZENTULUI NUMĂR.

În această secvență panoramică vă facem cunoștință cu două echipaje expediționare — cele ale școlilor generale **Potoceni** și **Mărăcineni** —, care s-au oprit pentru un scurt popas în localitatea Jgheab, din comuna Mînzălești. Momentului surprins pe peliculă i se alătură pitorescul decor al Munților Buzăului pe care îi explorează temerarii noștri expediționari. Nu sînt însă singurii, căci, după cum ne informează Lavinia, echipajul „Cireșarii" de la **Școala generală Ciuta,** care studiază elementele geografice specifice acestei zone montane, e secondat de „Temerarii" din **Zărnești** a căror expediție și-a propus investigarea florei. Vreme în care, colegii lor de la **Școala generală Cernătești** se aflau pe alte pitorești meleaguri ale țării — explorînd Apusenii cu interesul, curiozitatea, dar și cu competența pasionaților botaniști.

O altă fotosecvență vorbește de la sine despre hărnicia pionierească, așa încît în completare e necesar să mai spunem doar unde anume a fost ea surprinsă: pe lotul școlar al pionierilor din **Stîlpu de Jos,** în cadrul taberei locale de muncă patriotică.

Iată și o vacanță... sportivă — tot la Școala generală Stîlpu de Jos. Voleibalistele au întrerupt doar pentru o clipă antrenamentele — se-nțelege, spre a fi fotografiate —, iar apoi le-au reluat cu și mai mare zel, în vederea întrecerilor ce se vor desfășura sub egida... Clubului de vacanță!

Cu acest moment ale înălțării drapelului pe catarg debutează o nouă zi de vacanță în tabăra Poiana pinului.

NĂVODARI • IULIE • 1982

FESTIVALUL CÎNTECULUI PATRIOTIC ȘI DANSULUI PIONIERESC „OMAGIU PATRIEI ȘI PARTIDULUI"

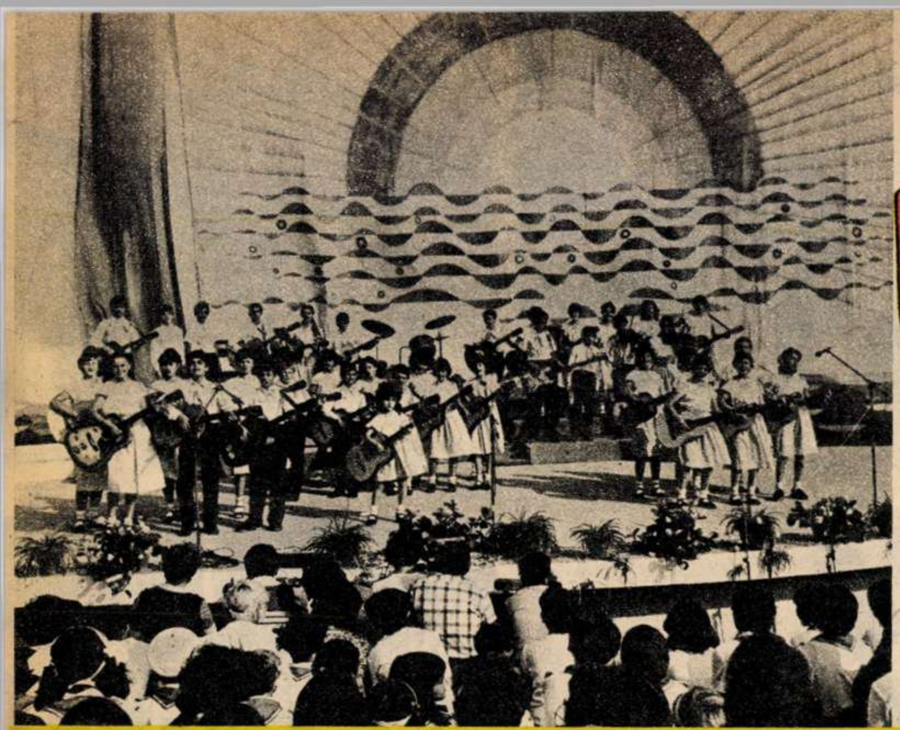

VĂ MULȚUMIM PRIETENI! PE MÎINE, LA ACEEAȘI ORĂ...

Porumbei în zbor, urmînd lumină... Un vers din cîntecele noastre prin care transmitem Cutezătorilor din întreaga țară mesajul nostru de prietenie.

Grupul vocal-instrumental de muzică ușoară, „Cireșarii"

Consiliul Național al Organizației Pionierilor, în colaborare cu Consiliul Culturii și Educației Socialiste și cu Radioteleviziunea română au organizat în orășelul taberelor pionierești de pe malul mării prima ediție a Festivalului cîntecului patriotic și dansului pionieresc „Omagiu patriei și partidului". Timp de șapte zile, la Năvodari, a fost sărbătoare. Formații artistice pionierești din școli și de la casele pionierilor și șoimilor patriei, din 20 de județe ale țării, formații laureate la Festivalul național „Cîntarea României", s-au întrecut în măiestrie. În final a avut loc, la 21 iulie a.c. un impresionant spectacol de gală. O diversitate a formațiilor pe genuri artistice, coruri, formații vocal-instrumentale, de muzică folk, de muzică ușoară și clasică, de dansuri cu temă, de balet, montaje muzical-coregrafice, precum și numeroși soliști și recitatori au animat scena festivalului și au cucerit aprecierea entuziastă a spectatorilor. Repertoriul a fost închinat temelor majore și actuale ale copilăriei fericite din patria noastră, dragostei de muncă și învățătură, luptei pentru pace, optimismului copilăriei, profundei recunoștințe față de grija părintească a partidului.

Un juriu format din specialiști, muzicologi, compozitori, coregrafi, reprezentanți ai C.N.O.P., pionieri a apreciat această trecere în revistă a formațiilor artistice laureate, angajate în spectacole de emulație, de consacrare a calității lor artistice.

Festivalul s-a bucurat de participarea unui număr bogat de invitați, actori și cîntăreți prestigioși, care au susținut programele spectacolelor, au prezentat seară de seară recitaluri, momente vesele, scheciuri. Printre invitații festivalului: Iurie Darie, V. Menței, Dan Spătaru, Mihaela Bustuchină, Maria Nagy, Gina Pătrașcu, Dorin Anastasiu, Mircea Bodolan, formația „Meduza", formația „Compania de sunet"...

15 iulie. Pe scena teatrului are loc primul spectacol. Rînd pe rînd se produc „Estrada pionierească din Galați", „Camerata infantis" din Brașov, formația „Colibri" din Brăila, „Cireșarii" din București, „Ansamblul de dans tematic", de la Casa centrală a pionierilor și șoimilor patriei din București, grupul vocal instrumental folk din Timișoara, grupul folk de la Școala generală nr. 4 din Constanța.

Aplauzele și strigătele de bravo nu contenesc. După spectacol, „Cireșarii" și „Colibri" sînt asaltați pentru autografe. Îndeosebi, Ana Maria Costea, cea mai mică solistă din „Colibri", și Oana Cîmpeanu abia reușesc să ofere toate autografele cerute de admiratori.

A doua zi, scena Năvodarilor găzduiește alte formații artistice talentate. Remarcăm, în continuare, multe piese originale. În repertoriu, Daniel Rădulescu, din formația folk de la Bistrița-Năsăud, ne mărturisește că melodia „Zile de pace", care a fost interpretată de el și colegele lui, îi aparține și că formația a compus multe cîntece închinate păcii „pe care o dorim cu toții, pe întregul pămînt".

Zilele de 17, 18 și 19 iulie sînt, de asemenea, zile de spectacole ale festivalului. Dar nu numai scena teatrului de vară din tabără găzduiește această manifestare a bucuriei și fericirii prin dans și cînt. Formațiile pionierești venite la festival, zilnic prezintă programe artistice în taberele „Albatros", „Temerarii", „Delfin", „Pescăruș", „Perla" și aceiași artiști se produc zilnic la emisiunea Radiovacanța.

Pentru toți participanții, artiști și spectatori, aceste zile de iulie, zilele primului **Festival al cîntecului patriotic și dansului pionieresc** rămîn de neuitat.

Sînt foarte fericită
să fiu
în mijlocul vostru
și să vă cînt.

GINA PĂTRAȘCU

Am venit
la
dumneavoastră
să vă cînt,
să
vă încînt...

MIRCEA BODOLAN

Formația de estradă a Casei pionierilor și șoimilor patriei din Carei

...Interlocutorii noștri: Diana Dejeu, Liliana Godea, Flavia Recolta, Lakatos Ana Maria, Edna Sturza, Sabo Andreea, Maier Beatrice (Beatrice este cea mai micuță de ani, face parte pentru prima dată dintr-o formație artistică, se află pentru prima dată la Năvodari și... a călătorit pentru prima dată cu trenul).

— Pentru acest festival, care este piesa deosebită din repertoriul vostru?

— Dansul nostru, pe melodia cîntecului, în premieră absolută, „Țară, cuib de balade", de Aurel Giroveanu.

Ansamblul de balet de la Liceul „George Enescu", București

În culisele scenei, după recitalul lui Dorin Anastasiu, stăm de vorbă cu Simona Șomăcescu, Beatrice Duminică, Lorette Lungu care, cu grație și iscusință, au susținut, în ritm de dans modern, recitalul popularului invitat la festival.

Simona: Pentru noi a fost o experiență, am dansat pentru prima oară în acest fel, avînd plăcerea să realizăm mișcarea scenică pentru un cîntăreț renumit. Coregrafia a fost făcută mai mult de noi, fetele, ne-am bazat pe simțul nostru artistic și pe inspirație, am reușit să formăm pe loc și un grup vocal. În ansamblul nostru de balet respectăm o regulă: cu cît dansăm mai mult, cu atît căpătăm o experiență mai mare. Impresiile noastre de la festival sînt foarte plăcute. În general toate formațiile care au participat sînt reușite, au un program foarte variat, foarte frumos, exprimînd mesajul acestui festival. Publicul, am văzut, e foarte mulțumit. Dar, într-adevăr, unele formații au interpreții mai voioși, mai copilăroși, au naturalețe artistică și-n acest sens le apreciem mai mult. Festivalul a însemnat încă o experiență în viața noastră și multă bucurie!

Formația „Colibri", Brăila

Interlocutoarea noastră se numește Mihaela Cristina Nicolescu și face parte din grupul vocal instrumental folk brăilean care, de asemenea, s-a bucurat de mult succes în rîndurile spectatorilor: „Palmaresul formației noastre este foarte bogat, am avut turnee peste hotare, la Belgrad, în R.F.G., în R.P. Bulgaria. În țară, sîntem foarte solicitați și, firește, în primul rînd sîntem mîndri și bucuroși să dăm spectacole copiilor. Chiar dacă ne-am cîștigat un nume și sîntem, de-acum, obișnuiți cu scena, participarea la acest festival a însemnat mult pentru noi. Festivalul a reunit formații valoroase. Au fost zile deosebite, memorabile. Am învățat mult. Ne întrebați de stilul nostru de interpretare? Cum să spun, e stilul nostru propriu, stil „Colibri" (cîntăm la chitară, dansăm, recităm), unele melodii sînt mai lirice, altele mai epice, temele sînt inspirate din copilăria noastră. „Naturalețea copilărească" — în acest fel denumesc stilul „Colibri".

Vă doresc din adîncul inimii să aveți nota 10 în viață!

HORIA ȘERBĂNESCU

OPINII

Educația patriotică prin cîntec și dans este foarte importantă și echivalează, în eficiență, cu obiectele de studiu școlare, care urmăresc același scop. Prin cîntec, prin dans, prin vers, prin costum, prin culoare, copilul învață că aparține unui spațiu geografic iubit, unei spiritualități constituite în două milenii de existență și care exprimă în forme artistice perfecte, nu numai adevăruri eterne, ci și aspirațiile nobile de muncă și de pace ale poporului român. Copiii sînt mai talentați cînd sînt copii și constat o sinceritate a expresiei și nu arareori măiestrie în mînuirea acesteia, constat, de asemenea, o îndrumare însuflețită și competență din partea profesorilor și o ancorare în tematica de actualitate. Festivalul vine să împlinească fericit celelalte activități ale acestui oraș al copilăriei fericite, care este tabăra de la Năvodari.

PETRE CODREANU
muzicolog

Sînt invitat pentru prima dată la Năvodari, în calitate de component al juriului acestui festival pionieresc. Atmosfera primăvăratecă, de aici, plină de voioșie, a contribuit foarte mult la reîntinerirea mea. În programele din zilele festivalului, am auzit diferite lucrări, unele cunoscute, altele mai puțin cunoscute, și este remarcabil faptul că repertoriul s-a îmbogățit cu multe piese originale, creații ale profesorilor îndrumători și ale copiilor interpreți. În legătură cu formațiile folk pe care le-am ascultat în mai multe festivaluri, cred că ar trebui să se reîmprospăteze acest gen, să nu tindă spre muzica ușoară matură, ci să se păstreze pe linia etosului nostru popular, iar instrumentele muzicale să fie adecvate.

Mulțumesc tuturor copiilor pentru dragostea cu care m-au primit și le promit că le voi fi același iubitor al cîntecului pentru vîrsta lor și viața lor frumoasă.

AUREL GIROVEANU
compozitor

Sînt impresionat plăcut, fiindcă toate formațiile de ansamblu au îmbinat melodia și textul cu mișcarea coregrafică de scenă, pornind chiar de la pasul de marș, la mișcări pe măsura copiilor, ajungînd la dansurile tematice prezentate de pionierii de la Casa centrală a pionierilor și șoimilor patriei din București, adevărate bijuterii coregrafice cu mesaj clar pentru pace și culminînd cu numărul prezentat de elevele de la Liceul „George Enescu" — într-un inspirat dans închinat tricolorului patriei. Coregrafiile, în special „Mesaj de pace" și „Solii păcii" ale celor două formații amintite definesc dansul pionieresc ca un mesaj de pace transmis de pe scena acestui festival.

SEVER TITA
maestru coregrafic

Inițiativa de a se organiza acest festival a fost excelentă, reunind cele mai bune formații artistice pionierești din țară. Ceea ce mi se pare extraordinar, este faptul că au fost invitați în mijlocul copiilor cele mai populare nume din muzica rock, folk și ușoară. Spectatorii și interpreții copii au nevoie de o muzică modernă, exigența lor depășind nivelul actual al muzicii care se compune pentru ei. Chiar de aceea am certitudinea, că și eu, și confrații mei vom ține seama de acest lucru în emisiunile t.v.

PETRE MAGDIN
compozitor

...Cinci zile de spectacole și-au avut împlinirea în cea de-a șasea zi, cu spectacolul de gală; au fost zile pline de însuflețire, cînd la Teatrul de vară din Năvodari, indiferent de capriciile vremii, festivalul s-a desfășurat, a trăit mereu pe scenă și... în inimile noastre, ale tuturor, copii și adulți.

TATIANA SIRETEANU
regizoare

FRUMOASE AMINTIRI DE VACANȚĂ

schiță de
ARETA ȘANDRU

Andu coborî treptele una cîte una, trepte de piatră peste care nisipul se așternuse într-un strat subțire adus de vînt, răsfirat inegal pe măsură ce treptele urcau înspre tabără. Rămase să privească marea, apa era calmă, obosise parcă de atîta joacă, de scoicile mici și roz pe care le aduceau valurile la țărm. Îi plăcea să-și lipească la ureche o scoică, aștepta să audă vuietul mării ascuns în cochilia aceea violetă; pe raftul bibliotecii sale de acasă avea cîteva asemenea scoici, culese dintr-o altă vacanță, și-n zilele de școală, cînd îi era dor de vacanță și mare îi plăcea să-și aducă aminte de ea. Vuietul mării venea brusc, aveai senzația că dintr-o clipă în alta s-ar putea desprinde de acolo un val neștiut, care să-i pătrundă în cameră. Andu coborî spre dig, cu sandalele în mînă. Mergea cu tălpile goale pe nisipul cald încă, lăsînd urme pe nisip. Știa că aproape de mal urmele le va șterge primul val mai puternic. Digul înainta în mare cîteva zeci de metri, oprindu-se dintr-o dată brusc, piatra lui coborînd înspre apă.

Se așeză pe una din pietre, urmărind în apa limpezită la țărm jocul meduzelor. Anita îi spusese să-l aștepte aici, aproape de bărcile trase spre mal și legate în lanțuri să nu le fure apa, lîngă frunzele palmierului de carton, pe spatele cămilei pe care se urcaseră nu o dată, fotografiindu-se și trimițînd acasă, părinților, amintiri dintr-o vacanță cu valuri. Și așteptînd-o pe Anita să vină, se gîndi la întîlnirea misterioasă pe care i-o dăduse fata pe dig. „Oare cît o fi ceasul?" se gîndi urmărind cu privirea soarele care apunea departe, peste ultimele clădiri ale orașului.

Își aminti dintr-o dată de primele zile de tabără, de castelele de nisip, de întrecerile care au avut loc. Se mîndrea în fața colegilor că e un bun înotător, dar la concurs pierduse diploma pentru că... Pentru că băiatul din stînga lui îl strigase dintr-o dată și Andu nu știa ce s-a întîmplat. Îl strigase pe el, deși erau de cîteva zile certați și nu își vorbeau. Nici Andu nu știa prea bine de ce, totul pornise de la un castel de nisip pe care-l construise într-o după-amiază pe plajă. Voia să fie cel mai frumos castel de nisip din tabără, se gîndise la el ore în șir, îi vedea fiecare turn în parte, știa cum va fi împodobit, o rugase chiar pe Anita să-l ajute, ea se pricepea mai bine ca el să-i culeagă de pe nisip cele mai frumoase scoici cu care urma să traseze aleile din parc, turnurile. Nu voia ca nimeni să se apropie de castelul lui, era al lui și numai al lui. Numai că băiatul acela i-l stricase, alergase pe plajă și mingea nimerise exact în mijlocul unui zid, distrugînd cea mai frumoasă parte a parcului. „Din greșeală", spusese băiatul, își dăduse chiar cuvîntul, dar Andu n-a vrut să-l creadă, făcîndu-l invidios, și tabăra s-a împărțit în două: o parte care ținea cu Andu, cealaltă care-l apăra pe băiatul al cărui nume nu-l cunoștea, dar pe care-l recunoșteai dintr-o mulțime de băieți de vîrsta lui, după părul său blond, care devenise alb de atîta soare. „Parcă ai fi un Albinos", rîsese Andu într-o zi la masă de el, dar celălalt dăduse din umeri, semn că nu-i păsa, și de atunci copiii i-au spus Albinosul. Și așa i-a rămas numele pînă la sfîrșitul taberei.

În dimineața aceea, la concursul de înot, Andu se simți strigat, mai avea vreo zece metri de parcurs, ceilalți erau cu mult în spatele lui, numai Albinosul se ținea scai de el. Știa că poate ajunge primul, dar cineva îl strigase, era Albinosul și Andu îl văzu dînd din mîini speriat. „Face pe grozavul", gîndi Andu. „Vrea să mă împiedice și de data asta să cîștig premiul", își mai spuse cu ciudă, gîndindu-se la castelul dărîmat cu mingea, pe care refuzase să-l mai construiască, cu toate rugămințile Anitei, care reușise să culeagă scoici așa cum vrusese Andu. Dar Albinosul dispăru dintr-o dată cu capul în valuri și Andu se dezmetici dintr-o dată. Din două, trei brațe fu lîngă el, îl ajută să ajungă la mal. Albinosul nu avea mai nimic, înghițise numai o gură de apă, mai mult se speriase. Nu i se putea întîmpla nimic, erau aproape de mal, dar dacă nu era el, Andu, ce s-ar fi întîmplat? Băieții de pe mal l-au luat pe nisip după ce și-a revenit, trăgîndu-l de mîini și de picioare, ca într-un joc pe care îl știau cu toții: hai la groapa cu furnici. Concursul se sfîrșise, dar lui Andu îi era indiferent cine lua premiul. Se uita spre Albinos, care își revenise și privea zîmbind pescărușii. Andu se bucura împreună cu el, uitînd de marele premiu pe care ar fi putut să-l ia dacă ar fi terminat castelul de construit sau dacă ar fi încheiat cu bine cursa de 100 de metri. „Îmi pare rău, îi spuse Albinosul, îmi pare rău că tocmai din pricina mea s-a întîmplat așa". Andu dădu din cap, semn că totu-i în ordine, nu pentru premii venise el la mare, deși tare i-ar mai fi plăcut să-i vadă colegii diplomele rînduite frumos pe raftul său din bibliotecă. „Nu-i nimic, îi spuse,

(Continuare în pag. 10)

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

MISTERUL acvariului de cristal

Ion Grecea

CAPITOLUL 8

O VIZITĂ NEAȘTEPTATĂ

De cum primise descifrarea acelui cod secret, transmis prin mijlocirea timbrelor, Dan Fința nu mai avea clipe de liniște. De dimineață pînă seara nu-i stăruia în minte decît un singur lucru: ce oare să însemne acea frază plină de enigme: ACCEPTAT TOT INTERNAȚIONAL OPT X PATRU X ZECE ALFA? Cine anume transmitea și către cine? Dar care era scopul acestei corespondențe secrete? Greu de dezlegat. Un lucru era limpede: cel care deținuse clasorul cu timbre și de la care fusese sustras, în mod sigur putea furniza informații prețioase în acest sens. Dar cine era oare acest păgubaș? Nimeni nu venise la miliție să reclame că fusese prădat! Și doar, acasă, la Paco mai erau încă destule lucruri și încă de valoare, care nu-și aflaseră încă stăpînul...

După indicațiile primite de la șeful său, Dan Fința se duse la Consiliul popular, la starea civilă, și controlă situația deceselor din ultima săptămînă: o bătrînă ce-și sfîrșise zilele în spital și un ins surprins cu bicicleta, de către un tren, la o trecere peste calea ferată. Atît și nimic mai mult. Deci, presupunerea maiorului Răducanu că victima furtului n-a reclamat încă lucrurile ce i-au dispărut, dat fiind faptul că a fost cumva sugrumată, nu avea nici un temei. Dar poate că omul plecase de acasă? Nu s-a întors încă, n-a constatat furtul, deci nu putuse încă reclama. Bine, să fie așa, dar cum puteai controla cine și încotro plecase din oraș în ultima săptămînă? Nimeni nu ținea o asemenea evidență, cu alte cuvinte greu de precizat acest lucru. În asemenea situație nu rămînea decît o singură rezolvare: Paco să declare la ce adresă făcuse cea de-a treia spargere și cînd anume.

— Ei Paco, îți amintești de unde ai mai furat?

— Nu!

— Crezi că dacă ai numai două spargeri la activul tău și nu trei sau mai multe vei lua o pedeapsă mai mică?

— Nu, dar nu-mi amintesc...

Dan Fința îl chemă atunci la miliție pe blondul cel cu blugi și pantofi „Adidas". Acesta, știindu-l pe Paco arestat și bănuind că acela mărturisise totul, socoti că nu mai avea rost să ascundă nimic. Chiar dezvălui locotenentului Dan Fința că el fusese ajutorul infractorului în două din cele trei cazuri. Adică stătuse la pîndă să nu-i surprindă careva.

— Adresele? ceruse autoritar ofițerul.

— La chioșcul de ziare de lîngă gară, mărturisise fără rezerve blondul, și la un pictor sau așa ceva pe strada Unirii, undeva în jurul tribunalului.

— Bine, Gigi, scrie o declarație.

Chiar în după-amiaza aceea, Dan Fința, îmbrăcat civil, porni să depisteze adresa unde „operase" fără să-și amintească în ce loc anume, Paco. Și tot umblînd ba pe o stradă, ba pe alta, întrebînd încoace și-ncolo, cam pe unde ar locui un pictor, află locul cu pricina. O casă arătoasă, cu înfățișare veche, boierească, îmbrăcată în iederă pînă sus, sub streșini. Pe poarta de fier forjat era prinsă o tăbliță în care, sub geam, era montată o mică și frumos caligrafiată carte de vizită: „Giani Bertolino, pictor și restaurator de tablouri". Fără să mai aștepte, locotenentul apăsă pe butonul soneriei. De îndată ușa de la verandă se deschise și în capul scărilor apăru un ins nu prea înalt, voinic, dar în vîrstă, cu părul alb, mare, vîlvoi, ca o coamă, îmbrăcat într-un fel de halat albastru.

Fără să ezite, Dan Fința urcă scările, îi întinse mîna și se recomandă a fi profesor de istorie, proaspăt sosit în oraș, la Liceul de mecanică. I s-a repartizat o locuință la noile blocuri, a mobilat-o destul de frumos, dar ar dori să o și decoreze cu cîteva tablouri. Are cîteva cam deteriorate pe care intenționează să le recondiționeze, dar ar mai vrea să și cumpere cîteva. S-a interesat și a aflat că dumnealui, maestru în arta atît de strălucită a lui Michelangelo și Da Vinci, l-ar putea ajuta în vreun fel...

— O, da! Cum să nu? Poftiți!

— Sînteți italian? Numele vă arată a fi...

— Desigur. Am fost militar, am venit cu o misiune în timpul celui de-al doilea război mondial. Rănit, am rămas aici.. Cum provin dintr-o familie de pictori și deci nu mi-e străină meseria, vă dați seama că nu mi-a

CLUB 14

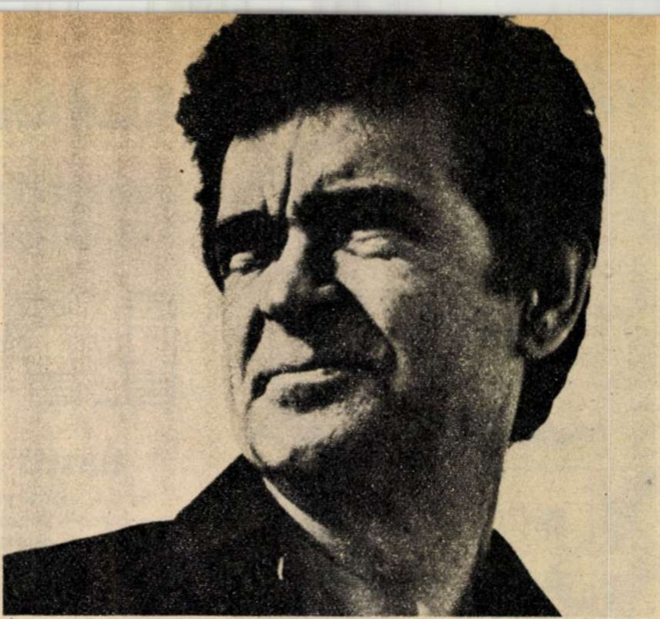

7 ÎNTREBĂRI - 7 RĂSPUNSURI CU

Iurie DARIE

Ne aflăm la primul Festival al întecului patriotic şi dansului ionieresc „Omagiu patriei şi artidului". Chiar adineauri, cieva pioniere constănţene ne-au sugerat să vă adresăm cel puţin zece întrebări. Dacă am consulta pe toţi participanţii la festival, sîntem convinşi că s-ar aduna sute de întrebări.

Pentru început am dori să ştim: ce inseamnă pentru actorul Iurie Darie participarea la acest festival pionieresc?

— Mă simt foarte onorat că am fost invitat de Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor şi mă bucur că mă aflu, datorită acestei iniţiative, atît de mult în mijlocul copiilor. Spre deosebire de alţi colegi care vin pe scena Năvodarilor, se produc şi pleacă, eu, datorită rolului de prezentator, mă aflu mult mai mult printre copii şi sînt foarte bucuros că am reuşit să împart ziua între Teatrul de comedie şi scena pionierească de la Năvodari.

2. **Pentru profesia şi experienţa dumneavoastră această prezenţă continuă la festival are o semnificaţie deosebită?**

— Desigur. Cred că a te afla printre copii echivalează cu o reeducare a actorului şi chiar a desenatorului care sînt. Festivalul este un stimulent teribil pentru copiii interpreţi, din întreaga ţară şi, totodată, un stimulent şi pentru noi, artiştii profesionişti, să reuşim să cucerim aplauzele celor mai sinceri şi spontani spectatori.

3. **Cum aţi devenit actor şi desenator, v-aţi descoperit vocaţia din copilărie?**

— Da, încă de la grădiniţă! Participam la toate serbările şi, mai tîrziu, în anii de şcoală nu-mi scăpa nici o serbare, nici un recital, nici o piesă de teatru, nici o expoziţie de desene, la care să nu fiu prezent. Dar vocaţia de desenator pentru copii mi-am descoperit-o după vîrsta de optsprezece ani, cînd am început să colaborez la revistele pentru copii, să ilustrez cărţi pentru copii; apoi am fost invitat la t.v. şi ca actor, şi ca desenator.

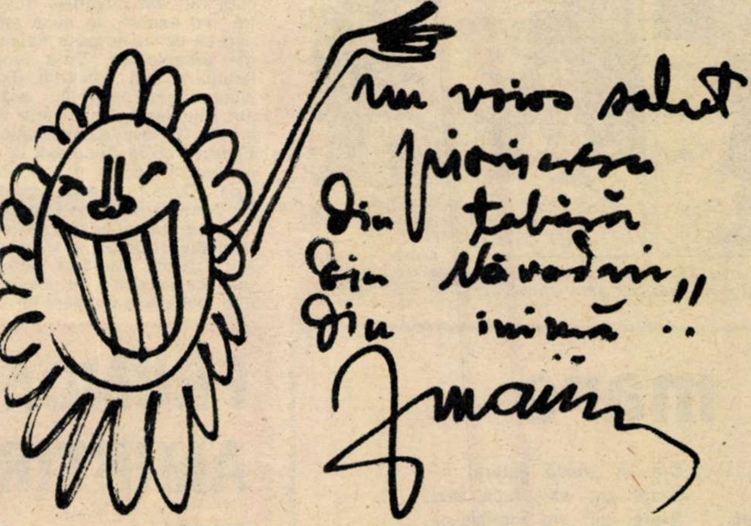

4. **Cînd aţi debutat cu adevărat? Ne referim la rolul care v-a lansat...**

— Primul rol mi-a fost încredinţat în filmul „Nepoţii gornistului", pentru care am fost decorat şi premiat. Cinematografia română era atunci la începuturile sale. Eram tînăr, aveam 22 de ani, abia absolvisem I.A.T.C. şi eram mîndru că fusesem ales să joc roluri în filme ca „Mitrea Cocor", „Nepoţii gornistului", în „Moara cu noroc"...

5. **Care vîrstă e mai frumoasă: tinereţea, maturitatea, bătrîneţea?**

— Nu sînt singurul care admite că fiecare vîrstă îşi are frumuseţile ei. Şi să nu uităm bucuriile fiecărei vîrste. Talentul este un dar aparte care ne ajută să imortalizăm fiecare vîrstă, s-o facem să ajungă, în felul ei, eternă. Pentru că talentul este o poartă mirifică prin care trăiri, experienţe, sentimente puternice ies în lume, călătoresc să ajungă în inimile tuturor.

6. **Se ştie că vă plac copiii, ca om şi ca actor. Dacă aţi fi avut altă profesiune?**

— Iubirea de copii este o stare specială, pe care ori o ai, ori n-o ai... Dacă nu aş fi devenit actor, sînt convins că mă făceam învăţător, ca tatăl meu, care era în sat foarte iubit. Şi mama mea a fost pedagog: educatoare.

7. **O întîmplare veselă din viaţa dumneavoastră?**

N-o să mă depărtez, iată o întîmplare veselă petrecută chiar aici, la festival. După un spectacol a venit un puşti la mine, cu două bucăţi de zahăr în mînă, şi m-a rugat să le primesc pe amîndouă, fiindcă el este fericit că m-a văzut de data aceasta în realitate.

Interviu realizat de
MARGA MICU

Club-test

Într-o ecranizare după un cunoscut roman istoric al lui Mihail Sadoveanu, roman a cărui acţiune se desfăşoară în vremea domniei lui Ştefan cel Mare, rolul unui cunoscut personaj (unul dintre fraţi) este interpretat de Iurie Darie. Cum se numeşte filmul şi, dacă se poate, şi personajul?

ROMAN FOILETON

fost prea greu să trec în faţa şevaletului. Trebuia să mă ocup cu ceva, nu?

— Da, aveţi dreptate, consimţi locotenentul.

Intrară într-un mic vestibul, trecură printr-un salon cu mobile vechi, cam întunecat, şi cînd să intre într-o nouă încăpere, Dan Finţa tresări şi se opri puţin locului: sus, în tavan, observă o spărtură cu diametrul cam de 70—80 de centimetri. „Opera lui Paco! îşi zise. Şi aici a aplicat acelaşi stil de pătrundere în casă..." Spuse ca din pură curiozitate:

— Casa e destul de veche, nu? Văd — arătă spre tavan — că a început să se deterioreze...

— Da, e veche, dar acolo a rămas aşa de la cutremur. Fiind proprietatea statului, am tot chemat pe cei de la Gospodăria locativă, dar ştiţi cum sînt ei... Eh, nu mă deranjează, vor veni pînă la urmă, nu se poate.

Pătrunseră într-o odaie, destul de luminoasă, în care pictorul îşi încropise un fel de atelier. Se vedeau stative cu tablouri, pînze prinse pe pereţi, cutii cu vopsele, un piedestal pe care se odihnea un şevalet, într-un colţ o canapea, alături un mic birou, iar pe o măsuţă, lîngă fereastră, un foarte frumos acvariu aşezat pe suport din nichel, în apa căruia înotau mulţime de peştişori viu coloraţi, învăluiţi de-o lumină verzuie, odihnitoare.

— E din cristal? întrebă Dan Finţa, privind cu atenţie muchiile cu reflexe colorate ale acvariului.

— Da, din cristal. L-am primit de la fostul proprietar al casei.

— Mai locuieşte cineva cu dumneavoastră?

— Nimeni. Soţia mi-a murit...

— Văd că aveţi piese destul de valoroase, nu vă este teamă că o să vă prade careva?

— O nu! tăie aerul cu palma pictorul. Nimeni nu mi-a luat vreodată un capăt de aţă. Ce să aibă cu mine? Un modest slujbaş al artei care munceşte, ca să trăiască de azi pe mîine. Iar cît priveşte tablourile, ele nu reprezintă chiar o mare valoare. Dar hai să vă arăt cîteva, să vedem ce vă interesează. M-ar bucura să vă placă...

„A fost sau nu Paco aici? se întreba Dan Finţa privind roată în jur tablourile de pe pereţi. Spărtura din tavanul salonului arată că da. Dar pictorul afirmă că n-a fost niciodată prădat de cineva. Care să fie adevărul?"

(Va urma)

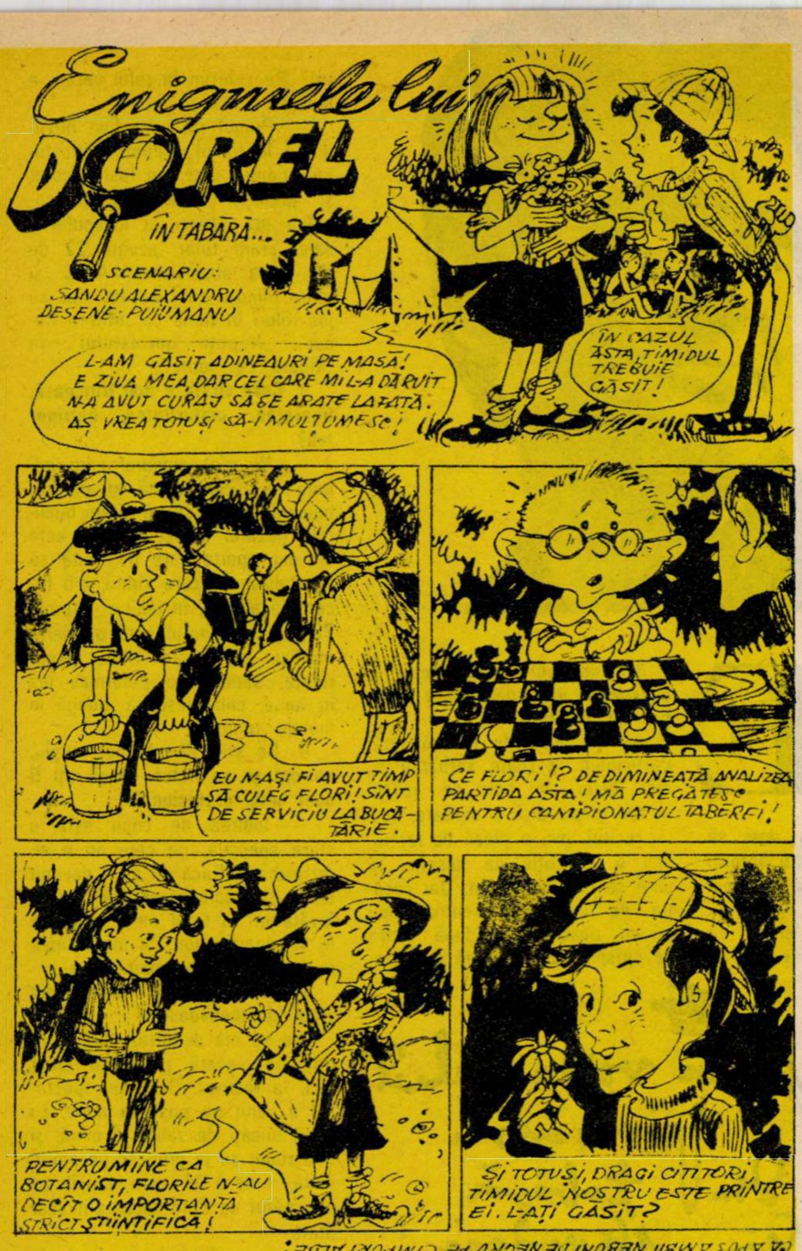
Enigmele lui
DOREL
ÎN TABĂRĂ...
SCENARIU: SANDU ALEXANDRU
DESENE: PUIU MANU
L-AM GĂSIT ADINEAURI PE MASĂ! E ZIUA MEA, DAR CEL CARE MI L-A DĂRUIT N-A AVUT CURAJ SĂ SE ARATE LA FAȚĂ. AȘ VREA TOTUȘI SĂ-I MULȚUMESC!
ÎN CAZUL ĂSTA, TIMIDUL TREBUIE GĂSIT!
EU N-AȘ FI AVUT TIMP SĂ CULEG FLORI! SÎNT DE SERVICIU LA BUCĂTĂRIE.
CE FLORI!? DE DIMINEAȚĂ ANALIZEZ PARTIDA ASTA! MĂ PREGĂTESC PENTRU CAMPIONATUL TABEREI!
PENTRU MINE CA BOTANIST, FLORILE N-AU DECÎT O IMPORTANȚĂ STRICT ȘTIINȚIFICĂ!
ȘI TOTUȘI, DRAGI CITITORI, TIMIDUL NOSTRU ESTE PRINTRE EI. L-AȚI GĂSIT?

RĂSPUNS: NUMAI O EMOȚIE FOARTE PUTERNICĂ ÎL POATE FACE PE UN ȘAHIST SĂ NU OBSERVE CĂ A PUS AMBII NEBUNI DE NEGRU PE CÎMPURI ALBE!

MONOVERB DE ORIENTARE (6-7)

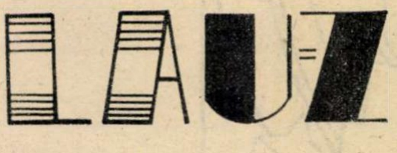

Găsiți cuvîntul

De astă dată vă propun să găsiți un cuvînt care cuprinde de șase ori vocala E. Perseverați și-l veți descoperi!

Soluția problemei din numărul 29: murmur.

LINCĂ A. MIRANCEA,
Vîrtoapele, Teleorman

JOCUL SILABELOR

Aflați, unind corect silabele din cele 20 de frunzulițe, o maximă aparținînd eminentului diplomat român Nicolae Titulescu (1882–1941).

Atenție! Una din frunzulițe are o silabă în plus, o silabă capcană, pe care voi va trebui să o depistați și să o eliminați.

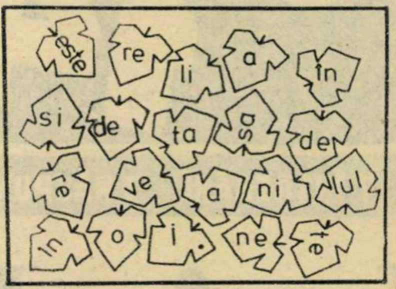
este
re
li
a
în
si
de
ta
sa
de
re
ve
a
ni
lul
ți
o
i
ne
te

POVESTEA INSTRUMENTELOR MUZICALE (VI)

Flautul

Flautul se situează printre cele mai vechi instrumente muzicale ale umanității. Dintr-un simplu pai de orez sau de secară, dintr-o vertebră de cerb sau un os de vultur, omul primitiv și-a construit un fluier. Aproape nu există pictură rupestră, sculptură în piatră, reprezentare pe vase de ceramică antică din care să lipsească flautul. Faptul că acest instrument a fost construit din materiale dure (metal, piatră, os) explică, în bună măsură, descoperirea de numeroase flaute prin săpăturile arheologice. De-a lungul timpului, flautul a fost construit din lemn (soc, alun, abanos), aluminiu, argint, platină și aur (francezul Jean Pierre Rampal a cîntat la Festivalul internațional „George Enescu" de la București la un asemenea instrument, avînd o sonoritate excepțională). După lungimea tubului sonor, flautul poate fi de două feluri: **mic** (piccolo) și **mare.** După poziția de mînuire există flaut **drept** (dolce) și **traversier** (tipul clasic, lateral). Au fost perioade cînd în practica muzicală au coexistat ambele tipuri, dar unele popoare din antichitate nu foloseau decît flautele drepte (de genul fluierului ciobănesc).

În istoria muzicii, flautul — datorită agilității pasajelor și sunetului percutant — a înlocuit adeseori vioara, atît în formații camerale cît și în mari orchestre simfonice și fanfare. La flaut au cîntat odinioară împărați și regi, regine și contese, scriitori și pictori celebri. Puțini știu că scriitorul Nicolae Filimon a fost un virtuos flautist (a cîntat în orchestra Operei italiene din București), după cum marele George Enescu a schimbat adeseori vioara și pianul cu flautul și cornul. Actualul format cu clape al instrumentului a fost definitivat în 1832 de constructorul german Theodor Boehm. Tubul cilindric, demontabil în trei părți, dispune de 13 orificii închise cu clape. Aerul se suflă printr-o ambușură, forța de presiune a executantului determinînd intensitatea și, uneori, înălțimea sunetelor. Flautul rămîne un instrument pastoral, tipic pentru culoarea sonoră românească.

VIOREL COSMA

La mare

Cum să nu mă bucur oare?
Plec în tabără la mare
Și-am să-mi iau de data asta
Peria de dinți și pasta,
Găletușe și tăvițe,
Din nisip să fac turtițe
Și la soare să le coc...
Fără foc!
Azorică, bun rămas!
Plec acuma și te las.
Să nu ții deschisă ușa
Că-mi îmbolnăvești păpușa,
C-o să prindă guturai.
N-are cin' să-i facă ceai,
N-are cin' s-o îngrijească,
În pătuc s-o învelească
Și durerea să-i aline...
Plec acum, te las cu bine.
Ce-i, călușule, cu tine?
Nu fi trist, plecăm la drum!
Rămas bun!

Gabriela-Cecilia Pop

FRUMOASE AMINTIRI DE VACANȚĂ

(Urmare din pag. 8)

poate că la anul". „La anul, sigur", îi făgădui Albinosul, în semn de prietenie.

— Ce-o fi cu Anita? își aminti dintr-o dată, urmărind algele care încercau să urce pe pietrele întunecoase, dar apa le ajungea imediat, rostogolindu-se înapoi. Nu-i auzise pașii, venise ca și el desculță pe nisip, lăsîndu-și urmele lîngă mal, dar apa le ștergea una cîte una, parcă în joacă. Cineva îi puse niște palme mici și reci pe față acoperindu-i ochii: ghici, cine-i? întrebase altcineva în locul ei, prefăcîndu-și vocea. Lîngă el, Anita și Albinosul, cu o cutie în mînă făcînd pe misterioșii. Și cînd fata deschise cutia, Andu văzu rostogolindu-se pe dig cele mai frumoase scoici pe care le văzuse vreodată și uimit de atîta frumusețe își alese una pe care marea încrustase culorile sale din adîncuri, amestecînd curcubeul vrăjit al culorilor pe cochilia de sidef. O duse încet la ureche și înăuntrul ei marea se auzi la început foșnind încet, apoi aproape, din ce în ce mai aproape, de parcă ar fi alergat și ea în picioarele goale spre el și spre toți copiii care-o așteptau să se apropie de mal. Marea era acolo, întreagă, cu valuri, cu căluți și pisici de mare, cu delfini și vapoare, cu alge, cu povești despre marinari. Andu o asculta vrăjit cum își lovește val după val de un țărm nevăzut și totuși atît de cunoscut de el. Își aminti, dintr-o dată, că peste cîteva zile va fi prea departe de toate acestea, cu crabul adormit într-o cutie de pastă de dinți. Se va apleca peste fereastra vagonului alături de Anita și Albinos, privind la un alt băiat cu părul alb de atîta soare, care alerga pe peron, strigînd și îmbiindu-i cu suveniruri: — Hai, luați amintiri, ultimele amintiri de la mare! Și atunci, privind la scoicile primite în dar și amintindu-și că poate au fost culese de lîngă dig, poate chiar de lîngă acesta, se va întreba: oare care din toate acestea au fost cele mai frumoase amintiri de vacanță?

JOC DE VARĂ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1							●				
2					●						
3							●				
4				●				●			
5					●					●	
6		●		●			●		●		
7			●								
8	●				●			●			
9						●					
10							●				
11			●						●		

ORIZONTAL: 1) Loc răcoros al refugiilor estivale. Creatorul pînzei intitulată „Plaja”. 2) Autorul tabloului „La scăldat”. Tot timpul pe mare. 3) Antidot împotriva căldurii (pl). Șanț pentru scurgerea apei. 4) Măsura arșiței (pl). Produs lactat. Oraș japonez în insula Kyushu. 5) Se înroșesc la fiert. Cunoscut fabulist antic grec, autorul fabulelor „Broaștele” și „Călătorul”. 6) Valoros (fig.). O notă din sirop. 7) Dînșii. Nodul gordian! 8) Invizibilul... după care aleargă toți. În curte! Localitate în S.U.A. 9) Cuptorul verii. O drumeție cu ocol. 10) Vorbește cu înflăcărare. I s-au topit aripile de căldură (mit.) 11) Carete! A înlătura surplusul de apă dintr-o zonă. În vale!

VERTICAL: 1) Pavăză împotriva sulițelor solare. Producătoare, între altele, și de ochelari (abr.). 2) Marea de lîngă Slobozia. Produs lactat cu efect răcoritor. 3) În legătură cu civilizația strămoșilor noștri (fem.). Lac în Suedia. 4) Locul prim. A sta prea mult la soare (referitor la piele). 5) Începe a se rumeni! 1982. Aurora vechilor greci. 6) Neîntrecutul autor al poeziilor „Între nouri și-ntre mare” și „Cînd privești oglinda mărei”. Soarele torid al piramidelor. 7) Pește! Lac în Marea Britanie. 8) Curelușă de meșină. Oare (reg.). Aceea. 9) Răcoritoare de sezon. Luntre ușoară, lungă și îngustă, încovoiată la capete. 10) Reprezentant al faunei minunate a Deltei Dunării. Arbore originar din Extremul Orient. 11) Au cea mai mare căutare pe căldurile verii.

Dicționar: AROC, OTO, ANO, ELA, URR.

* * *

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE CÎȘTIGA

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE CÎȘTIGA

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE CÎȘTIGA „Pieton - Cutezătorii”

Desenul nr. 19
ÎNTREBAREA NR. 19:

Elevul din imagine efectuează corect traversarea străzii în zona stației de tramvai prevăzută cu refugiu pentru pietoni? Precizați cum se procedează în această situație?

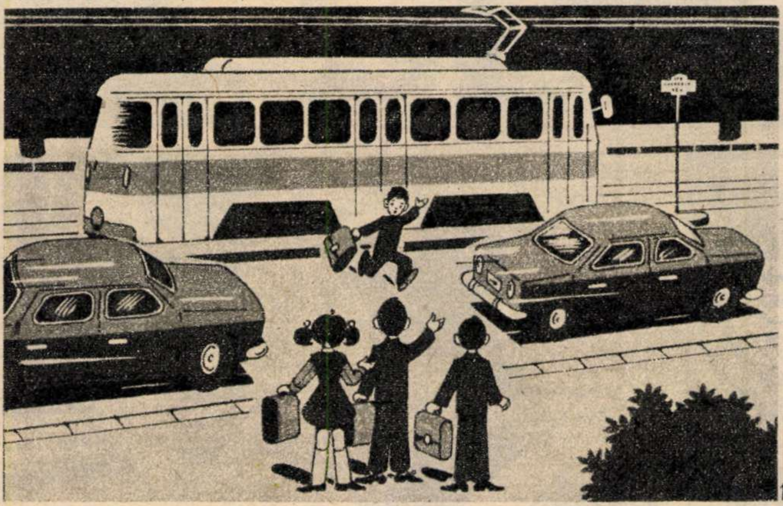

19

Desenul nr. 20
ÎNTREBAREA NR. 20:

Biciclistul din imagine are voie să circule pe această stradă prevăzută cu două benzi de circulație pe sens? De ce?

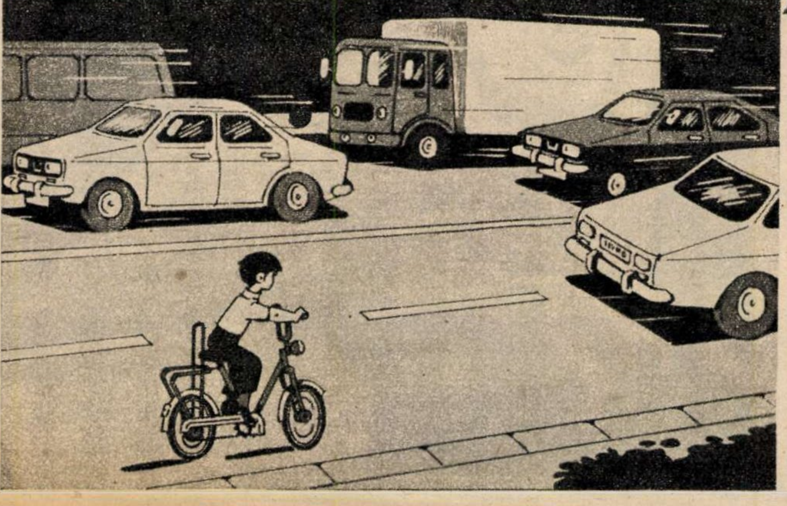

20

Recordul cămilei și secretul ei

Recordul de rezistență la sete al cămilei este de 16 zile petrecute fără apă, la o temperatură de 40°C. În astfel de condiții, un om s-ar fi deshidratat în două ore.

Cum se explică rezistența cămilei? În zonele uscate ale planetei, aerul este practic lipsit de umiditate. Inspirîndu-l, omul îl umidifică trecîndu-l prin plămînii săi, astfel încît, atunci cînd îl expiră, fiecare litru de aer este purtătorul a 46 mg apă. Astfel, la fiecare respirație omul pierde umiditate.

Cămila procedează invers. Înzestrată cu nări lungi, ea trece aerul uscat pe care îl inspiră peste cei 1 000 cmc de mucoase nazale, hidratîndu-l înainte de intrarea în plămîni și luîndu-i înapoi apa în cursul expirației. Cămila reține astfel 66 la sută din umiditatea pe care ar pierde-o dacă ar proceda ca omul. Încă o probă de înțeleaptă adaptare a unui animal la condițiile în care trăiește

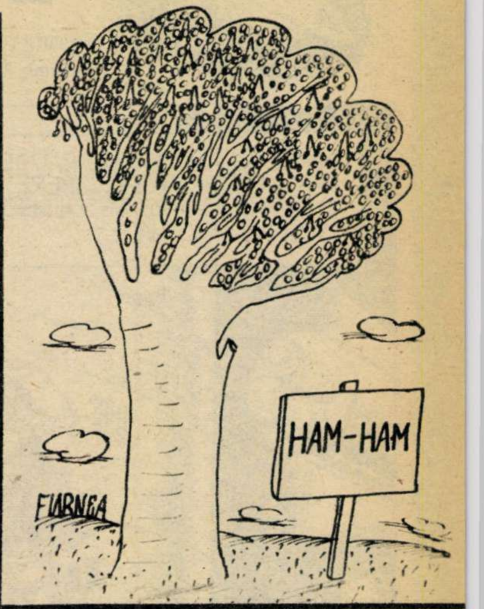

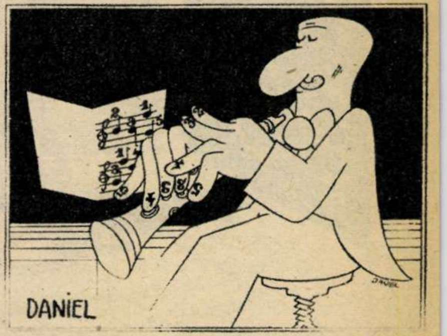

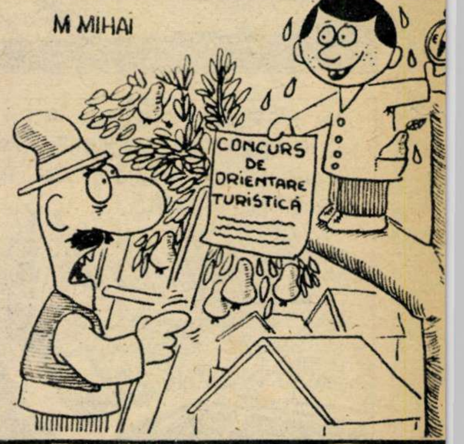

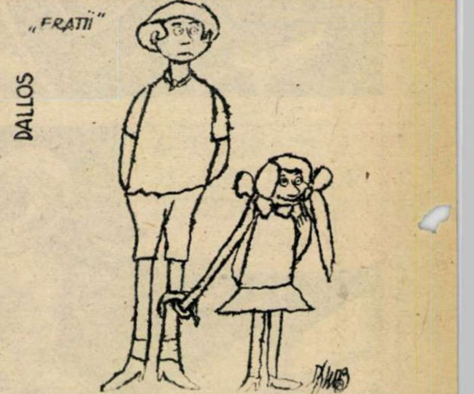

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Redactor șef adjunct: OVIDIU ZOTTA; Secretar responsabil de redacție: ION DONCA; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU;
Redactor responsabil de număr: MARIA PETROVICI; Foto copertă: GRIGORE PREPELIȚĂ;
Prezentarea tehnică: ION MIHĂESCU
Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA: Editura „Scînteia”. TIPARUL: C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departament export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226 București

TEMERARII SPAȚIULUI IX

Scenariu: **SORIN ȘTEFĂNESCU**
Desene: **L. TĂNASE**

Rezumatul episodului precedent:
În timpul următoarei misiuni sistemul de alarmă semnalizează, pe neașteptate, prezența în spațiu a unor corpuri metalice goale în interior. Descoperirea e de-a dreptul uluitoare: cei doi frați au ajuns în apropierea unui gigantic cimitir de nave spațiale.

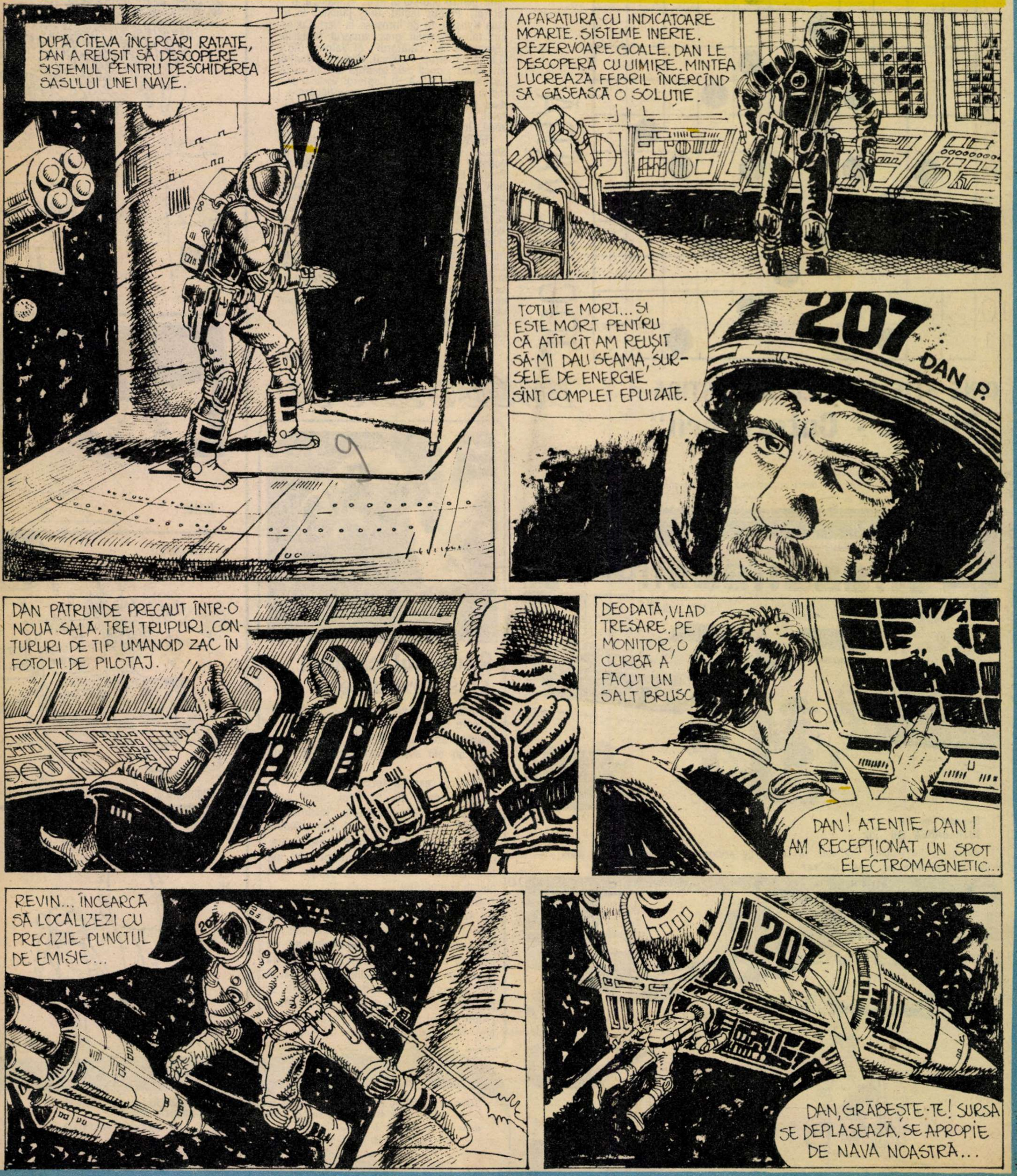
DUPĂ CÎTEVA ÎNCERCĂRI RATATE, DAN A REUȘIT SĂ DESCOPERE SISTEMUL PENTRU DESCHIDEREA SASULUI UNEI NAVE.
APARATURA CU INDICATOARE MOARTE. SISTEME INERTE. REZERVOARE GOALE. DAN LE DESCOPERĂ CU UIMIRE. MINTEA LUCREAZĂ FEBRIL ÎNCERCÎND SĂ GĂSEASCĂ O SOLUȚIE.
TOTUL E MORT... ȘI ESTE MORT PENTRU CĂ ATÎT CÎT AM REUȘIT SĂ-MI DAU SEAMA, SURSELE DE ENERGIE SÎNT COMPLET EPUIZATE.
207
DAN P.
DAN PĂTRUNDE PRECAUT ÎNTR-O NOUĂ SALĂ. TREI TRUPURI. CONTURURI DE TIP UMANOID ZAC ÎN FOTOLII DE PILOTAJ.
DEODATĂ, VLAD TRESARE. PE MONITOR, O CURBĂ A FĂCUT UN SALT BRUSC
DAN! ATENȚIE, DAN! AM RECEPȚIONAT UN SPOT ELECTROMAGNETIC...
REVIN... ÎNCEARCĂ SĂ LOCALIZEZI CU PRECIZIE PUNCTUL DE EMISIE...
207
207
DAN, GRĂBEȘTE-TE! SURSA SE DEPLASEAZĂ, SE APROPIE DE NAVA NOASTRĂ...

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

32

JOI, 12 AUGUST 1982,
ANUL XVI (NR. 775)

CUPA
PIONIERUL
1982
delphin 8
elektroimpex

PIONIERII
ÎN
ÎNTRECERILE
„DACIADEI" —
PAG. 4—5.

CADRAN POLITIC

CREŞTEM CUTEZĂTORI SUB FLAMURI TRICOLORE

ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR CELUI DE-AL X-LEA FORUM NAŢIONAL AL PIONIERILOR

Vineri, 6 august a.c. s-au încheiat lucrările celui de al X-lea Forum Naţional al Pionierilor, care s-a desfăşurat la Timişoara, sub deviza „Creştem cutezători sub flamuri tricolore”.

Pe parcursul a două săptămîni, pionierii delegaţi din întreaga ţară au analizat activitatea desfăşurată de Organizaţia pionierilor pentru crearea unui climat de angajare deplină a tuturor elevilor în îndeplinirea îndatoririlor şcolare, pentru intensificarea educaţiei lor comuniste, revoluţionare. Totodată, au fost realizate schimburi de experienţă în cadrul unităţilor de pionieri din judeţul Timiş, au fost vizitate întreprinderi industriale şi unităţi agricole, au avut loc întîlniri cu oameni ai muncii, cu activişti de partid şi de stat, evocări, spectacole şi parade pionereşti.

Intr-o atmosferă de vibrant entuziasm, participanţii la Forumul Naţional au adresat o telegramă tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al partidului, preşedintele Republicii Socialiste România.

In încheierea lucrărilor, delegaţii au ales pionierii membri ai Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor.

ÎNTÎLNIRE

In cadrul zilei dedicate conlucrării dintre Organizaţia pionierilor şi Uniunea Tineretului Comunist, pionierii din forum s-au întîlnit cu Secretariatul Comitetului Central al U.T.C. Cu acest prilej a luat cuvîntul tovarăşul Nicu Ceauşescu, secretar al C.C. al U.T.C., care s-a referit pe larg la sarcinile ce revin celor două organizaţii în educarea comunistă, patriotică a membrilor lor, la aspectele multiple ale conlucrării, punîndu-se accentul pe pregătirea temeinică a intrării în U.T.C.

În cadrul dezbaterilor care au urmat, pionierii şi uteciştii participanţi la forum au evidenţiat cu spirit analitic atît experienţa pozitivă din domeniul colaborării lor cît şi unele neajunsuri. În acest context ei s-au referit chiar la reuşita activitate comună desfăşurată în cadrul forumului, sursă de învăţăminte reciproce, de prietenie.

Într-un glas, într-o simţire:

GLORIE EROILOR PATRIEI!

E un vers, e un cîntec, e un omagiu, e un angajament...

În parcul însorit în care se înalţă Monumentul eroilor se adună oamenii. Piaţa asfaltată nu-i mai încape; au început să se reverse pe alei, să se aşeze în locurile de unde se vede bine monumentul. Se văd şi ei, copiii. Iar copiii sînt mulţi — în afara celor din forum — încă vreo 3 000-4 000, pionieri, utecişti, şoimi ai patriei din Timişoara. Şi odată cu afluenţa de public creşte şi numărul copiilor — mai mari sau mai mici, însoţiţi de părinţii sau bunicii lor.

Culori, costume, freamăt şi, deodată, o tăcere solemnă se aşază, tăcere în mijlocul căreia monumentul pare şi mai înalt, iar ostaşul, ostaşul de bronz, înconjurat de recunoştinţa copiilor, de mulţumirile lor, de bucuriile lor.

„Glorie eroilor patriei!” — celor ce-au fost şi celor ce sînt încă; omagiu rostit aici, în inima Timişoarei, de către copii veniţi din toate judeţele ţării, omagiu către toţi eroii gliei româneşti; de la Iaşi, la Buzău, Constanţa, Bucureşti, Craiova, Reşiţa, Baia Mare, Cluj-Napoca, Oradea, Braşov, Suceava...

Copii cu inima cutezătoare
Cinstim acum, aici, la Timişoara
Trecutul glorios prin care ţara
S-a înălţat mai mîndră către soare.

Cocoţat pe umerii tatălui său un băieţel vrea să ştie ce fac copiii aceia, iar omul tace puţin, pînă se aşază acordurile rapsodiei enesciene şi îi explică: copiii aceia cu eşarfe galbene sînt lanurile de grîu printre care trec harnici secerătorii. Băiatul n-a văzut, desigur, niciodată secerătorii, dar acum şi tata şi el tac cuprinşi de emoţia momentului.

„Indiferent de originea părinţilor, avem o origină comună: a patriei în care ne-am născut” — spunea tovarăşul ***Nicolae Ceauşescu*** la recenta Plenară lărgită a C.C. al P.C.R., iar copiii României: — români, maghiari, germani, de alte naţionalităţi — rostesc prin reprezentanţii lor din forum:

Cinstim suprema jertfă-a asprei ore
Cinstim sub bolţi de august pe acei
Ce au ştiut lupta ca pui de lei
Nemuritori sub flamuri tricolore.

Tezaurul simţirii ni-l sporim
Cu pilda veacurilor, vitejească
Istoria şi limba românească
Noi învăţăm mereu să le iubim.

Eşarfe roşii, galbene, albastre, animate de copii, înconjură monumentul; ocrotiţi de neclintitul ostaş, copiii, prin dansuri alegorice, poartă ghiozdanele spre şcoală, muncesc, cîntă, se joacă; aleile parcului timişorean se umplu de chipuri, de inimi.

„Glorie eroilor patriei” — părinţii, strămoşii noştri; nici unul necunoscut nouă, nici unul uitat de noi. Toboşari, trompetişti, dansuri tematice, orchestre, recitatori: din Timişoara din Lugoj, Bucureşti, Iaşi; copii plini de talent, copii cu inimi fierbinţi — cu toţii cîteva sute, dar acum, în momentul apoteozei, cu întreg forumul, cu publicul tot, cu toată copilăria, ei sînt mii, sînt fără de număr.

Frumoasă e la noi copilăria
Pe care ne-o îndrumaţi şi ne-o vegheaţi

Şi aripi către comunism ne daţi
Şi-un ţărm de bucurii, cît România.

Glasurile lor, culorile, bucuriile lor înconjură acum portretul secretarului general al partidului – şi toate vocile, toate simţămintele se revarsă într-un cîntec ca într-un fluviu: ***PARTIDUL, CEAUŞESCU, ROMÂNIA!***

...Şi în timp ce stoluri de porumbei trec pe lîngă fruntea soldatului săgetînd văzduhul, baloane multicolore duc spre cer cuvîntul ***„PACE”***, cuvînt de lumină, scump oricărui copil la noi în România, ţara păcii!

I. TRAIAN

DIN JURNALUL FORUMULUI

O ZI DEDICATĂ DRUMEŢIEI

E dimineaţă, e răcoare. Cînd la difuzoarele radio-forumului a răsunat deşteptarea, aproape toţi copiii erau de-acum în picioare. După ce şi-au aranjat frumos dormitoarele, au intrat în febra pregătirilor de plecare. Şi cînd autobuzele, aliniate în faţa căminelor de la Politehnică s-au pus în mişcare, o adevărată caravană a voioşiei pornea în drumeţie. Veseli, bine dispuşi, pionierii participanţi la Forumul Naţional au cîntat aproape tot timpul. Pe parcursul itinerarului au răspuns cu bucurie, prin fluturări de batiste, pionierilor ce le-au ieşit în întîmpinare.

Primul popas — Cooperativa agricolă de producţie Topolovăţul Mare. Oamenii de aici îi primesc cu prietenie. Tovarăşul Ioan Josu, preşedintele C.A.P., după ce le urează bun venit, le vorbeşte despre hărnicia oamenilor de pe aici, despre recoltele bogate obţinute, şi despre preocupările actuale ale cooperatorilor.

În vizita pe care au făcut-o mai apoi la sectorul zootehnic, punctul de atracţie l-a constituit unul dintre adăposturile în care se aflau viţeii. Acolo, bineînţeles, pionierii au zăbovit mai mult, pentru că fiecare dorea să se joace cu gingaşele animale. Le-au fost arătate apoi tinerele livezi de pomi fructiferi, crescătoria de crapi, barajul ce zăgăzuieşte caii putere ai rîului Timiş.

Caravana voioşiei soseşte la Buziaş

...După toate cele auzite şi văzute la Topolovăţul Mare, pionierii au pornit spre Buziaş, oraş agro-industrial şi renumită staţiune balneoclimaterică.

Ca loc de popas, recreere şi joc a fost ales marele parc, ce se întinde pe o suprafaţă de peste 50 ha. Platanii şi castanii îşi dăruiesc cu prisosinţă umbra răcoroasă, florile încîntă privirile. Invitaţi în sala casei de cultură a oraşului, participanţii la forum au aflat numeroase date din istoria contemporană a oraşului şi despre proiectele de viitor ce privesc înflorirea localităţii. Cu toţii au trăit plăcuta surpriză de a se întîlni cu pionierii din Buziaş, care le-au vorbit despre preocupările lor, şi de a asculta apoi cîteva dintre cele mai frumoase creaţii ale membrilor cenaclului literar din oraş.

Bine v-am găsit, prieteni!

Lăsăm în urmă comuna Chevereşul Mare. Şirul de autobuze înaintează pe drumul ce taie pădurea deasă de stejari.

— Oare unde-o fi tabăra? se întreabă tot mai curioşi copiii, privind în toate părţile. Dar iată că dintr-un luminiş răsar căsuţele viu colorate ale satului de vacanţă. Am ajuns! strigă cu toţii bucuroşi.

Telegramă

TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

MULT IUBITE ŞI STIMATE TOVARĂŞE NICOLAE CEAUŞESCU,

Noi, participanţii la cel de-al X-lea Forum Naţional al Pionierilor, în numele tuturor purtătorilor cravatelor roşii cu tricolor şi al şoimilor patriei, ne îndreptăm cu recunoştinţă gîndurile noastre de dragoste fierbinte către dumneavoastră, conducător înţelept şi viteaz al poporului nostru, părintele şi prietenul cel mai apropiat al tuturor copiilor ţării, adresîndu-vă cele mai vii mulţumiri pentru condiţiile minunate de învăţătură, muncă şi educaţie de care beneficiază tînăra generaţie a ţării.

Aducem, totodată, prinosul nostru de recunoştinţă tovarăşei Elena Ceauşescu, pentru dragostea şi grija deosebită cu care se ocupă de creşterea şi educarea copiilor, a tinerelor generaţii ale patriei.

Însufleţiţi de magistralele idei şi teze cuprinse în Expunerea prezentată de dumneavoastră la Plenara lărgită a C.C. al P.C.R. din 1—2 iunie a.c., vă raportăm că delegaţii la Forumul Naţional au analizat, într-un spirit de înaltă exigenţă, activitatea desfăşurată de Organizaţia pionierilor pentru crearea unui climat de deplină angajare a tuturor copiilor, în îndeplinirea îndatoririlor şcolare, pentru intensificarea educaţiei lor comuniste, patriotice, revoluţionare.

Conştienţi de unele neajunsuri ce s-au manifestat în activitatea noastră, de faptul că nu toţi copiii depun eforturi stăruitoare pentru îndeplinirea îndatoririlor şcolare şi de organizaţie, exprimăm hotărîrea noastră ca viitorul an şcolar ce se va deschide în atmosfera de puternică angajare cu care poporul nostru întîmpină Conferinţa Naţională a Partidului Comunist Român să marcheze un salt calitativ în îmbunătăţirea situaţiei la învăţătură, în intensificarea întregii activităţi politico-educative, în pregătirea noastră pentru muncă şi viaţă.

Organizaţia pionierilor, împreună cu şcoala, cu ceilalţi factori, sub conducerea organelor şi organizaţiilor de partid, va intensifica întreaga activitate de educare a tuturor copiilor în spiritul cultului muncii, al dorinţei de a participa prin fapte de muncă la înflorirea României socialiste. Vom asigura cuprinderea largă a pionierilor în cercurile tehnico-aplicative, urmărind dezvoltarea deprinderilor de muncă pentru viitoarele meserii necesare economiei naţionale, vom declanşa ample acţiuni de recuperare a materialelor refolosibile, vom fi prezenţi alături de părinţii noştri pe ogoare la strîngerea recoltei, aducîndu-ne şi în acest fel contribuţia, după puterile noastre, la înfăptuirea programului de edificare a patriei.

Obiectivul fundamental al întregii noastre activităţi îl va constitui educarea patriotică, revoluţionară a copiilor, cunoaşterea şi preţuirea trecutului nostru istoric, a tradiţiilor de muncă şi luptă ale clasei muncitoare, ale Partidului Comunist Român, a marilor realizări dobîndite în anii socialismului.

Copiii României socialiste, născuţi şi crescuţi în anii de glorie de după cel de al IX-lea Congres al partidului, de cînd dumneavoastră conduceţi cu strălucire şi clarviziune destinul acestui popor eroic, nu vor uita niciodată că dumneavoastră, mult stimate şi iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu, aţi redat roşului arzător al cravatei tricolorul patriei, purtat zi de zi cu emoţie şi mîndrie de milioanele de pionieri şi şoimi ai patriei.

Activitatea neobosită pe care o desfăşuraţi în fruntea partidului şi a ţării constituie pentru toţi copiii patriei un strălucit exemplu de muncă şi viaţă, o carte vie de educaţie revoluţionară, comunistă. Vă făgăduim că munca şi opera dumneavoastră măreaţă ne vor călăuzi paşii pe drumul devenirii noastre ca cetăţeni demni ai României socialiste.

Ne angajăm să acţionăm astfel ca idealul suprem al fiecărui pionier şi şcolar să fie slujirea cu dragoste şi devotament a patriei, partidului şi poporului, cultivînd hotărîrea şi voinţa de a nu precupeţi nimic pentru înfăptuirea politicii Partidului Comunist Român, pentru triumful ideilor păcii şi socialismului.

Copiii patriei îşi exprimă şi cu acest prilej admiraţia nemărginită faţă de activitatea neobosită, pătrunsă de grija pentru destinele umanităţii, pe care dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, o desfăşuraţi, purtînd pe toate meridianele înalta solie de pace şi prietenie a poporului nostru. Împreună cu întregul nostru popor, copiii Republicii Socialiste România dau glas dorinţei lor arzătoare de a creşte şi învăţa în pace, într-o lume lipsită de spectrul ameninţător al războiului, de a se înfrăţi prin muncă, joc şi voie bună cu toţi copiii Planetei Albastre.

Înflăcăraţi de pilduitorul dumneavoastră exemplu, ne angajăm solemn, aşa cum simbolic a marcat şi deviza sub care s-a desfăşurat forumul nostru din acest an, să creştem cutezători sub flamuri tricolore, să învăţăm şi să muncim astfel încît să putem păşi totdeauna cu fruntea sus, ca tineri patrioţi revoluţionari, pe gloriosul drum al Partidului Comunist Român, al independenţei, demnităţii şi fericirii patriei noastre socialiste.

PARTICIPANŢII LA CEL DE-AL
X-LEA FORUM NAŢIONAL
AL PIONIERILOR

La sosirea în tabără, gazdele îi întîmpină cu urări de bun venit şi cu cîntece.

Cunoştinţele se leagă repede şi, împreună, oaspeţi şi gazde vizitează tabăra. Apoi, pe terenurile de sport se încing palpitante întreceri sportive. Ca întotdeauna, fotbalul a găsit şi aici nu numai pasionaţi jucători, dar şi înflăcăraţi suporteri, care pe tot parcursul celor două reprize desfăşurate între echipa taberei şi cea a forumului şi-au susţinut cu multă vervă jucătorii preferaţi.

A fost o zi minunată, în care voioşia şi cîntecul i-a întovărăşit pe delegaţii la forum tot timpul.

FORUM '82
Timișoara
CREȘTEM CUTEZĂTORI SUB FLAMURI TRICOLORE

ANALIZĂ ŞI DEZBATERE ÎN FORUM

ÎNVĂȚĂM ȘI MUNCIM LA ȘCOALA IUBIRII DE ȚARĂ

A fi bun patriot, bun cetăţean înseamnă, în primul rînd a-ţi face datoria cu conştiinţa că ceea ce realizezi îţi este folositor nu numai ţie, ci tuturor acelora în mijlocul cărora trăieşti, societăţii, ţării. La vîrsta pionieriei principala îndatorire a oricărui tînăr, fiu al acestei ţări este aceea de a învăţa. Tot acum copiii îşi formează deprinderile practice, învaţă să iubească munca şi să-şi folosească pe deplin aptitudinile, capacităţile, să-şi formeze, adică, o pregătire cît mai temeinică pentru muncă şi viaţă.

Aceste probleme au polarizat interesul tuturor participanţilor la forum în dezbaterea dedicată **educării prin muncă, pentru muncă** *a pionierilor şi şcolarilor. Discuţiile au pornit de la analiza modului în care pionierii şi şcolarii au tradus în viaţă indicaţiile date de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, la deschiderea anului şcolar 1981–1982, a rezultatelor obţinute la învăţătură şi disciplină, în activităţile tehnico-aplicative şi ştiinţifice precum şi a rezultatelor la munca patriotică.*

La discuţii au participat mulţi pionieri delegaţi şi din cuvîntul lor a reieşit ideea că pentru a obţine rezultate tot mai bune la învăţătură ca şi în celelalte domenii amintite – componente importante ale procesului de educare prin muncă, pentru muncă – activele pioniereşti trebuie să-şi concentreze mai mult

ECATERINA ROŞCA

(CONTINUARE IN PAG. 5)

JURNAL DE VACA

PIONIERI ÎN ÎNTRECERILE „DACIADEI”

FESTIVALUL NAŢIONAL PIONIERESC DE MINIBASCHET. Arad, 16—30 iunie. Parcă mai grăbiţi şi mai nerăbdători decît toţi, cei aproximativ 1300 de baschetbalişti din rîndurile pionierilor şi şcolarilor, cei mai buni din judeţele lor, s-au adunat în acest frumos oraş bănăţean. Şi deşi mici ca vîrstă şi ca înălţime, s-au dovedit totuşi mari ca sportivi. Este părerea unanimă a specialiştilor care i-au urmărit îndeaproape în cele cîteva zeci de meciuri şi care au apreciat la ei atît vigoarea cu care au fost disputate mai toate partidele, cît şi nivelul tehnic al jocului prestat de cei mai mulţi dintre ei, nivel mai înalt decît în anii precedenţi. Aşa se face că de data aceasta festivalul şi-a justificat în şi mai mare măsură rostul, şi-a atins pe deplin scopul, fiind în totalitatea lui o reuşită sărbătoare a sportului pionieresc, precum şi un mijloc de afirmare, la nivel republican, a talentelor autentice, a speranţelor de mîine ale baschetului românesc. După 15 zile, timp în care sportul a fost completat cu alte numeroase activităţi de vacanţă, cele mai valoroase echipe, cîştigătoare ale locurilor întîi şi ale titlurilor de campioane ale noii ediţii a acestei tradiţionale competiţii sportive pionereşti, au fost următoarele: **la fete I — echipa Clubului sportiv şcolar „Braşovia” din Braşov; la fete II — echipa Clubului sportiv şcolar Arad; la băieţi I şi la băieţi II — echipa Casei pionierilor şi şoimilor patriei a sectorului 3, Bucureşti.**

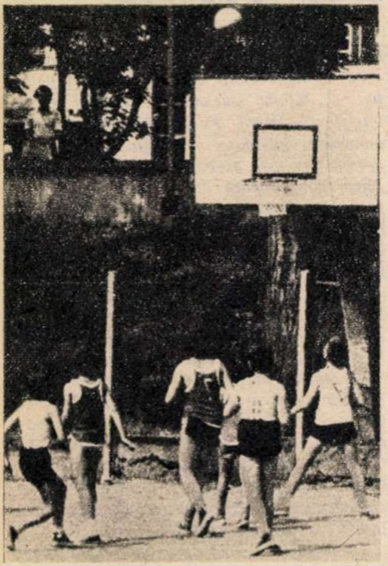

CUPA „PIONIERUL” LA ÎNOT. Bucureşti, 8—10 iulie. Bazinul olimpic descoperit din Parcul „23 August”. 99 de pionieri şi şcolari din 16 judeţe, unii dintre cei mai buni înotători înte 9 şi 12 ani din ţară, şi-au disputat aici întîietatea — atît individual, cît şi pe echipe — în probele de liber, de bras şi în cea de ştafetă. Au fost două zile de neuitat pentru ei, zile în care, beneficiind de soarele verii şi de apa limpede a bazinului, precum şi de o organizare ireproşabilă pe toate planurile, micii înotători s-au străduit din răsputeri să-şi demonstreze aptitudinile şi măiestria în acest sport. Dar dincolo de voinţa lor şi de dorinţa organizatorilor, pe lîngă regretul participării restrînse (25 de judeţe au lipsit la apelul acestei competiţii), performanţele realizate de ei au fost modeste, neînregistrîndu-se nici un record republican. Se dovedeşte, astfel, că deşi înotul este unul dintre sporturile cele mai îndrăgite de către copii, la nivelul şcolilor şi al cluburilor, al asociaţiilor şi al judeţelor, practicării acestuia de la cea mai fragedă vîrstă nu i se acordă încă atenţia pe care o merită. Cîteva nume de copii, precum şi un centru de înot s-au impus totuşi atenţiei specialiştilor. Este vorba despre cîştigătorii locurilor întîi şi ai titlurilor de campioni: **la categoria 9 ani — băieţi, DRAGOŞ BRĂCESCU (Ploieşti, Prahova); fete, MIHAELA DUMITRAŞ (Hunedoara); la categoria 10 ani — băieţi, CIPRIAN STREZA (Sibiu); fete, CARMEN GEORGESCU (Bucureşti); la categoria 11 ani — băieţi, ADRIAN MOGAŞANU (Bucureşti), fete, VIORICA MARIN (Ploieşti, Prahova); la categoria 12 ani — băieţi, MĂDĂLIN ILIESCU (Ploieşti, Prahova); fete, IULIANA POPESCU (Ploieşti, Prahova).**

După cum se poate vedea, această ediţie a Cupei „Pionierul” la înot a fost net dominată de către pionierii ploieşteni, judeţul Prahova, situîndu-se pe primul loc şi cu echipa de băieţi, şi cu cea de fete, precum şi în clasamentul pe judeţe, la care se mai adaugă şi cîştigarea probei de ştafetă atît la băieţi, cît şi la fete. Este evident că la Ploieşti, spre deosebire de multe alte centre, copiii sînt mobilizaţi şi ajutaţi să practice înotul şi că dacă se va insista în continuare pe acest drum, cu siguranţă că nu peste mult timp, cei mai dotaţi dintre ei se vor impune în arena naţională şi chiar şi-n cea internaţională prin performanţe de valoare. Ceea ce le dorim din toată inima.

FINALA CAMPIONATULUI REPUBLICAN DE FOTBAL AL ŞCOLILOR GENERALE. Piatra Neamţ, 22—25 iulie. Participă opt echipe (clasate pe primele locuri în etapa pe zone) de la următoarele şcoli generale: **nr.3 Aiud, Alba; nr.13, Arad; nr.30, Bacău; nr.9, Constanţa; nr.21, Craiova; nr.11, Baia Mare, Maramureş; nr.3, Piatra Neamţ; nr.178, Bucureşti.** Cinci zile şi 16 meciuri disputate pe stadionul din acest oraş, pe soare dur şi pe ploaie. Dispute aprige, vii, şi, de multe ori, de un înalt nivel tehnic pentru vîrsta participanţilor (pînă la 15 ani neîmpliniţi), marcate de surprize, de spectaculoase răsturnări de situaţii şi de pronosticuri, aşa cum se-ntîmplă, de obicei, în fotbal. În seria întîi, după ce în prima zi echipa din Piatra Neamţ făcuse 1—1 cu cea din Aiud, iar în cea de-a doua 3—0 cu cea din Craiova, a treia zi reuşeşte un frumos 5—2 cu echipa din Constanţa. La scorul acesta, gazdele se considerau, pe bună dreptate, ca şi calificate în finală. Se petrece însă o... minune: echipa din Craiova pierde meciul cu cea din Aiud la un scor... astronomic. Astfel, Aiudul se califică în finală (împreună cu Aradul,

CRONICĂ DE VACANȚĂ

PE LUNGIMEA DE UNDĂ A VACANŢEI ne-a parvenit recent vestea că ansamblul artistic „Cutezătorii" al Casei pionierilor şi şoimilor patriei din Iaşi a prezentat pentru colegii lor aflaţi în satul de vacanţă Ciric spectacolul „A patriei cinstire". Dar nu numai artiştii ieşeni s-au aflat în... turneu, în aceste zile de vacanţă, ci şi cei de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Tg. Frumos. Ansamblul lor – care se numeşte „Tot înainte" – a prezentat la rîndul său pe scena în aer liber a taberei de la Strunga, spectacolul „Flori pentru România".

„VACANŢA ÎN HAINE DE LUCRU". Pionierii din satul Stolniceni – Prăjescu au inaugurat în ziua de 12 iulie tabăra de muncă patriotică purtînd pavilionul „Cravatele roşii cu tricolor". Aflăm că pînă la 31 august echipele constituite din cîte 80 de pionieri vor lucra alături de constructori la înălţarea unui nou local de şcoală. Şi tot pentru „vacanţa în haine de lucru" trebuie să-i felicităm şi pe pionierii de la Liceul pedagogic din Botoşani care, într-o săptămînă de hărnicie au cules o mare cantitate de plante medicinale.

„Cei mai mari, cei mai mici, harnici, voioşi şi voinici!" Sună ca refrenul unui cîntec – nu-i aşa? – acţiunea iniţiată şi intitulată astfel de către pionierii Şcolii generale nr.10 din Botoşani. N-au greşit de fel numind-o aşa, pentru că la această acţiune de întreţinere a spaţiilor verzi din cartierul lor – la care au participat şi şoimii patriei de la Grădiniţa nr.24 – şi pionierii şi prietenii lor mai mici şi-au dovedit deopotrivă şi hărnicia, dar şi voioşia. Dovadă că atunci cînd munca s-a încheiat, gospodarii mari şi cei mici s-au antrenat cu toţii într-un concurs de cîntece şi jocuri distractive.

NOUTĂŢI LA CLUBURILE DE VACANŢĂ? De pildă, o acţiune foarte atractivă precum „Fascinaţia pasiunilor" şi în cadrul căreia a avut loc întîlnirea pionierilor şi şoimilor patriei din şcolile municipiului Vaslui cu colegii lor de la cercurile de radio şi racheto-modele de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei. Se înţelege că demonstraţiile practice au constituit momentul... fascinant şi spectaculos al acestei acţiuni desfăşurate sub egida clubului de vacanţă al Casei pionierilor şi şoimilor patriei.

„Ştiinţa în slujba păcii" – iată o dezbatere cu o numeroasă participare care a avut loc în cadrul clubului de vacanţă al Casei pionierilor şi şoimilor patriei din Huşi. Iar la cel care fiinţează la Şcoala generală Oşeşti-Botoşani, pionierii şi-au propus o dezbatere ştiinţifică asupra domeniului atît de captivant al apariţiei vieţii pe pămînt. Ca... ilustraţie la temă a avut loc o proiecţie de foarte interesante diafilme, care a stîrnit apoi o nouă avalanşă de întrebări şi opinii ale pasionaţilor participanţi la acest mic colocviu ştiinţific.

SĂ NU-I UITĂM NICI PE SPORTIVI, mai ales că vacanţa este un... anotimp atît de propice practicării sportului, antrenamentelor, întrecerilor de tot felul. Sigur că „cel mai bun învinge" – sub acest dicton străvechi şi-au disputat întîietatea reprezentativele de fotbal ale şcolilor generale Pădureni şi Sendriceni – însă, din păcate, noi nu cunoaştem încă... scorul la care s-a încheiat partida lor. Dar cum fotbaliştii din Pădureni şi din Sendriceni erau deopotrivă ambiţioşi şi bine pregătiţi şi deci şi unii şi alţii puteau să cîştige victoria, să felicităm ambele echipe ca pentru un... scor alb şi să le urăm în continuare o frumoasă vacanţă sportivă!

I. PIŢA

---

nța

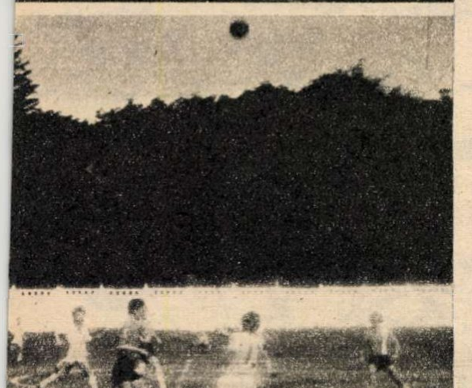

care a cîştigat seria a II-a), Piatra Neamţ urmînd să joace finala mică. Aşa se face că pînă la urmă, **titlul de campionaă a ediţiei 1982, cupa şi cele mai mari premii au fost cucerite** (în urma unui meci de mare spectacol, o adevărată finală mare, care a necesitat prelungiri, precum şi cîte două serii de lovituri de la 11 metri pentru departajarea cîştigătorului) **de către echipa Şcolii generale nr.3 din Aiud, judeţul Alba,** pe care nimeni n-a văzut-o la început ca posibilă cîştigătoare. Locurile doi şi trei au fost **ocupate, în ordine, de echipa Şcolii generale nr.13 din Arad şi, respectiv, de cea a Şcolii generale nr.3 din Piatra Neamţ.**

C. DIACONU

ÎNVĂȚĂM ȘI MUNCIM LA ȘCOALA IUBIRII DE ȚARĂ

(URMARE DIN PAG 3)

atenţia asupra **cultivării răspunderii personale a fiecărui pionier, asupra modului în care acesta îşi îndeplineşte îndatoririle** *pentru ca fiecare să se simtă angajat în pregătirea sa cu întreaga capacitate. Pentru că, aşa cum a reieşit din analiză, mai sînt încă mulţi pionieri ale căror rezultate la învăţătură sînt nesatisfăcătoare sau care plutesc printre note mediocre.*

„Noi am încheiat anul şcolar cu promovabilitate de sută la sută – spunea **Valentin Cedică** *din* **Timişoara** *– şi poate o să vă surprindă, dar nu sîntem mulţumiţi. Am avut destui colegi cu note de 5 şi 6, ceea ce înseamnă că noi, cei din comandament, nu am reuşit să le stimulăm interesul pentru învăţătură, dorinţa de a se autodepăşi şi a privi cu seriozitate munca de şcolar."*

Experienţa prezentată de vorbitori la tribuna forumului a dovedit încă o dată că atunci cînd în comandamentele pionereşti există preocupare pentru stimularea efortului propriu al fiecărui pionier, cînd se manifestă iniţiativa şi spiritul critic, rezultatele frumoase nu se lasă aşteptate. După ce a vorbit despre succesele colegilor în această direcţie, **Irina Marchiţanu** *din* **Iaşi** *arăta că nu poţi învăţa bine dacă absentezi de la şcoală sau dacă eşti neatent, dezordonat şi gălăgios la ore. Aceste probleme stau mereu în atenţia comandamentului din unitatea Irinei. În detaşamente s-au căutat cele mai eficiente metode de a-i determina pe copii să-şi îndeplinească tot mai bine îndatoririle.* **Ca să ştim cum stăm zilnic cu învăţătura, disciplina şi hărnicia, să avem, adică, o imagine clară asupra acestor capitole, spunea Irina, am iniţiat un „jurnal". La sfîrşitul fiecărei ore, tovarăşii profesori acordau calificative, trecînd în acest jurnal note, atît asupra nivelului de pregătire al membrilor colectivului nostru cît şi asupra comportării elevilor, a ordinii din clasă. A fost un stimulent pentru fiecare dintre noi, căci fiecare doream ca la sfîrşitul orei clasa să obţină nota maximă. Notele bune şi foarte bune primite de colegii mei au dovedit cît valora ideea noastră." Convinsă de eficienţa acestui „jurnal", prin care au reuşit să determine un spirit de emulaţie între copii, atenţie sporită la ore, Irina îl recomanda tuturor ca un mijloc de cunoaştere la zi** *a situaţiei şcolare şi a comportării membrilor fiecărui detaşament.*

Despre valenţele pe care le au pentru învăţătură, ca de altfel pentru pregătirea în orice direcţie, disciplina, comportarea şi ştiinţa de a folosi judicios timpul, au vorbit mulţi participanţi. **Diana Moldovan** *din* **Oradea,** *referindu-se la unele greutăţi de adaptare întîmpinate de pionierii clasei a V-a arăta cît de eficientă s-a dovedit metoda aleasă în şcoala ei pentru a le veni în ajutor. Se ştie, pentru cei ce întîmpină greutăţi la învăţătură, în şcoli, se organizează programe prelungite, în care copiii sînt sprijiniţi în pregătire de cadre didactice. Pionierii orădeni i-au atras pe copiii din clasa a V-a la aceste programe, unde aceştia au învăţat nu numai să-şi organizeze judicios un program zilnic de pregătire, dar şi-au însuşit şi diferite metode de învăţare.*

Multe alte experienţe bune prezentate, de **Loredana Grozea, (Bacău), Livia Susanu,** (Iaşi), **Arina Stoenescu, (Bucureşti), Vasile Flavia Casandra, (Valu lui Traian, Constanţa),** *şi mulţi alţii, – ca şi soluţiile propuse în vederea creşterii preocupării pentru ridicarea calităţii la învăţătură dovedesc că pionieria dispune de o largă gamă de forme şi procedee care pot fi extinse. Ei spuneau că, trebuie combătută practica din unele detaşamente de a cunoaşte situaţia la învăţătură a unor şcolari doar la sfîrşit de trimestru, cînd se analizează rezultatele. Atunci criticile şi chiar unele măsuri nu pot avea efectul dorit. Învăţătura trebuie să fie în atenţia fiecăruia şi a tuturor. De aceea, atunci cînd notele slabe îşi fac apariţia în dreptul numelui unui coleg, trebuie aflate imediat cauzele şi intervenit. „Să ne apropiem, prieteni, cu mai multă atenţie de colegii care au astfel de probleme şi să le stimulăm sîrguinţa", spunea* **Livia Susanu.**

Un loc tot atît de important a fost acordat de participanţii la dezbatere cultivării dragostei de muncă, creativităţii tehnice, formării unor deprinderi practice. Ei au făcut cunoscute în forum succesele lor în cercurile tehnico-aplicative şi ştiinţifice din şcoli şi case ale pionierilor şi şoimilor patriei, în recuperarea şi valorificarea materialelor refolosibile şi în ajutorul dat pe ogoare, subliniind dorinţa lor şi a colegilor de a fi întotdeauna folositori acolo unde este nevoie pentru a contribui şi ei la sporirea bogăţiei şi frumuseţii satelor şi oraşelor noastre, la sporirea avuţiei naţionale. Bineînţeles că nu au fost trecute cu vederea nici lipsurile.

Ascultîndu-i pe cei ce vorbeau de la tribuna forumului despre modul cum înţeleg ei să se integreze în viaţa obştească, ne imaginam cum vor arăta mîine tinerele păduri şi livezi cu cele 4 milioane de arbori, arbuşti şi pomi fructiferi pe care i-au plantat copiii ţării într-un singur an sau cum în marile combinate siderurgice se pregătesc şarjele de metal din care industria poate fabrica 270 de locomotive diesel-electrice sau 11 000 de autocamioane de 3 tone. Ne mai gîndeam că din hîrtia colectată de braţele harnice ale copiilor, fabricile de hîrtie ar putea produce 36 milioane de caiete. Şi îi mai vedeam pe destoinicii noştri copii înfrumuseţîndu-şi lăcaşurile de lumină în care vor păşi la toamnă sau ajutîndu-şi părinţii la strînsul recoltelor şi deprinzînd tainele creşterii animalelor. Pentru că toţi îşi iubesc fierbinte ţara, sînt animaţi de dorinţa de a fi cît mai folositori şi de a o face cît mai înfloritoare.

DIN JURNALUL FORUMULUI

„STRUNGUL DE AUR"

Un grup de pionieri participanţi la forum au avut plăcuta surpriză ca într-una din halele Întreprinderii „Electrotimiş" să-l cunoască pe cîştigătorul „Strungului de aur", de la Olimpiada strungarilor din anul 1977. Tînărul muncitor Laurenţiu Clopoţel le-a povestit noilor prieteni despre drumul său spre înalta calificare în profesia aleasă, despre perseverenţa şi disciplina muncitorească, precum şi despre necesitatea unei pregătiri temeinice încă de la vîrsta pionieriei.

La despărţire, pionierii reporteri i-au luat un interviu pentru a-l face cunoscut pe Laurenţiu Clopoţel tuturor celor prezenţi la forum.

AICI RADIO-FORUM '82!

Emisiunea studioului pionieresc îşi începe programul în fiecare dimineaţă cu binecunoscuta... deşteptare, care răsună pe tot întinsul taberei. Cîntecele vesele preced întotdeauna buletinele de ştiri, interviurile, prezentarea unor portrete de candidaţi, recitările, rubrica sportivă şi chiar glumele...

Realizatorii emisiunilor sînt pionierii. Printre ei reîntîlnim cîteva cunoştinţe de la Forumul Naţional de anul trecut: Ana Maria Ghidofalvi, Loredana Grozea, Valentin Cedică şi pe utecista **Vasilica Păduraru,** *de acum cunoscută scenaristă şi regizoare la radio-forum.*

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ

COLUMNA

mărturie nepieritoare din marea epopee a poporului român

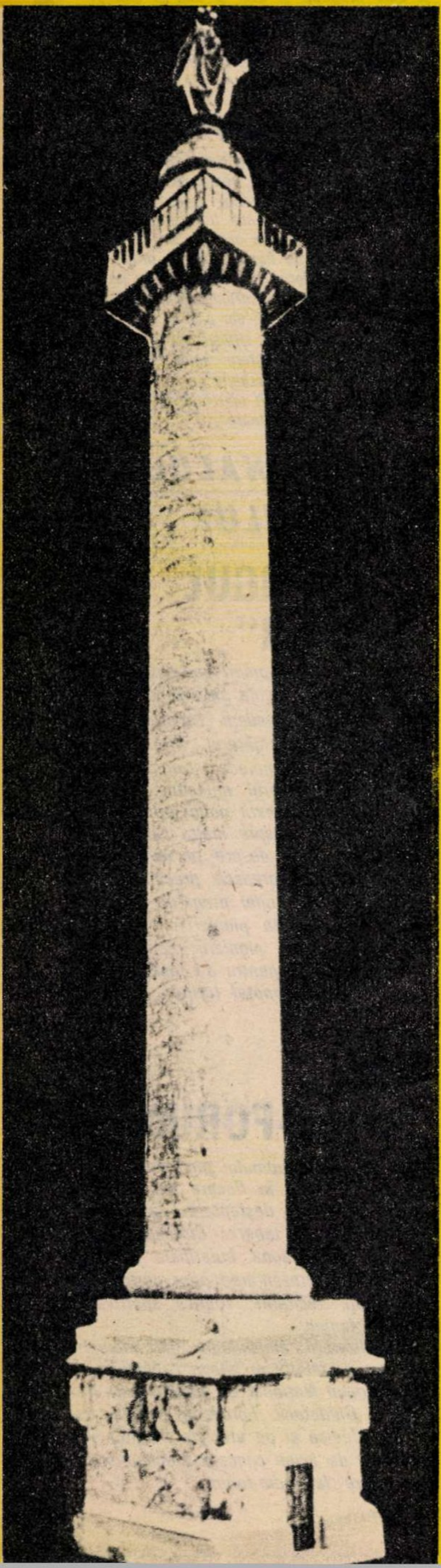

Acum cîteva zile, mi-a sosit de la Roma un volum al cărui autor sînt: „Columna lui Traian", apărut în Editura Accademia nationala dei Lenci. Problemele de istorie puse de splendidul monument roman au alcătuit, în 1978, tema unui colocviu italo-român, la care am participat şi eu.

Columna lui Traian, excepţională realizare a artei romane, reprezintă, prin numeroasele sale reliefuri în piatră, o zguduitoare pagină de istorie. Numeroasele detalii surprinse de artişti oferă specialiştilor de pretutindeni, un material bogat despre o epocă de neuitat — epoca în care dacii şi romanii, două popoare cu alese calităţi morale, fiecare cu o puternică civilizaţie şi cultură proprie, s-au înfruntat într-un război dramatic.

Studiind Columna, am desprins trei idei directoare. S-a urmărit ca marelui Traian să i se dea o înfăţişare sobră, severă, plină de o nobilă cutezanţă; armata sa apare puternică, monolită, bine organizată; iar dacii ne sînt prezentaţi ca avînd o extraordinară putere de rezistenţă, fiind gata să-şi dea viaţa pentru a-şi apăra libertatea.

Romanii ştiau, pornind războiul împotriva dacilor, că se vor izbi de un imens obstacol: dîrzenia vecinilor atît de greu de supus. Oamenii politici ai marelui imperiu au semnalat cu luciditate acest adevăr. În scenele prezentate pe Columnă răzbate la tot pasul respectul pentru forţa şi vitejia adversarului. Dacii sînt prezentaţi luptînd neînfricat, apărîndu-şi ţara pînă la ultimul om, iar viteazul Decebal apare ca un conducător de o înaltă demnitate, care nu se pleacă nicicînd în faţa romanilor.

Desigur, în primul rînd Columna a fost realizată ca un monument de artă destinat să-l glorifice pe marele Traian, să dovedească opiniei publice forţa politică a imperiului învingător în faţa unui adversar foarte puternic.

În reliefurile finale ale Columnei, dacii apar intorcîndu-se acasă după război, reluîndu-şi viaţa de fiecare zi împreună cu familiile lor şi revenind la ocupaţiile paşnice — munca cîmpului, creşterea vitelor. Pe străvechile lor vetre, ei aveau să vieţuiască, alături de coloniştii veniţi din lumea romană, continuînd să trăiască

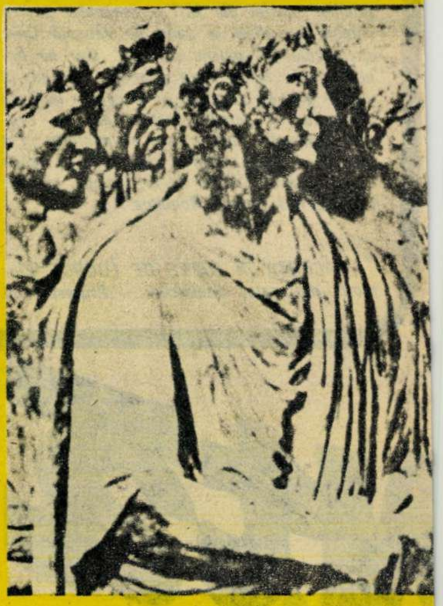

Marcus Ulpius Traianus, imparat al romanilor, aşa cum a fost înfăţişat pe unul din reliefurile Columnei (prim-plan din rîndul întîi). Despre el, Dio Cassius a scris: „...Cu timpul şi cu greu învinsese pe daci, el însuşi arătîndu-se de multe ori căpitan şi om viteaz".

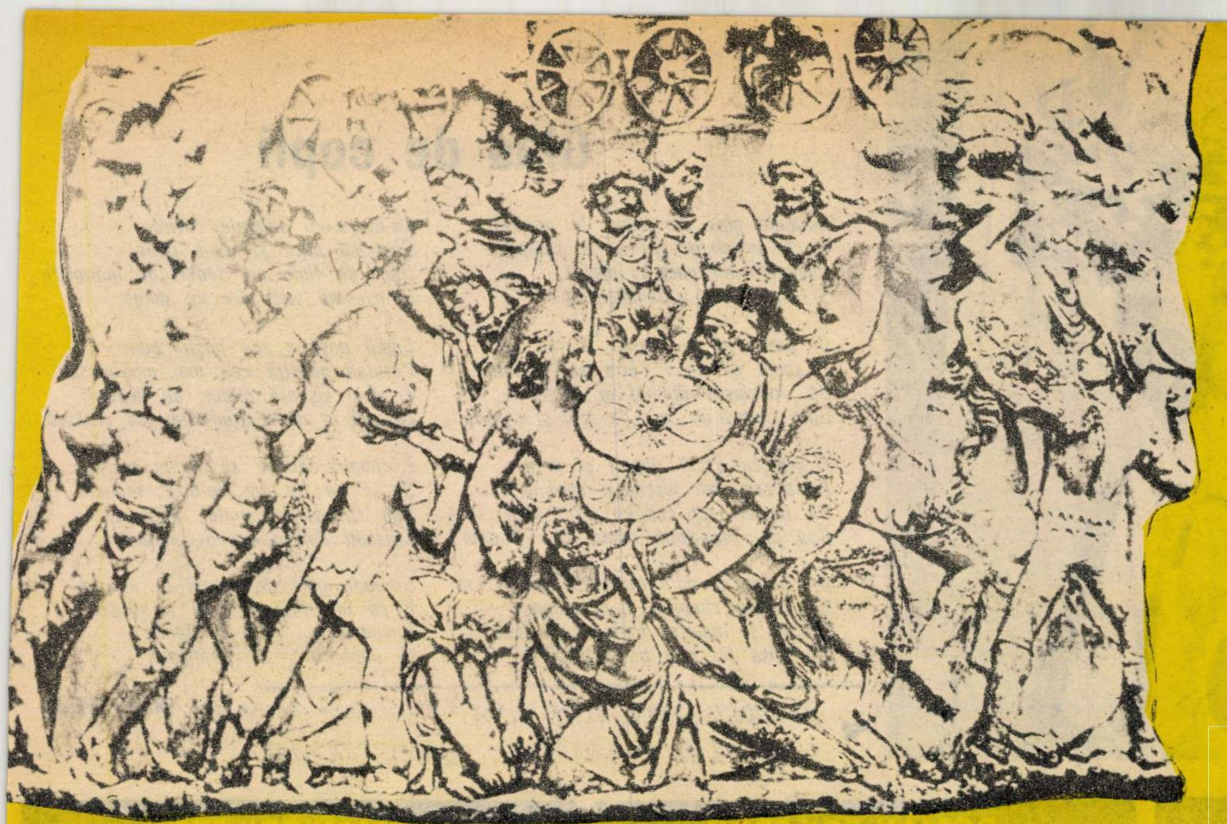

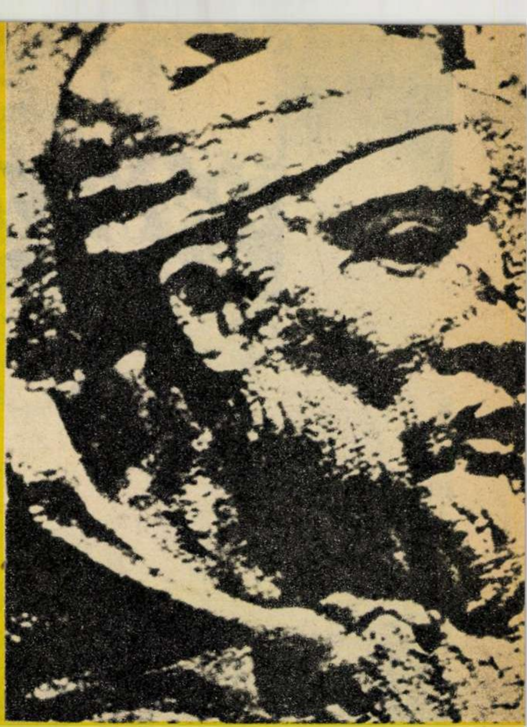

Portretul lui Decebal, aşa cum a fost sculptat pe Columna lui Traian.

Despre acest mare şi viteaz conducător al dacilor, istoricul roman Dio Cassius spunea: „...era priceput în ale războiului şi iscusit la faptă: ştiind cînd să năvălească şi cînd să se retragă la timp, ...viteaz în luptă, ştiind a se folosi cu dibăcie de o victorie, pentru care lucruri a fost mult timp pentru romani un potrivnic de temut".

pe aceleaşi locuri şi după retragerea administraţiei romane. Urmînd o evoluţie firească, daco-romanii au format poporul român, au dăltuit limba română. Pe drept cuvînt, Columna lui Traian a fost denumită actul de naştere al poporului român.

Expunerea unei copii a Columnei la Muzeul de Istorie Naţională din Capitală constituie un omagiu adus strămoşilor noştri, un act de profund patriotism şi oferă în acelaşi timp un bogat material de studiu vizînd începuturile istoriei noastre.

Acad. E. CONDURACHI

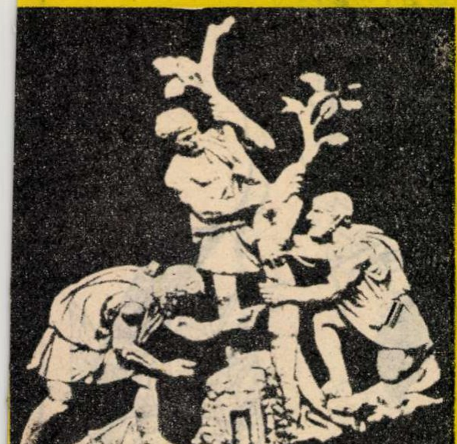

Într-una din sălile Muzeului Naţional de Istorie, într-o vastă încăpere cu pereţi de sticlă, vizitatorul poate vedea o splendidă copie a Columnei lui Traian. Originalul monumentului se înalţă şi astăzi în centrul Forului lui Traian, la Roma. La vremea respectivă, Columna înălţată pentru glorioasa sărbătorire a lui Traian a fost socotită o creaţie de artă realizată în spirit novator. Autorul ei, Apolodor din Damasc, era una şi aceeaşi persoană cu autorul celebrului pod de peste Dunăre, pe unde au trecut romanii, la începutul celui de-al doilea război cu dacii. Columna lui Traian, monument triumfal comemorativ, a fost inaugurată la 12 mai, anul 113.

În anul 1870, la propunerea lui Napoleon al III-lea, se scot mulaje pe negativ ale Columnei. După aceste mulaje s-a realizat copia aflată în ţara noastră. În afara ei există încă trei copii: la Muzeul Laterano din Roma, la Castelul Saint Germain en Laye din Franţa şi la Albert and Victoria Museum din Londra (foto 1).

Povestirea de pe Columna istoriseşte, mai întîi, în trei episoade, primul război al romanilor cu dacii. Asistăm astfel la trecerea Dunării de către soldaţii romani, după care urmează o suită de scene din înaintarea oştilor romane pe valea unui rîu. Al doilea episod sugerează momentul unei bătălii. Urmărind cu atenţie scenele de luptă, observăm armele dacilor: arcuri şi săgeţi, scuturi ovale cu ornamentaţii geometrice şi florale. Tot în acest capitol apare şi steagul dacilor: un cap de lup cu trup de şarpe (foto 2). În acest de-al doilea episod mai există un moment de luptă al ostaşilor lui Traian cu o coloană de daci ajutaţi de aliaţii lor, sarmaţii. De observat că sarmaţii luptau îmbrăcaţi în zale de metal de sus şi pînă jos. Chiar şi caii erau înzăuaţi. În reliefurile despre care vorbim se mai găseşte o scenă interesantă, aceea în care soldaţii romani îşi îngrijesc rănile, dovadă că luptele au fost grele. În sfîrşit, în cel de-al treilea episod îi vedem pe romani, înaintînd în munţi, spre aşezările întărite ale dacilor. În drumul lor întîlnesc apriga rezistenţă a dacilor, care-i întîmpină cu o ploaie de săgeţi şi pietre aruncate de pe înălţimi. Dar, curînd, romanii incendiază aşezările dacilor, silindu-i să fugă. Ostaşii lui Traian încep cruntul asediu al Sarmizegetusei. Văzînd că totul este pierdut, Decebal cere pace (foto 3-4).

Al doilea război dacic, care începe după o scurtă perioadă de pace este, de asemenea, împărţit pe Columnă în trei episoade. La început urmărim drumul împăratului Traian de la Roma spre Dacia. El se opreşte la Drobeta, unde se afla o mare concentrare de trupe romane. Aici împăratul inaugurează podul construit peste Dunăre de Apolodor din Damasc. Totul ne sugerează că se pregăteşte un război necruţător. Intr-adevăr, în episodul al doilea vom asista la un puternic asediu al romanilor asupra Sarmizegetusei. Romanii dau un prim atac, sînt însă respinşi. Şi atunci îşi croiesc drum prin pădure, construind o fortificaţie paralelă cu a dacilor. Urmărim pe Columnă un nou asediu asupra capitalei dacilor. În cele din urmă romanii intră în cetate, căreia dacii îi dau foc (foto 5-6).

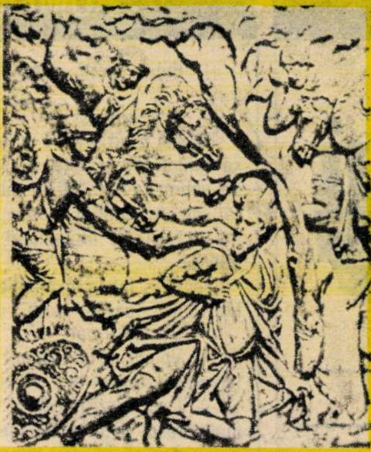

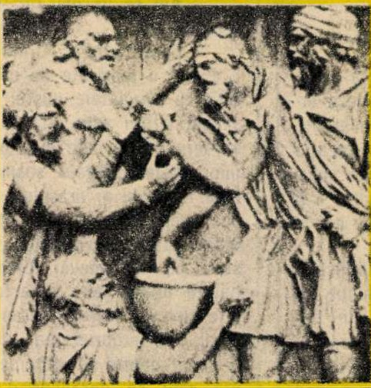

Columna consemnează, printre altele, momentul impresionant de solidaritate umană, cînd soldaţii daci din capitala asediată îşi împart ultimele rezerve de apă. Plină de dramatism este şi urmărirea de către romani a ultimelor rămăşiţe ale armatelor dace şi moartea eroică a marelui rege Decebal. Acesta, reuşind să se strecoare din cetate, speră să poată reorganiza armatele sale, dar, dîndu-şi seama că totul este pierdut, îşi pune capăt zilelor (foto 7-8).

Această povestire în imagini săpate în piatra Columnei se încheie cu tabloul în care dacii revin la vetrele lor. Îi vedem coborînd din munţii împăduriţi, care i-au adăpostit. Se întorc la casele lor bătrîni, femei şi copii. Ei vor continua să rămînă acolo unde au trăit dintotdeauna. Vieţuind împreună cu romanii şi amestecîndu-se cu ei, vor forma poporul român.

Impresionantă este lecţia de istorie pe care Columna lui Traian ne-o transmite peste veacuri, lecţie de profundă admiraţie pentru vitejia, demnitatea şi spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă strămoşii noştri. Ei au rămas neclintiţi pe aceste locuri, pe care le-au apărat cu dîrzenie şi cutezanţă, ca să ni le lase nouă neştirbită moştenire.

COLUMNA LUI TRAIAN
este alcătuită din
125 de reliefuri,
cu 155 de scene sculptate,
insumînd
o lungime totală
de 265 m.
COLUMNA LUI TRAIAN
are 39,83 m înălţime;
diametrul
la bază este 3,83 m,
iar la vîrf — 3,66 m.
COLUMNA LUI TRAIAN
are în interior
o scară în spirală,
numărînd 185 de trepte,
luminată de
43 de ferestre.

Glas de copii

Se-aude glas de prunci în univers
E ca un cîntec ori ca o strigare
Cuvintele au pace-n înţeles
Şi împletite-s a îmbrăţişare.

O, joaca lor în curtea cît un cer
E semn că buna Terra se socoate
Să rînduiască din al ei mister
Spre fiecare-un spic de grîu şi-o carte.

E vremea aspră uneori şi grea
La orizont bat viscole-n surdină,
Să facem rost copiilor de-o stea
Sau, de-i prea mult, măcar de o grădină.

Din somn să nu-i trezească nici un tun
Ori tobele chemînd la-ncolonare,
Război şi moarte, foamete şi fum
De lipsă fie şi-n dicţionare.

Să-nveţe-ntîi solarele cuvinte
Simbolul păcii şi reala pîine,
Ogor de flori, nu rînduri de morminte
Să-nsemne viaţa lor de mîine.

Copiii noştri-s zeii noştri buni,
Virtutea noastră cea mai omenească,
Ei cînd visează stoluri de lăstuni
La noi în umăr aripi stau să crească.

E timpul oameni să visăm ca ei
Şi să ne fie dor de-o zi senină
Sub streaşina planetei, lîngă ei,
Crescuţi dintr-o aceeaşi rădăcină.

Se-aude glas de prunci în univers
E ca un cîntec ori ca o strigare
Cuvintele au pace-n înţeles
Şi împletite-s a îmbrăţişare.

RADU FELIX

◄ CONCURSUL „START SPRE VIITOR"
PREMIUL I LA PICTURĂ ÎN ULEI DOINA CIOCHINĂ

ROMAN FOILETON

MISTERUL acvariului de cristal

Ion Grecea

CAPITOLUL 9

A FI SAU A NU FI?

În dimineaţa zilei următoare, Dan Finţa raportă superiorului său rezultatul primelor investigaţii la adresa indicată de Gigi şi unde locuia un pictor ce se îndeletnicea mai mult cu restaurarea tablourilor decît cu creaţia propriu-zisă. Aminti, bineînţeles, în primul rînd de spărtura observată în tavanul salonului, ce pleda pentru a fi considerată „opera" lui Paco. Dar pictorul susţine că nu a fost jefuit de nimeni, niciodată...

— Încurcată treabă! zise maiorul Cristea Răducanu şi ridicîndu-se de la biroul său începu să se plimbe încoace şi-ncolo prin încăpere. Asta înseamnă că nu-l putem bănui a fi el proprietarul clasorului cu timbre. Şi nu-l putem acuza nici pe acest Paco de faptul că l-ar fi jefuit pe pictor. Şi totuşi, ale cui sînt lucrurile acelea cărora pînă la ora actuală nimeni nu le reclamă proprietatea?

— Am o idee, tovarăşe maior! spuse precipitat Dan Finţa.

— Care? S-o auzim...

— Mesajul cifrat prin mijlocirea acelor timbre nu putea veni decît din străinătate. Deci pictorul sau un altul a primit acest colet dintr-o ţară străină. Să controlăm la vama poştei cînd a venit un asemenea colet şi cui i-a fost destinat el. Ce ziceţi?

— Raţionamentul e just, spuse maiorul, aşezîndu-se din nou la biroul său. Dar se mai pune o întrebare: dacă acest miraculos clasor cu timbre n-a fost primit de undeva, ci a fost pregătit să fie expediat, să zicem, într-o ţară străină?

— De acord cu dumneavoastră, interveni Dan Finţa, dar sînt de părere că e bine să ne punem această întrebare după ce elucidăm problema cu vama poştei.

ROMAN FOILETON

— Bine. Du-te, controlează şi apoi vii să-mi raportezi!

— Am înţeles!

Tocmai cînd trecea prin parcul oraşului, locotenentul se întîlni faţă-n faţă cu Milică. Băiatul ducea în spate un enorm rucsac, iar în mîini avea un termos şi un aparat de fotografiat.

— Ehei, ce întîmplare! zise zîmbind ofiţerul. Încotro, Milică?

— Plec într-o expediţie pionierească în nordul ţării. Mă bucur pentru asta, dar îmi pare şi rău.

— De ce, măi?

— Voiam să fiu alături de dumneavoastră pînă ce se lămureşte povestea cu timbrele.

— Lasă, vezi-ţi de-ale tale, îl linişti locotenentul. Îţi mulţumesc pentru tot ceea ce ai făcut pînă acum.

— Am să vă dau telefon de pe acolo, ţinu să precizeze Milică.

— Bine, aştept. Drum bun!

Peste o jumătate de oră, locotenentul se afla faţă în faţă cu dirigintele poştei căruia îi aduse la cunoştinţă scopul vizitei sale. Acesta, amabil, îi puse la dispoziţie borderourile în care erau inserate, în ultimele trei săptămîni, toate coletele sosite din străinătate pe numele unor cetăţeni ai oraşului. Şi nu mică îi fu mirarea cînd descoperi într-unul din acte numele pictorului. Ceru de îndată copia inventarului ce însoţise acest colet şi constată că, într-adevăr, Giani Bertolino primise din străinătate printre alte obiecte şi un clasor cu timbre. Cu alte cuvinte, lucrurile erau cît se poate de limpezi. Clasorul era proprietatea respectivului pictor.

Locotenentul se întoarse şi îşi informă superiorul despre cele ce descoperise în documentele poştei.

— Cred că sîntem pe drumul cel bun, tovarăşe maior! spuse bucuros, în încheiere. Dan Finţa. Reflectorul bănuielilor ni-l îndreptăm asupra acestui Bertolino...

— Un moment! îl opri cu un gest al mîinii maiorul Cristea Răducanu. Acuzaţiile, ştii bine, trebuie susţinute de probe materiale. Le ai? Încă nu! Omul poate să susţină că a primit, într-adevăr, un clasor cu timbre, dar socotindu-l lipsit de valoare l-a distrus sau, pur şi simplu, l-a vîndut unei persoane necunoscute. Deci nici gînd de vreo anume corespondenţă cifrată cu cineva de dincolo de hotarele ţării. Ei, ce zici?

Dan Finţa tăcu. Spuse apoi după o clipă de gîndire:

— Da, aveţi dreptate. Pentru asta, Paco trebuie să recunoască faptul că în primul rînd el l-a prădat pe pictor şi în al doilea rînd că printre lucrurile furate s-a aflat şi un clasor. Şi că acest clasor este unul şi acelaşi cu cel vîndut puştiului, lui Milică...

ROMAN FOILETON

— Şi, urmă maiorul raţionamentul subalternului său, să-l facem pe pictor ca şi el, la rîndul său, să recunoască faptul că a fost jefuit, deci odată cu cutare şi cutare dintre lucruri, i-a fost luat şi un clasor de timbre. Ori, dragul meu, vorbi mai departe maiorul, acest Giani Bertolino, după cîte se vede, nu vrea să se constituie

CLUB 14

7 ÎNTREBĂRI - 7 RĂSPUNSURI CU

Sebastian PAPAIANI

[illegible]
[illegible]
o vacanţă
cu toate
[illegible]

1. **Cum erau vacanţele şcolarului Sebastian Papaiani?**

– Nu cine ştie ce; în mare măsură, fotbal la încropeală. Nu existau tabere, nu se ocupa mai nimeni de organizarea timpului liber. Prima dată – îmi amintesc – am văzut marea la 16 ani, într-o excursie. Am fost atît de şocat, încît am sărit în ea îmbrăcat cum mă aflam dar, cum valul tocmai atunci se retrăgea, m-am trezit... pe-o stîncă! Deci amintire cu cucui!

2. **Interpretul lui Păcală are un proverb românesc preferat?**

– „Cine se scoală de dimineaţă, departe ajunge". Nu pare aşa, foarte intelectual, dar vai, cît adevăr conţine – şi dacă acest adevăr ar fi înţeles la timp, adică în copilărie, în dimineaţa vieţii – cîte foloase am avea!

3. **Un actor dispune — în raport cu alţi oameni — de mijloace speciale de a se înţelege cu un copil? O tehnică anume?**

– Sigur că noi sîntem cumva mai „meşteri la vorbe" – dacă la asta vă gîndiţi –, dar în faţa unui copil argumentul acesta adesea e foarte şubred. El „te simte" ce fel de om eşti şi ţi se deschide sau nu. Îmi aduc aminte că pentru filmul „Partea ta de vină" dădeam probă vreo 15 actori (bărbaţi), iar proba consta din a-l face pe un băieţel de 4 ani să-ţi spună tată. Cîte stratageme n-a încercat fiecare, dar el mi-a spus astfel numai mie – poate fiindcă m-am purtat cu el simplu, firesc, neocolit.

4. **Ce fel de spectator sînteţi? Mai ales cînd e vorba de comedie.**

– Unul cinstit, aproape naiv. Mă dau în vînt după umorul gen Louis de Funès – poate şi pentru faptul că mie mi-e greu să-l practic. Mă prăpădesc de rîs sau sufăr ca un novice, după cum e cazul, şi, în final, nu mă ruşinez să învăţ cît pot de mult.

5. **Fiindcă veni vorba de rîs, nu se poate ca Sebastian Papaiani să nu ne furnizeze o întîmplare veselă.**

– Dintr-un film cu... surîs („Un surîs în plină vară"). Am schimbat trei măgăruşi pentru faptul că nu voiau să mă trîntească atunci şi acolo unde voia regizorul. Cu al patrulea am fost sfătuit să mă port brutal – şi rezultatul n-a întîrziat: animalul mi-a răspuns la fel. Regizorul a fost, în fine, satisfăcut, toată lumea era veselă, dar nimănui nu i-a scăpat morala adîncă a acestei întîmplări.

6. **E seară, e iarnă, e viscol şi dumneavoastră veniţi la teatru, unde trebuie să vă lăsaţi grijile personale şi să intraţi în grijile altuia: ale personajului. Simţiţi ceva anume în astfel de momente, vă gîndiţi la ceva anume?**

– Meseria noastră este pîndită de pericolul monotoniei – joci, nu ştiu cît timp, acelaşi rol. Sigur că actorul încearcă prin mijloace tehnice să-şi înnoiască jocul, dar principală rămîne **convingerea** *că ceea ce face e important. Într-o seară cu viscol – cum spuneţi – trebuie să nu uit – şi mai ales să-i fac pe alţii să nu uite – că pe lîngă căldura din casă şi hrana de pe masă rămîne foarte important să gîndeşti asupra vieţii, să simţi frumos, să visezi. Şi atunci viscolul contează mai puţin.*

7. **În filmul „Golgota" interpretaţi rolul unui om plin de omenie. Ce părere are despre violenţă Sebastian Papaiani?**

– Am copilărit în Piteşti, pe o stradă cu multe pietre şi cu multe bătăi. Mi-am propus încă de pe atunci să nu am nevoie în viaţa mea de astfel de mijloace – şi mă bucur mult că am reuşit acest lucru. Mi se întîmplă des să despart doi copii care se bat, să-i întreb care e motivul şi să constat că... n-aveau nici un motiv! Bătaia nu e un sport – şi cred că a trece prea îngăduitori pe lîngă astfel de scene e o greşeală. Copiii au frumoase resurse de omenie, de tandreţe. Să credem în ele, să le cultivăm, să le încurajăm.

Club-test

În „rolul" de tată – de astă dată avîndu-l ca partener pe propriul său băiat –, oaspetele nostru de azi este solicitat adesea să povestească un basm românesc foarte cunoscut; între altele şi ecranizat cu ani în urmă, avîndu-l în rolul titular pe Florin Piersic.

Aveţi idee ce basm îi place micului Papaiani?

ILIE TRAIAN

ROMAN FOILETON

drept proprietarul clasorului. De ce? Pentru simplul motiv, cred eu şi cred că e şi părerea dumitale, că el ştiind ce fel de rol joacă acest clasor, odată ajuns drept obiect de furt în birourile miliţiei, fără doar şi poate că o minte isteaţă va sesiza adevăratul rost al timbrelor. Aşa cum de fapt ai şi făcut dumneata cînd ai văzut clasorul în mîna copilului. Asta e o variantă. Alta ar fi ca el să nu fie atît de prevăzător sau, mai bine-zis, de bănuitor, dar eu merg pe prima, justificînd astfel enigmatica lui tăcere în jurul spargerii locuinţei sale.

— După cum v-am raportat, la mijloc e mîna lui Paco, tovarăşe maior, spuse Dan Finţa, ferm convins de afirmaţiile sale. Spărtura din tavan îl trădează...

— Să vedem. Pentru asta organizează o vizită în podul casei pictorului. Ai ocazia să te convingi mai direct dacă e stilul acestui Paco sau nu...

A doua zi de dimineaţă, Dan Finţa, împreună cu un subofiţer de miliţie, îmbrăcat în haine de zidar, se prezentă la locuinţa pictorului.

— Aţi fost atît de amabil şi m-aţi servit atît de bine promiţîndu-mi urgenta restaurare a celor două tablouri pe care vreau să vi le aduc, spuse Dan Finţa, încît, domnule Bertolino, am profitat de faptul că cei de la Gospodăria locativă încă mai repară ici, colo cîte ceva la apartamentul meu. Aşa că am luat un meşter şi am venit cu el să vă dreagă tavanul deteriorat. Putem intra?

— O, dar nu era cazul... vă rog... se arătă destul de încurcat pictorul. Aveam să mă duc eu să rezolv chestiunea...

— Totuşi... faceţi-mi plăcerea să vă servesc, insistă Dan Finţa. Vreau să vă întorc amabilitatea în acest fel...

— Bine... bine... acceptă cam nehotărît pictorul. Poftiţi... Meşterul vrea să vadă salonul? întrebă el.

— Şi salonul şi podul, spuse subofiţerul din a cărei sacoşă ieşeau la iveală o mistrie, un cauc pentru mortal şi cîte altele. Poate e nevoie să consolidăm întreg tavanul, după cîte am înţeles de la tovarăşul profesor care m-a adus...

— Mda... cum doriţi...

Şi în timp ce „meşterul" se îndrepta către scara podului, urmat îndeaproape de către Dan Finţa, care ţinuse cu tot dinadinsul să vadă cum se face lucrarea, acesta îi şopti locotenentului în aşa fel ca să nu fie auzit de către Bertolino, care cu cheile în mînă o luase înainte:

— A fi sau a nu fi? vorba lui Hamlet. A fost sau nu Paco pe aici să dea lovitura? Că dacă a fost, nu-l văd bine pe pictor...

(Va urma)

ALMANAH DE VACANȚĂ

HARAP ALB

MIHAI NEGULESCU

Cel ce nuci a tot mîncat
are palme de harap.

Cu-aşa mîini şi-obraji, acasă,
cum să te aşezi la masă?

Rogu-te, frate săpun,
albe fă-mi-le, fii bun...

Dar nici apa, nici clăbucii
nu alungă negrul nucii.

– Mamă, azi n-am ce să-ţi fac,
ai la masă un harap.

CIUDATELE PĂPUȘI

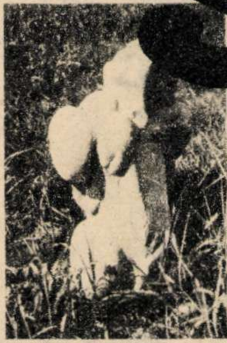

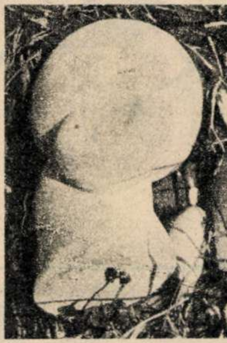

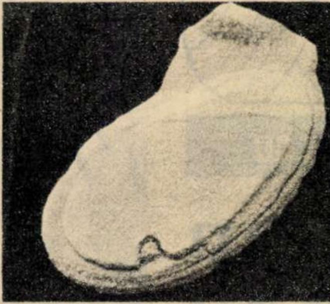

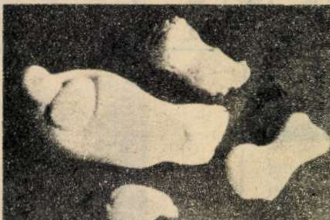

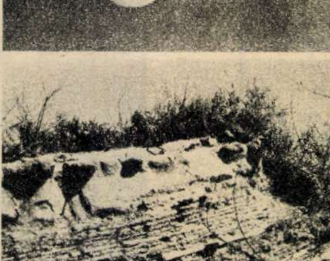

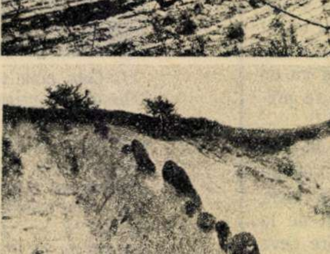

În cîteva locuri din ţară, turiştii pot admira în secţiile de ştiinţe ale naturii din unele muzee, un fel de „statuete" ciudate, părînd că imită forme umane, plante, animale, într-o stilizare deosebită, ba chiar uzînd de un „aer artistic" vrednic de plastica modernă. Apropiindu-te, observînd liniile, materialul, formele, dimensiunile, aşa cum sînt ele, în mijlocul vegetaţiei, pe peluze par operele unui sculptor original (1, 2). Prezentate pe catifea sau pe atlas, în serii şi colecţii, îşi pun în evidenţă stranietatea liniei, puritatea desenului (3, 4).

Despre originea acestor ciudate statuete am stat de vorbă cu geologul Ioan Chintăuan, specialist în descifrarea unor asemenea taine. Am stat de vorbă atît în laborator, în faţa eprubetelor cu substanţe şi a microscopului, cît şi pe teren. Mai precis, la 500 m vest de satul Domneşti, în imediata vecinătate a şoselei Sărata–Domneşti (judeţul Bistriţa-Năsăud), aproape de un canton CFR. Aici versantul sudic al dealului Cracuri este erodat. Eroziunea a scos la zi sedimentele nisipoase ale sarmaţianului, care a intercalat gresii concreţionare şi concreţiuni grezoase de forme şi mărimi variabile.

Acestui loc i s-a pus numele Ripa cu păpuşi. Acolo pot fi intîlnite toate stadiile de dezvoltare, de creştere a unei concreţiuni de la germeni pînă la forme realizate.

Am profitat de acest ciudat peisaj ca să fac cîteva fotografii pentru cititorii revistei noastre. Versantul despre care este vorba apare în 5, iar cîteva concreţiuni îşi scot capetele din nisipuri în 6. Formarea lor are loc în interiorul stratelor, unde, în jurul unor centre de depunere, în cele mai dese cazuri sfărîmături de roci sau resturi organice (scoici, de pildă), apele, bogate în substanţe minerale, aflate sub formă de soluţii coloidale, precipită substanţele respective în decursul a... milioane de ani!

Din punct de vedere geologic, concreţiunile sînt cuprinse într-un strat de 10–12 m de nisip, cu granule neregulate, depus de marea miocenului superior, într-o zonă de ţărm.

Li s-au dat nume acestor concreţiuni (Ciupercile, Femeia de piatră etc.), ele au fost privite, expuse, admirate, mult comentate. Pe seama lor s-a fabulat, s-au brodat poveşti. Dezlegarea enigmei, aflarea adevărului ştiinţific nu scade cu nimic din frumuseţea lor. Ele rămîn minunata şi îndelunga lucrare a timpului, a naturii.

CLEOPATRA LORINŢIU

DOI COMICI VESTIŢI

Ne place să rîdem cu Stan şi Bran. De aceea, cînd se anunţă la televiziune un film cu aceşti comici veştiţi, ne instalăm comod în faţa micului ecran şi aşteptăm cu voie bună să se pornească o bătaie în care frişca să-şi ia zborul în toate direcţiile, poposind în cele mai neaşteptate locuri – dacă nu va începe o goană, cu care prilej cei doi protagonişti vor mătura totul din cale, iar încurcăturile se vor ţine lanţ. Oricum, Stan şi Bran, cu fiecare privire, cu fiecare mişcare, ne vor fura zîmbetul şi-l vor transforma în hohot nestăvilit de rîs.

De ce ne plac Stan şi Bran? Fiindcă sînt de o naivitate fermecătoare. Stan nu-şi dă niciodată seama de realitatea unei situaţii şi, cu o nesfîrşită candoare, cu un zîmbet mereu uimit, el trece prin cele mai imposibile situaţii de parcă nimic deosebit nu s-ar întîmpla. De aici vin şi zecile de momente de un inegalabil comic.

Bran are cu totul alt temperament. El este un vanitos, se crede grozav şi ca atare obligat să-i sară în ajutor nevolnicului său prieten. Dar, vai, soluţiile pe care le descoperă mai rău încurcă iţele. Şi atunci gagurile se succed unul după celălalt, spre marea noastră veselie.

Iată şi cîteva secvenţe prin care vă invităm să rîdeţi cu Stan şi Bran (STAN LAUREL şi OLIVER HARDY)

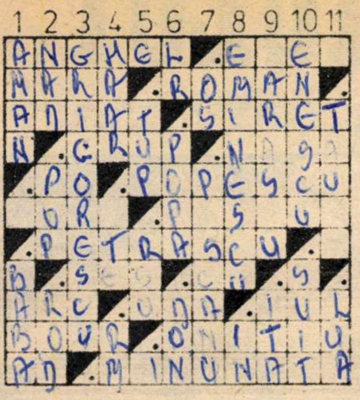

VALORI ROMÂNEŞTI

ORIZONTAL: 1) Autorul poeziei „Zîna codrilor de brad". Lucru de preţ (fig.). 2) Roman de I. Slavici. A compus „Cîntecul Deltei". 3) Mîngîiat de briza mării. Rîul pe care se găseşte lunca de la Mirceşti, imortalizată într-un pastel de Vasile Alecsandri. 4) Cîţiva prieteni, tovarăşi de drumeţie. Te pune la punct (fem.). 5) În poiană! De sub penelul acestui pictor a ieşit pînza „Stînci de mare". 6) Academician român, biolog, care a participat la cercetări oceanografice la bordul navei sovietice „Viteaz" (1962). Ierbivor sătul. 7) Creatorul tablourilor „Noapte înstelată" şi „Bărci la mare". 8) Depresiune între două culmi muntoase (pl.). Şi. 9) Cu el se practică şi un anumit gen de tir. A stropi. Iulie pe scurt. 10) Simbol din vechea stemă a Moldovei. Autorul cvartetului pentru voci şi pian pe versuri de Tudor Arghezi intitulat „Creion". 11) În cadă! Dumbrava lui Sadoveanu.

VERTICAL: 1) Pictor clasic român, autorul pînzei „O vedere la Bughea lîngă Cîmpulung". Creatorul picturii de mare forţă expresivă „Odihnă pe cîmp". 2) Stuf, trestie de baltă (Trans.). Compozitor român, autorul oratoriului „Tablouri din Munţii Rodnei". Fruct. 3) Mare pictor român, creator al pînzei „Peştera Dîmbovicioarei". 4) Localitate în R.F.G. Serveşte la cusut! Radu Marinescu. 5) Panglică îngustă pe care şi-o împletesc fetele la cosiţe. Oferă un ştrand ad-hoc într-un cadru natural. 6) Lungu Rodica. „Lucrare din croaziera pe Mediterana" este una din picturile acestui român contemporan. Fluviu în U.R.S.S. 7) Din schelet. Autorul compoziţiei „Poemul Carpaţilor" 8) Autorul poemului „Fiind băiet, păduri cutreieram". Plantă cu flori albastre. 9) Pictor român (1883—1959) care s-a remarcat prin peisajele din Deltă, din Muscel şi prin marinele sale. Întreprinderea de transporturi auto (abr.). 10) Marele autor al „Poemei române". A ajuns în vîrful muntelui! 11) Autorul poeziei „Toamna de aur". A se îndrepta într-o anumită direcţie.

DICŢIONAR: NAD, HAAR, TUP.

CINE ŞTIE CIRCULAŢIE CÎŞTIGĂ!

„Pieton Cutezătorii"

Desenul nr. 21 *Întrebarea nr. 21:*

Băiatul din imagine intenţionează să vireze spre stînga, pentru a se angaja cu bicicleta pe drumul secundar, de peste cîmp. Procedează corect sau nu? Precizaţi amănunţit de ce!

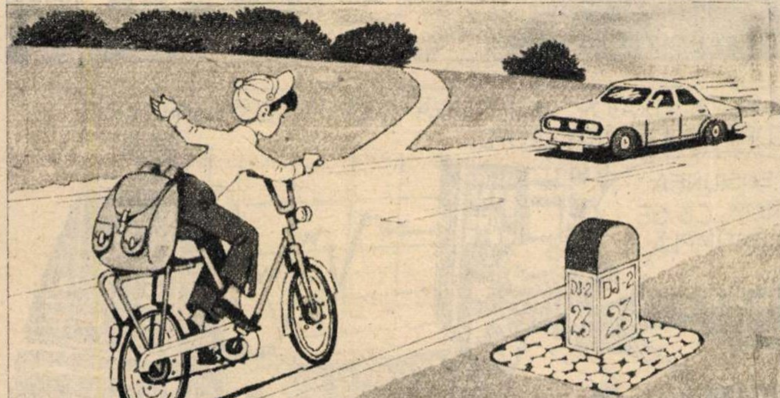

21

Desenul nr. 22 *Întrebarea nr. 22:*

22

Biciclistul din această imagine procedează corect înainte de a se angaja în traversarea şoselei? Explicaţi de ce!

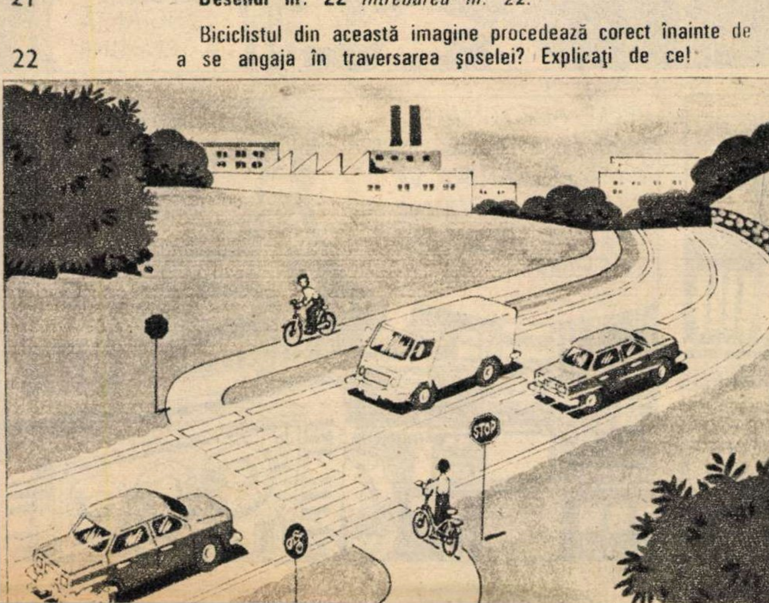

POVESTEA INSTRUMENTELOR MUZICALE (VII)

Xilofonul

Deşi este unul dintre cele mai personale şi mai percutante instrumente din orchestra modernă, *xilofonul* nu şi-a dobîndit locul meritat în formaţiile clasice decît în veacul nostru. Chiar şi denumirea lui actuală nu a apărut decît în secolul al XIX-lea, cu toate că instrumentul a poposit în Europa venind din Extremul Orient (insula Java) în secolul al XV-lea.

Cea mai veche reprezentare a lui (o gravură în lemn din 1525) aparţine pictorului Hans Holbein cel Tînăr. Xilofonul s-a aflat în mare cinste la popoarele primitive din Africa, de unde a trecut în America Centrală (aici se numeşte *marimbafon*). Spre deosebire de instrumentul clasic european, xilofoanele din alte zone ale lumii dispun — sub fiecare lamă — de rezonatori meniţi să le amplifice şi să le îndulcească sonoritatea. Astăzi rezonatorii pot fi metalici, fixaţi pe axe cu motoare electrice *(vibrafon)*. Acum o jumătate de veac compozitorul român Mircea Ioanovici a avut ideea de a înlocui plăcuţele de lemn ale xilofonului clasic prin tuburi de cristal, inventînd un nou instrument de percuţie *cristalofonul*.

Ţinut orizontal (pe masă) sau vertical, xilofonul se compune dintr-un schelet de lemn pe care se fixează — în ordinea înălţimii sunetelor — un număr variabil de lame (36—42), dispuse în patru nivele şi care sînt puse în vibraţie prin lovirea cu două ciocănele. Spre a se obţine o sonoritate cît mai plăcută şi percutantă, lamele se confecţionează din lemn de palisandru, nuc, arţar sau brad şi se fixează — separat — pe şuviţe de cauciuc, pislă sau cinepă. Multă vreme xilofonul a constituit instrumentul preferat al străzii, mai ales în evul mediu. În muzica contemporană, instrumentul a căpătat o valorificare largă în genul simfonic, dublînd adeseori pianul şi flautul în registrele înalte.

VIOREL COSMA

Caniculară (Monoverb: 5 - 9)

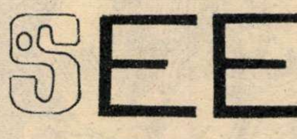

Criptografie de vacanţă

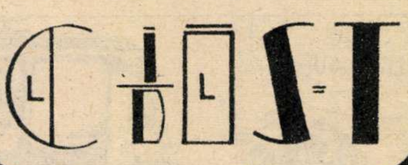

VASILE CRAITA MÎNDRA

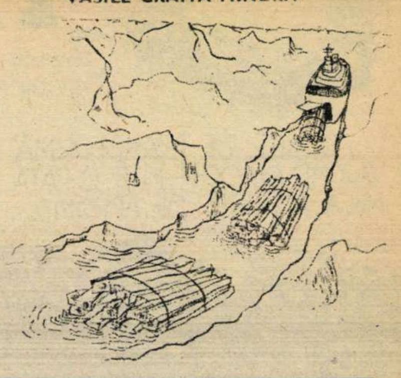

MATEI MIHAI

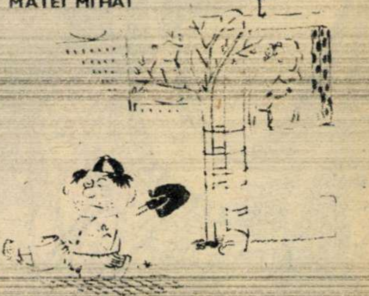

W. LEWINSKI

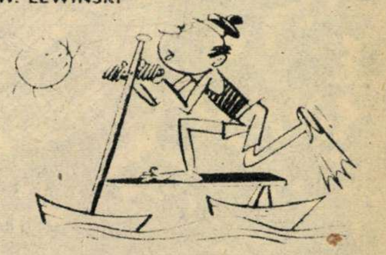

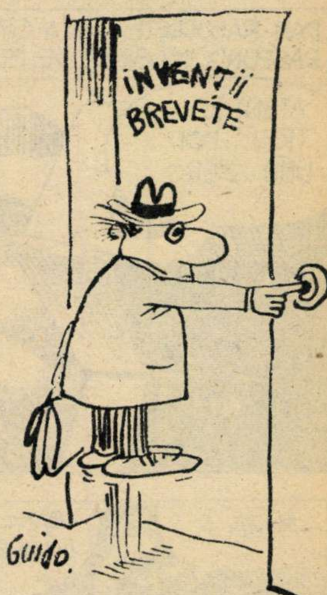

Redactor şef: **MIHAI NEGULESCU**; Redactor şef adjunct: **OVIDIU ZOTTA**; Secretar responsabil de redacţie: **ION DONCA**; Prezentare artistică: **POMPILIU DUMITRESCU**;
Prezentarea tehnică: ION MIHĂESCU
Redacţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAŢIA: Editura „Scînteia". TIPARUL: C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departament export-import presa P.O.B. 136—137 telex: 11226 Bucureşti
Index 41633 12 pagini, 1,50 lei

9

TEMERARII SPAȚIULUI (X)

Scenariu: SORIN ȘTEFĂNESCU
Desene: L. TĂNASE

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: **Dan constată că toate navele din cimitirul gigantic au rezervele de energie epuizate. Vlad îl recheamă la bord deoarece a descoperit că un obiect necunoscut se apropie de nava lor.**

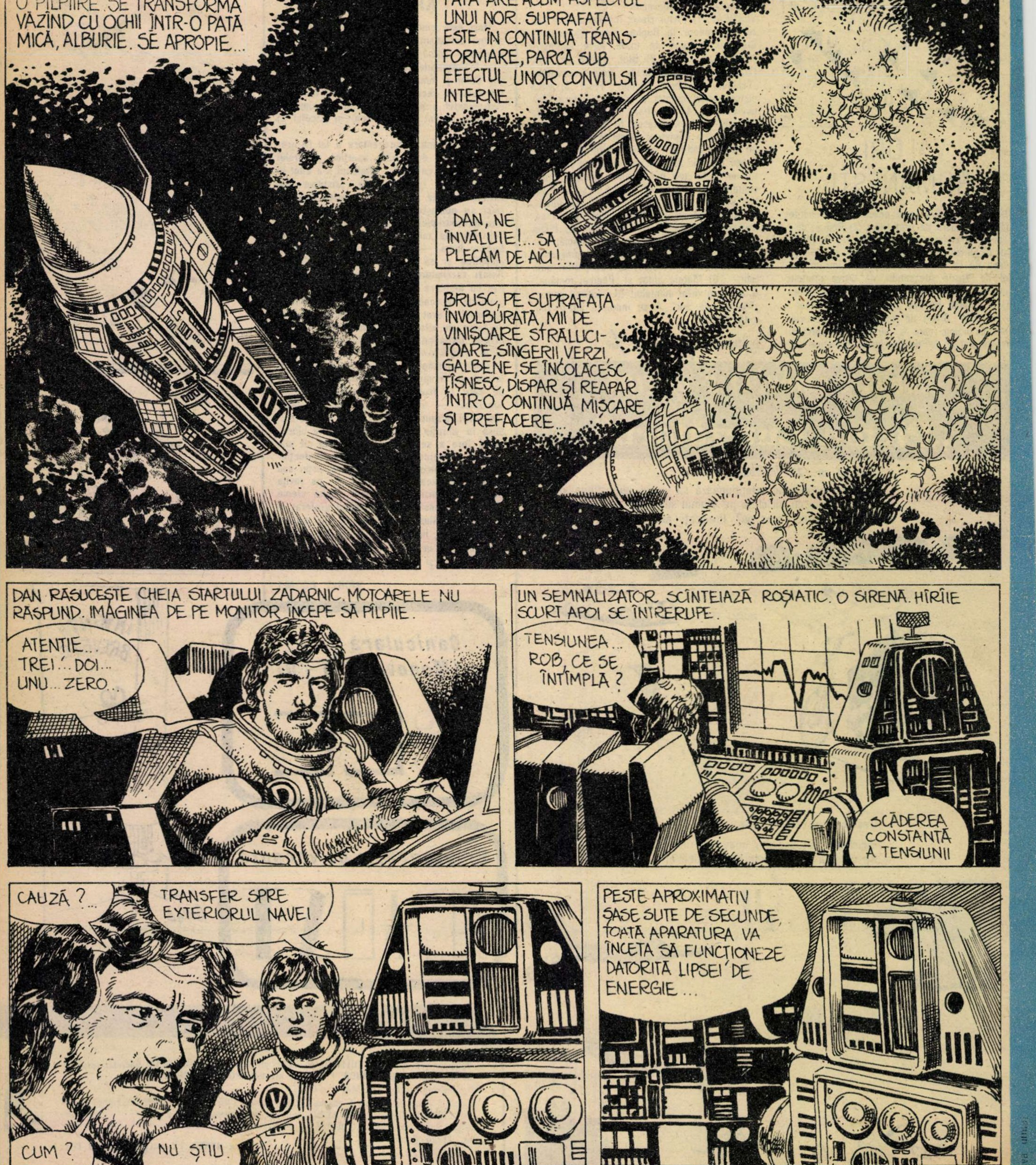
O PILPIIRE SE TRANSFORMĂ VĂZÎND CU OCHII ÎNTR-O PATĂ MICĂ, ALBURIE. SE APROPIE...
207
PATA ARE ACUM ASPECTUL UNUI NOR. SUPRAFAȚA ESTE ÎN CONTINUĂ TRANSFORMARE, PARCĂ SUB EFECTUL UNOR CONVULSII INTERNE.
207
DAN, NE ÎNVĂLUIE!... SĂ PLECĂM DE AICI!...
BRUSC, PE SUPRAFAȚA ÎNVOLBURATĂ, MII DE VINIȘOARE STRĂLUCITOARE, SÎNGERII, VERZI, GALBENE, SE ÎNCOLĂCESC, ȚÎȘNESC, DISPAR ȘI REAPAR ÎNTR-O CONTINUĂ MIȘCARE ȘI PREFACERE...
DAN RĂSUCEȘTE CHEIA STARTULUI. ZADARNIC. MOTOARELE NU RĂSPUND. IMAGINEA DE PE MONITOR ÎNCEPE SĂ PÎLPÎIE.
ATENȚIE... TREI!... DOI... UNU... ZERO...
UN SEMNALIZATOR SCÎNTEIAZĂ ROȘIATIC. O SIRENĂ HÎRÎIE SCURT APOI SE ÎNTRERUPE.
TENSIUNEA... ROB, CE SE ÎNTÎMPLĂ?
SCĂDEREA CONSTANTĂ A TENSIUNII
CAUZĂ?...
TRANSFER SPRE EXTERIORUL NAVEI.
CUM?
NU ȘTIU.
PESTE APROXIMATIV ȘASE SUTE DE SECUNDE, TOATĂ APARATURA VA ÎNCETA SĂ FUNCȚIONEZE DATORITĂ LIPSEI DE ENERGIE...

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
„COPIII LUMII DORESC PACEA”
25 30 IULIE 1982

33

Cutezătorii

JOI, 19 AUGUST 1982,
ANUL XVI (NR. 776)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

August românesc în constelaţia muncii şi a libertăţii

La ora cînd şcolarii patriei îşi întorc privirile spre uniformele şi ghiozdanele unui nou început de an şcolar, ţara noastră, într-o nestrămutată succesiune de trepte, trăieşte în fiecare an întîlnirea cu un nou august al demnităţii, al muncii, al viitorului.

În aceste zile, sub genericul „În întîmpinarea marii noastre sărbători", faptele de pretutindeni ale celor ce construiesc această ţară stau sub semnul unor adevăruri ca depăşirea planului, producţie suplimentară, dare în folosinţă înainte de termen a unor importante construcţii etc. În acelaşi timp, conştiinţele noastre aduc omagiul lor acelora care, acum 38 de ani, conduşi de partidul comuniştilor, au adus patriei libertatea şi independenţa înfăptuind revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă de la 23 August 1944. De asemenea, trăim cu toţii înalta mîndrie patriotică a anilor de izbînzi ai construcţiei socialismului, perioadă în cadrul căreia cei 17 ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului îşi înscriu cu litere de lumină contribuţia lor de excepţie.

Aniversăm acest august în atmosfera de adîncă angajare în muncă a unui popor care, luptînd pentru libertate, a luptat victorios pentru libertatea de a munci liber şi stăpîn în ţara sa. La ora bilanţului, în august, raportăm partidului, poporului, izbînzile noastre; le exprimăm dragostea noastră neţărmurită, ne angajăm să le slujim numele, idealurile, cu trăinicia de neclintit a faptelor noastre.

La ora cînd, lîngă podul Băneasa – locul unor lupte eroice în înflăcăratul august de acum 38 de ani – un nou cartier îşi îndreaptă ferestrele spre soare, tînăra generaţie a patriei, pionierii şi şcolarii, şoimii patriei îşi alătură inimile, gîndurile, angajamentele omagiului întregului nostru popor.

În lumina lui august 1982, se întrevăd, laolaltă cu marile izbînzi ale muncii întregii ţări, strălucirile de aur din ghiozdanele apropiatului nou an şcolar.

Creştem cutezători sub flamuri tricolore

FORUMUL ÎN IMAGINI

Forumul de la Timişoara – cel de-al X-lea din bogata cronică a pionieriei – a reunit, precum ştiţi, 500 de pionieri-delegaţi, mesageri ai cravatelor roşii cu tricolor din întreaga ţară. Aici, la această înaltă tribună a opiniei pionereşti, v-au reprezentat cu simţul răspunderii faţă de misiunea pe care le-aţi încredinţat-o. Ei au analizat temeinic munca şi activitatea desfăşurată pe traseul dintre cele două forumuri, evidenţiind şi realizări deosebite, ca şi iniţiative demne de emulaţie. N-au fost ocolite, desigur, nici unele lipsuri sau neajunsuri, dar mai ales s-au propus aici moduri noi de acţiune unitară, eficientă pentru îmbunătăţirea activităţii şcolare şi pionereşti. S-au trasat, totodată, coordonatele noului an de muncă şi învăţătură care va debuta sub semnul de înaltă angajare patriotică şi revoluţionară al Conferinţei naţionale a partidului. Dar jurnalul de bord al forumului de la Timişoara a cuprins şi un amplu repertoriu de acţiuni cu caracter profund educativ, acţiuni reprezentative pentru aria bogată a preocupărilor şi activităţilor pionereşti. După cum aţi văzut, unele dintre aceste acţiuni au şi fost pe larg reflectate în numerele noastre anterioare. De această dată vă vom prezenta prin intermediul unei sugestive fotocronici alte semnificative secvenţe Forum '82.

● Mai întîi, un moment al vizitei pionierilor-delegaţi la cunoscuta Întreprindere timişoreană „Electromotor". Un amănunt din istoricul acestei întreprinderi: „certificatul de naştere" s-a semnat în anul 1900! Şi altul, de natură să ne impresioneze şi azi: în urmă cu două decenii muncitorii de aici au reuşit să construiască o nouă hală într-un timp record — 100 de zile! Istoria cea mai recentă a „Electromotorului" înregistrează o nouă victorie a tehnicii româneşti: aici a fost conceput şi realizat primul robot industrial românesc.

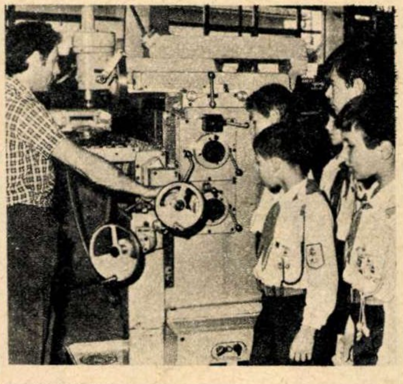

● Într-o după-amiază însorită de august locuitorii frumosului oraş de pe Bega au admirat impunătoarea paradă a participanţilor la cel de-al X-lea Forum al pionierilor.

● Un tractorist cu cravată de pionier?! Deocamdată colegul vostru Narcis Jeler din Tg. Mureş caută să afle cît mai multe din tainele acestei meserii, iar adevăratul tractorist e, bineînţeles, bucuros să-i dea explicaţii micului său prieten aflat la volan. Secvenţa a fost surprinsă cu prilejul uneia dintre vizitele întreprinse de către pionierii din forum în unităţi agricole din judeţul Timiş.

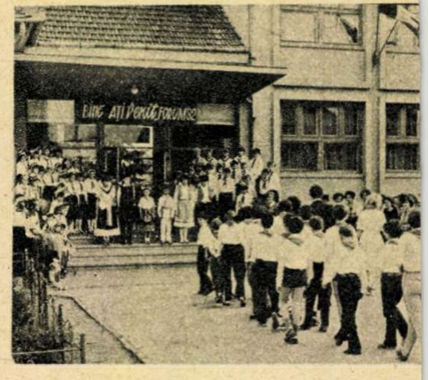

● Iată o imagine ce nu mai are nevoie de titlu: îl şi vedeţi înscris prin aceste cuvinte emoţionante. Credem că e nevoie doar de o completare: detaşamentele unităţii de pionieri Forum '82 au fost oaspeţi ai mai multor şcoli din municipiul Timişoara. Prilej nu numai de a cunoaşte activitatea şi succesele colegilor timişoreni, dar şi pentru a-şi împărtăşi reciproc experienţa. Ceea ce nu se vede în imagini: tradiţionalul schimb de adrese, de foarte multe adrese între noii prieteni, oaspeţi şi gazde.

● Abilitate, curaj, viteză — contracronometru! Fireşte, imaginea de faţă constituie şi ea o secvenţă din filmul Forumului de la Timişoara. A, nu, nu vă alarmaţi, n-a izbucnit aici nici un... incendiu! Ce-i drept... „foc" a fost destul dacă ne gîndim la cel al emoţiilor echipajelor „Prietenii pompierilor" — unul de fete şi altul de băieţi — de la Şcoala generală Giroc (judeţul Timiş). Ei au oferit pionierilor din forum o spectaculoasă demonstraţie de îndemînare şi viteză pe parcursul a patru probe contracronometru. Nu, n-aţi ghicit cine au fost cîştigătorii. Ei bine, fetele!

I. PIŢA

23 AUGUST

Legămîntul meu

Ţara, munţii tăi semeţi
mi-au dat neclintirea
crezului meu, de tînăr vlăstar.

Apele
şi-au dăruit clocotul inimii mele,
de la înălţimea brazilor
am învăţat demnitatea.

În mijlocul atîtor lupte
istoria a sîngerat,
curg spre azi neîntrerupte
flamurile lui August.

Acum ştiu:
legămîntul meu de tînăr vlăstar
vine de departe
din adîncuri de vreme.

Claudia Vîlsan
clasa a VI-a,
Cenaclul literar „Mlădiţe dobrogene",
Constanţa

RAZĂ DE AUGUST

Cea mai înaltă şi mai frumoasă zi din viaţa patriei, a poporului român este ziua de 23 August. În această zi a bătut ora cea mai fierbinte a destinului nostru, cînd frunţile şi mîinile, şi munţii, şi marea, şi rîurile, şi aerul, şi gîndul, şi visul omenesc au devenit după o luptă de mii de ani, libere. În August însuşi pămîntul nostru a devenit liber, a devenit pămîntul nostru, pămînt al mîinilor şi pîinilor noastre libere. Raza luminii de August este raza libertăţii, este raza Partidului Comunist Român, care a dăruit omului, casei sale, vieţii sale, ţării şi demnităţii sale adevărata libertate. Din această zi părinţii noştri — comuniştii — muncitorii şi ţăranii devin făuritorii, stăpînii şi beneficiarii întregii rodnicii româneşti. Fiecare gînd şi faptă şi fiecare pas înainte din această zi înseamnă insurecţie şi revoluţie. Fascismul a fost învins şi alungat definitiv de către partid şi popor de pe trupul patriei noastre. În anii care au urmat platoşa burgheză a fost aruncată în lada de gunoi a timpului. Poporul a devenit şi liber şi stăpîn. Iată-ne azi ajunşi în cel de-al 38-lea pisc al libertăţii noastre comuniste şi revoluţionare. De la înălţimea acestor piscuri de lumină se cuvine să aducem un omagiu revoluţionar tuturor celor ce s-au jertfit pentru libertatea şi unitatea naţională încă de la Traian şi Decebal, părinţii noştri cei dintîi. De la ei pînă la Mircea cel Bătrîn şi Ştefan cel Mare sau Mihai Viteazul, de la Horea şi Bălcescu sau Tudor Vladimirescu şi Al.Ioan Cuza, de la aceşti mari ctitori de neam şi ţară pînă la cel mai iubit fiu al poporului şi cel mai viteaz conducător al nostru, care este tovarăşul Nicolae Ceauşescu, istoria României sub gloriosul ei tricolor a ridicat spre mîndria noastră, a tuturor, marea columnă a epopeii naţionale. După cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, puterea acestui popor, energia libertăţii sale sînt parametrii cei dintîi ai devenirii noastre revoluţionare. Vegheate şi conduse de către partid, de către secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, întreaga viaţă a poporului nostru, economia, ştiinţa, cultura învăţămîntul s-au dezvoltat fără precedent. Azi, părinţii noştri — comuniştii — sînt eroi ai libertăţii, eroi ai construcţiei multilateral dezvoltate a socialismului din România, munca fiind adevărata medalie de aur a celor ce muncesc, a poporului întreg. Raza de August este raza devenirii noastre comuniste, revoluţionare.

ION CRÎNGULEANU

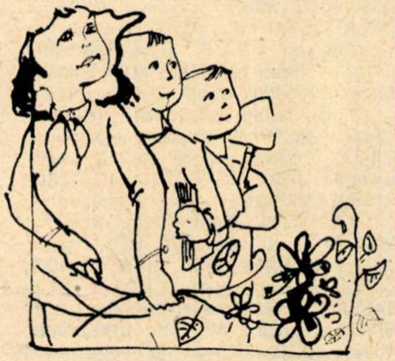

Patria

Ca păduri în stemă vise mari aduni
pe această dulce vatră din străbuni,

ca proverbe-n rouă, tinere cetăţi
pretutindeni, ţară, ochilor arăţi;

ca fîntîni albastre logodite-n zări
poduri arcuieşti peste lumi şi mări;

fiii tăi de astăzi — braţele lor zvelte
aduc trandafiri şi cărţi şi unelte,

cerul casei noastre-i alb de porumbei,
gînduri de frăţie trec în zbor cu ei;

ţara mea de cîntec, patrie vitează
numele tău este străbătut de-o rază,

ca un imn al vieţii vast se-aude-n lume
numele tău, ţară, falnicul tău nume.

GEORGE CHIRILĂ

FLĂCĂUL CU PĂRUL CÎRLIONŢAT

Evocare de ION GHE. PANĂ,
Colonel în rezervă

În după-amiaza zilei de 23 August 1944, începînd de pe la orele 18,30, cînd se dăduse alarma prin cunoscuta parolă „Stejar — extremă urgenţă", toată suflarea ostăşească din Capitală şi din împrejurimile sale era pregătită de luptă. Exerciţii de alarmă mai avuseseră loc, făceau parte din metodele de pregătire de luptă ale oricărei armate. Însă în acea zăpuşitoare zi, totul părea altfel. Ceva plutea în aer... De vreo două zile umblau fel de fel de zvonuri în legătură cu fronturile de luptă din Moldova, din Polonia, din Italia, din Franţa... În acea după-amiază circulau cu maşini, cu motociclete, pe biciclete şi călări parcă prea mulţi curieri între unităţi şi Comandamentul militar al Capitalei. Dar totul se linişti sub mantia acelei prea calde nopţi de vară a lui 23 August, cînd pe undele radioului a fost adusă la cunoştinţa poporului român, lumii întregi, proclamaţia istorică difuzată la orele 22. Se anunţa că România s-a alăturat Naţiunilor Unite, coaliţiei antihitleriste ca să participe la marea luptă pentru eliberarea definitivă a vetrei străbune, pentru învingerea maşinii de război a Germaniei hitleriste.

Atunci, după difuzarea comunicatului de la radio, soldatul Gheorghe Boanţă, care abia îşi stinsese ultimul muc de ţigară, în adăpostul antiaerian, îl întrebase pe comandantul său de grupă, sergentul Ion Necula: „Şi-acum ce urmează?" "Parcă n-ai ştii?", i-o reteză scurt sergentul Necula, care se şi ridică pe parapet tunînd comanda: „Pînă la noi ordine, întreaga grupă, gata de tragere spre strada din faţă, unde se află hitleriştii!"

Din clipa aceea pentru soldatul Boanţă totul era clar. Unitatea din care făcea parte grupa sergentului Necula era, la rîndul ei, încadrată într-un batalion care urma să acţioneze în partea de răsărit a Capitalei. Plutonul, comandat de sublocotenentul Ion Trandafir, în subordinea căruia se afla şi grupa lui Necula îşi avea poziţii de luptă în preajma Gării de Est. O unitate hitleristă îşi avea cantonamentul şi nişte posturi de luptă cam pe unde calea ferată dinspre Constanţa se intersecta cu o stradă, înainte de a intra în gară. Zona trebuia apărată cu orice preţ de români, deoarece alte unităţi inamice se aflau şi la nord de staţie. Mai ales că aici urma să se facă legătura între trupele noastre care urmau să sosească din Dobrogea, de la Constanţa, Medgidia, Negru Vodă, Cernavodă etc. spre a lupta umăr la umăr cu cele din spaţiul Bucureştilor, împotriva forţelor duşmane.

...Trecuse de miezul nopţii. Dinspre centrul oraşului începură să răzbată pocnete şi chiar răpăieli de arme... Crişteau zgomote de maşini, de căruţe, răsunau surd prin apropiere tropăituri soldăţeşti.

Şeful gării a transmis informaţia că la staţia Pasărea, pe linia Constanţa, se observau mişcări de trupe germane.

De la postul de comandă militar din adăpostul gării, prin telefon, prin curieri, zburau ordine: „Campania a treia instalează urgent un pluton de puşcaşi şi o grupă de mitraliere sus, pe clădirea gării!", „Compania căpitanului Vasile Dumitraşcu, ia poziţie de luptă pe pasarelă, la capetele ei către oraş şi către magazii!".

La rîndul său, sublocotenentul Trandafir ordonă: „Grupa sergentului Necula, în legătură la stînga cu o grupă din compania a 5-a şi la dreapta cu un pluton de premilitari înaintează de-a lungul triajului dinspre gară către primul canton c.f.r. pentru capturarea oricărui inamic aflat în zonă!"

La mijirea zorilor, în toată Capitala se dădeau lupte. Lupte sîngeroase. În zona fostei Prefecturi de Ilfov (de lîngă Casa de Economii şi Consemnaţiuni), în apropierea Academiei militare şi a Parcului Rahova, în preajma podului de la Băneasa a gării Chitila, a aeroportului Băneasa şi, mai departe, spre Străuleşti, Pipera, Pădurea Tunari, Snagov.

Încă din timpul nopţii în zona de luptă a Gării de Est au sosit şi grupuri înarmate de muncitori, vîrstnici şi tineri. În vuietul de război al dimineţii de 24 august, cînd asupra Capitalei s-au năpustit avioane hitleriste, cînd explozii, flăcări şi incendii uriaşe izbucneau peste tot, o altă alarmă: „Nemţii atacă masiv dinspre est către gară! Alţi hitlerişti trag dinspre nord!"

Înspre triaj totul ardea, pocnea, dispărea în fum... O locomotivă se retrăgea în viteză prin faţa peronului, în timp ce pe tenderul ei au sărit de pe copertina peronului trei ostaşi pistolari care au început să tragă din mersul locomotivei către o subunitate fascistă care încerca să se strecoare dinspre nişte grămezi de lemne către staţie. Spre dreapta triajului doi premilitari au fost opriţi de snopul ucigător

(CONTINUARE ÎN PAG 8)

ORUM'82

PIONIERII MEMBRI AI CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JUDEȚUL **ALBA;** CĂLIN COSMIN, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Ocna Mureș; LEPĂDAT DUMITRU, Mănărade; NAGY REKA, Unirea. **JUDEȚUL ARAD:** SURDU CODRUȚA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Lipova; JUHASZ ZOLTAN, Pecica; NETEDA ALINA, Arad. **JUDEȚUL ARGEȘ:** PANDELICĂ ILEANA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Curtea de Argeș; DIACONU MAGDALENA, Vîlcele, Merișani; MEIANU DANIEL, Pitești; NEGRU FLORIN, Lerești; MANU CRISTIAN, Pitești. **JUDEȚUL BACĂU:** MUNTEANU CLAUDIA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Bacău; AILINCĂI RAMONA, Moinești; BOTEZATU VASILE, Buhuși; GROZA LOREDANA, municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej; BUTNARU BENONE-CONSTANTIN, Parincea ; ROCA FELIX, Faraoani. **JUDEȚUL BIHOR:** MONUȘ MARIA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Oradea; BELEI MONICA, Petru Groza; PORUMB IOAN, Sînnicolau Român; CHIȘ PETRU, Oradea. **JUDEȚUL BiSTRIȚA-NĂSĂUD:** TIMOCE GRIGORE, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Năsăud; ARCĂLEAN LĂCRĂMIOARA, Teaca. **JUDEȚUL BOTOȘANI:** TĂNASE DANIELA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., GORGHICIUC IOAN, Răuseni; DUMITRIU DANIELA, Dorohoi; MUSCALIUC VIRGIL, Cătămărești Vale, comuna Mihai Eminescu. **JUDEȚUL BRAȘOV:** LETCĂ IOANA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Brașov; NECULA CONSTANTIN, Brașov; BOZOCEA GHEORGHE, Brașov; UNGAR GRETRAUT, Cristian. **JUDEȚUL BRĂILA:** OPREA PAUL, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Dudești; ARAMĂ CRISTINA, Tichilești. **JUDEȚUL BUZĂU:** GRĂJDAN CONSTANTIN, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Cernătești; BURUIANĂ RODICA, Lipia-Merei; SÎRBESCU LAURA, Buzău; STĂNESCU FABIAN, Gherăseni. **JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN:** TAMȘA TITUS, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Bocșa; RADOVANCOVICI MERIMA, Belobreșca. **JUDEȚUL CĂLĂRAȘI:** RADU ION, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Budești; BĂLAN ANGELICA-VALENTINA, Călărași. **JUDEȚUL CLUJ:** USCAT OVIDIU, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Cluj-Napoca; BODEA MONICA, Gilău; EDARIU ANCA, Turda; PENTEK KRISZTINA, Izvoru-Crișului; POPA DORIN, Cluj-Napoca. **JUDEȚUL CONSTANȚA:** IONESCU MIRCEA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Constanța; DUMITRAȘCU MIHAELA, Ovidiu; MOLOGANI GEIHAN, Medgidia; VASILE FLAVIA-CASANDRA, Valu Traian. **JUDEȚUL COVASNA:** DUKA PAL, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Micfalău; KUSZTOS EVA, Bățanii Mari; VEREȘ MONICA, Sfîntu Gheorghe. **JUDEȚUL DÎMBOVIȚA:** SPÎNU CARMEN-AURELIA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Văleni; BĂJENARU EMIL, Lucieni; FLOREA ANA-MARIA, Moreni. **JUDEȚUL DOLJ:** UNGUREANU AURELIA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Valea Stanciului; ANDREI ADRIANA, Craiova; DINU ILIUȚĂ-VICENȚIU, Călărași; RADU RĂZVAN, Craiova; ROȘULESCU ROBERT, Craiova. **JUDEȚUL GALAȚI:** ZAMFIR LIVIU, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Galați; ARGHIRE CĂTĂLIN, Tecuci; MOCANU ALINA-CARMEN, Galați; ROGOJINĂ SILVIA, Smîrdan; TRUȚĂ CLAUDIU, Galați. **JUDEȚUL GIURGIU:** CRISTEA ANGELICA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Dragomirești-Vale; BĂNICĂ DANIEL, Giurgiu. **JUDEȚUL GORJ:** LUPULESCU ANGELICA-MARIANA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Sadu, Bumbești-Jiu; APOSTOL MARIA, Lelești; CRĂCIUN LIVIU, Motru. **JUDEȚUL HARGHITA:** MIHALY ENIKÖ, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Vlăhița; KARDALUS IOAN, Miercurea-Ciuc; POP MIRCEA, Subcetate. **JUDEȚUL HUNEDOARA:** KORE GIULIA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Hunedoara; CHIȚA COSMIN, Brad; POPA GEORGETA, Petroșani; URSACHE LIGIUS, Deva. **JUDEȚUL IALOMIȚA:** CORODI ION, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Andrășești; PRUNDUȘ CARMEN-TEODORA, Fetești. **JUDEȚUL IAȘI:** IACOMI LILIANA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Iași; BEJENARU BOGDAN, Iași; IACOB DOINA, Fîntînele; MARCHIȚANU IRINA, Iași; MAXIM DAN, Cîrniceni-Țigănași. **JUDEȚUL MARAMUREȘ:** HORGOȘ RODICA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Tăuții Măgheruș; CĂPRAR DAN, Groși; KEMENY TIBERIU, Baia Mare; MÎNDREANU ADINA, Borșa. **JUDEȚUL MEHEDINȚI:** VLAD ALINA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Corcova; IONICĂ ION, Drobeta-Tr. Severin. **JUDEȚUL MUREȘ:** JELER NARCIS, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Tg. Mureș; CERGHIZAN RODICA, Band; ABODI ILDIKO, Sărățeni-Sovata; MATÉ ALBERT, Fîntînele. **JUDEȚUL NEAMȚ:** STAMATIN SIMONA, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Dochia-Girov; UNGUREANU LUMINIȚA, Bodești; VĂCARU NICOLAE-CORNEL, Piatra Neamț; VLĂDUȚ GEORGE-MIHAI, Roman. **JUDEȚUL OLT:** NINU ION, locțiitor al președintelui C.N.O.P., Brebeni; DAN NICOLETA, Redea;

PIONIERII LOCȚIITORI AI PREȘEDINTELUI CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Călin Cosmin, Alba

Grăjdan Constantin, Buzău

Tamșa Titus, Caraș-Severin

Radu Ion, Călărași

Uscat Ovidiu, Cluj

Ionescu Mircea, Constanța

Duka Pal, Covasna

Spinu Carmen-Aurelia, Dîmbovița

Ungureanu Aurelia, Dolj

Vlad Alina, Mehedinți

Jeler Narcis, Mureș

Stamatin Simona, Neamț

Ninu Ion, Olt

Stoenescu Mihaela, Prahova

Ruba Călin, Satu-Mare

Oțet Tamara-Georgeta, Sălaj

Binder Brigitte, Sibiu

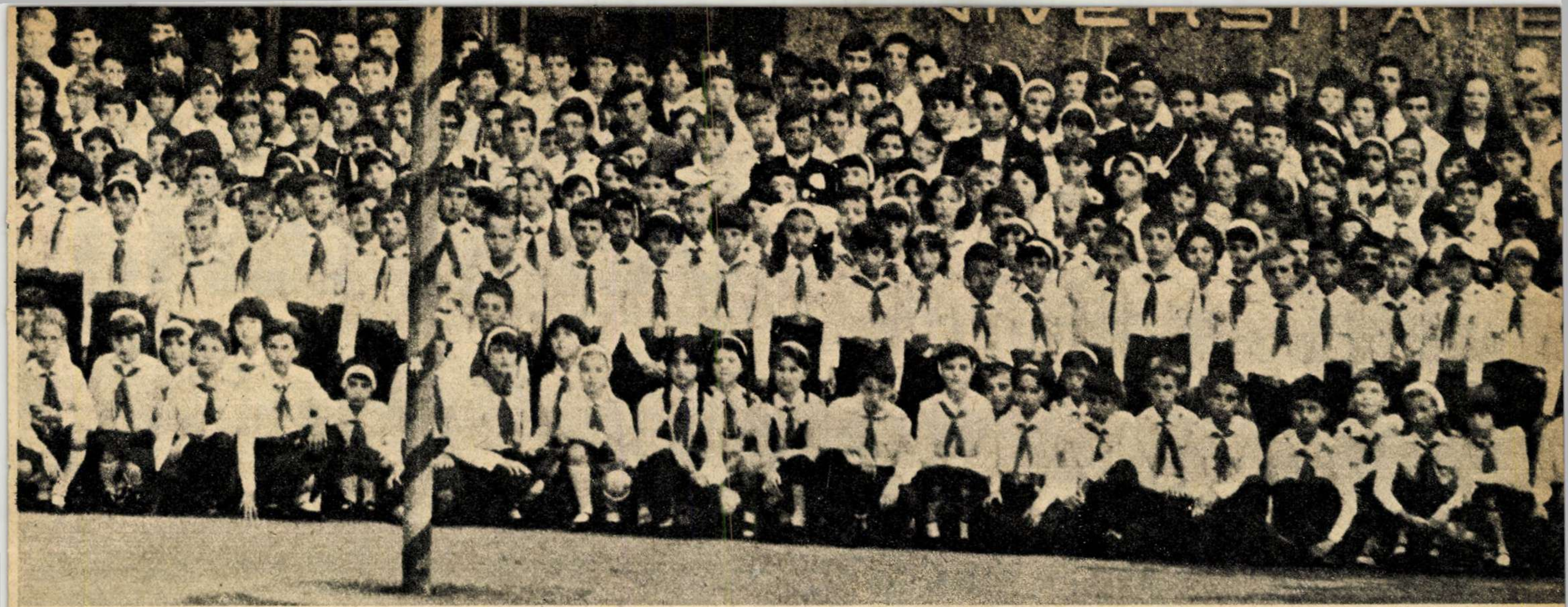

MITCU MIOARA, Caracal; STĂNESCU CRISTIAN, Slatina. **JUDEŢUL PRAHOVA**: STOENESCU MIHAELA, locţiitor al preşedintelui C.N.O.P., Ploieşti; DEACONU SIMONA, Cîmpina; DINU DAN, Filipeşti de Tîrg; GHINEA GHEORGHE, Hîrsa-Plopu; GORAN ANCUŢA, Podul Vadului, Breaza; MIHAI CRISTIAN, Ploieşti. **JUDEŢUL SATU-MARE**: RUBA CĂLIN, locţiitor al preşedintelui C.N.O.P., Satu-Mare; CIORDAŞ CLAUDIU, Odoreu; REIZ TIMEA, Ardud. **JUDEŢUL SĂLAJ**: OŢET TAMARA-GEORGETA, locţiitor al preşedintelui C.N.O.P., Jibou; BORZ ADRIAN, Sîg. **JUDEŢUL SIBIU**: BINDER BRIGITTE, locţiitor al preşedintelui C.N.O.P., Cisnădie; BĂRA MIHAELA, Mîrşa; CREŢU OVIDIU, Sibiu. **JUDEŢUL SUCEAVA**: POCLID ADI-JEAN, locţiitor al preşedintelui C.N.O.P., Suceava; SERDENCIUC CRISTIAN, Dorneşti; GĂITAN LĂCRĂMIOARA, Bosanci; LUPĂESCU GABRIELA, Cîmpulung Moldovenesc; STRUGARU OVIDIU, Fălticeni. **JUDEŢUL TELEORMAN**: BECHERU GABRIEL, locţiitor al preşedintelui C.N.O.P., Beuca; GOGĂNĂU MIHAELA, Alexandria; TOMA EMILIA, Videle. **JUDEŢUL TIMIŞ**: CIZMAŞ-TRIFESCU EVA, locţiitor al preşedintelui C.N.O.P., Timişoara; COSMA GABRIEL, Timişoara; KIEFER BENO, Cărpiniş; MURARIU COSMIN, Racoviţa. **JUDEŢUL TULCEA**: GAVRILĂ ŞTEFAN, locţiitor al preşedintelui C.N.O.P., Zebil; BACALEAROS CORINA, Sulina. **JUDEŢUL VASLUI**: POPA MARIUS, locţiitor al preşedintelui C.N.O.P., Bîrlad; MUNTEANU PETRICĂ, Tutova; RÎPĂ CRISTINA, Vaslui; ŢONCU CARMEN, Arsura. **JUDEŢUL VÎLCEA**: NAIBA CĂTĂLIN, locţiitor al preşedintelui C.N.O.P., Rm. Vîlcea; COSAC MONICA, Vlădeşti; HUŞTEA MARCELA, Ioneşti. **JUDEŢUL VRANCEA**: COSTIN ELENA, locţiitor al preşedintelui C.N.O.P., Focşani; DOCHIOIU STELICĂ, Negrileşti; MĂRGĂRIT FLORENTINA, Dumitreşti Tîrg. **MUNICIPIUL BUCUREŞTI**: MLADIN DANA, locţiitor al preşedintelui C.N.O.P., ORĂŞANU CORINA, BUNICA CRISTINA, DINU MONICA, DOBRE GEORGE MIHAI, DRAGNEA ELENA, MUCLEA CONSTANTIN, POPA CĂTĂLIN, PĂTRĂUCEANU SPERANŢA, TEODORESCU MUGUREL.

PIONIERII MEMBRI AI C.N.O.P. DESEMNAȚI SA FACĂ PARTE DIN COMISIA PENTRU ÎNDRUMAREA ACTIVITĂȚII ORGANIZAȚIEI „ȘOIMII PATRIEI“

ONICA LILIANA, Bacău; ORLOVSCHI ATTILA, Oşorhei, Bihor; REBENCIUC OVIDIU, Flămînzi, Botoşani; UDREA GINA, Chişcani, Brăila; MIHAI ANA-MARIA, Buzău; MAMAUA GIGEL, Borcea, Călăraşi; CORCODEL RAMONA, Hîrşova, Constanţa; CONDREA OVIDIU, Sf. Gheorghe, Covasna; BĂRBULESCU CRISTINA-MARIA, Craiova, Dolj; ŞTEFAN MIHAELA, Dărăşti, Giurgiu; NĂSTASE MIOARA, Galaţi; BORONEA LUCIAN, Sărmaş, Harghita; ARION LUCIA, Rîu de Mori, Hunedoara; COSMA CRISTIAN, Copalnic-Mănăştiur, Maramureş; KEINCZEL MIHAI, Batoş, Mureş; CIUDIN ION, Crăcăoani, Neamţ; POPESCU ILIE, Comăniţa, Olt; MIŞCĂ MARIA, Bucov, Prahova; TEUŞAN LUMINIŢA, Miercurea Sibiului, Sibiu; STOICA CĂTĂLIN, Smîrdioasa, Teleorman; NAGY MARIA, Dumbrava, Timiş; STOIAN CORINA, Drăgăşani, Vîlcea; CHERCIU ROXANA, Bucureşti.

PIONIERII MEMBRI AI COMISIEI CENTRALE DE CENZORI

CHIŞ PETRU, Oradea, Bihor; DUMITRAŞCU MIHAELA, Ovidiu, Constanţa; KUSTOS EVA, Băţanii Mari, Covasna; IACOB DOINA, Fîntînele, Iaşi; MATE ALBERT, Fîntînele, Mureş; STĂNESCU CRISTIAN, Slatina, Olt.

Surdu Codruţa, Arad

Pandelică Ileana, Argeş

Munteanu Claudia, Bacău

Monuş Maria, Bihor

Timoce Grigore, Bistriţa-Năsăud

Tănase Daniela, Botoşani

Letcă Ioana, Braşov

Oprea Paul, Brăila

Zamfir Liviu, Galaţi

Cristea Angelica, Giurgiu

Lupulescu Angelica-Mariana, Gorj

Mihaly Enikö, Harghita

Kore Giulia, Hunedoara

Corodi Ion, Ialomiţa

Iacomi Liliana, Iaşi

Horgoş Rodica, Maramureş

Poclid Adi-Jean, Suceava

Becheru Gabriel, Teleorman

Cizmaş-Trifescu Eva, Timiş

Gavrilă Ştefan, Tulcea

Popa Marius, Vaslui

Naiba Cătălin, Vîlcea

Costin Elena, Vrancea

Mladin Dana, municipiul Bucureşti

Hai, copii, din lumea-ntreagă,
Înfrăţiţi cu toţi să fim
Şi o viaţă minunată
Prin unire să-mplinim.

Vrem să fie pace-n lume
Vremuri noi, ani luminaţi
Noi, copiii României
Tuturor le sîntem fraţi!

PENTRU A CINCEA OARĂ, PE SCENA NĂVODARILOR: FESTIVALUL INTERNAŢIONAL

COPIII LUMII DORESC PACEA

Copii frumoşi, copii de pretutindeni
Prieteni buni şi veseli vrem să fim
Mînuţe albe, mîini subţiri şi negre
Mînuţe galbene şi arămii.

Să fluturăm în vînt batiste albe
Şi să rostim credinţa noastră
de copii
Că este loc pentru noi toţi sub
mîndrul soare
Dacă e pace, pace-ntre popoare.

Delegaţia Asociaţiei „Satele internaţionale de vară pentru copii".

Fanfara Casei pionierilor şi şoimilor patriei, Cluj Napoca.

Căluşarii din ansamblul „Românaşul".

Un grup de pionieri din R.D. Germană.

II LUMII DORESC PACEA
25 30 IULIE 1982

Delegaţia copiilor din Franţa.

Cîntă delegaţia poloneză.

FESTIVALUL INTER

Omagiu luptătorilor pentru libertate, prezentat de copiii italieni.

FESTIVALUL

Dansul semănătorilor — Marea Britanie.

COPIII LUMII DORESC PACEA
30 IULIE

Delegaţia daneză.

Cer senin, soare, cîntec, voioşie. Năvodarii — cunoscut şi îndrăgit loc de petrecere a vacanţelor, de la ţărmul mării, şi-a chemat şi în această vară prieteni de pretutindeni, pentru a petrece alături de copiii ţării noastre, frumoasele zile de vacanţă: „Veniţi, veniţi prieteni, copii din lumea întreagă, prietenia ne leagă"... şi-a trimis, parcă, ecourile peste mări şi ţări, cunoscutul cîntec pionieresc.

Şi au sosit în „orăşelul" vacanţelor, din vecinătatea întinderilor albastre copii din 29 de ţări, din Asia, Africa, America şi Europa şi, timp de trei săptămîni, steagurile ţărilor de unde veneau au fluturat la Năvodari înfrăţite sub semnul prieteniei, al păcii şi înţelegerii între popoare. Soarele i-a îmbrăţişat pe toţi copiii ce asaltau zi de zi plajele, dăruindu-le generos razele sale.

Gazdele — pionierii români — împreună cu oaspeţii lor de pretutindeni au trăit împreună multe clipe frumoase. De neuitat vor rămîne, însă, pentru toţi, zilele în care şi-au exprimat, împreună, prin cîntecele şi jocurile ce le însoţesc copilăria, dragostea de pace, dorinţa de a creşte feriţi de pericolul armelor.

Pentru a cincea oară, Năvodarii au fost gazda Festivalului internaţional **„Copiii lumii doresc pacea"**. Între 25 şi 30 iulie, teatrul de vară a fost locul de unde a răsunat spre înaltul senin cîntecul, în cele mai diferite limbi ale pămîntului, unde au strălucit costume de pe numeroase meridiane şi au bătut mii de inimi, stăpînite de acelaşi nobil sentiment al dragostei de pace. O fată din Marea Britanie — **Janne Thomas**, fericită că are prilejul să participe la această manifestare, spunea că **„ideea organizării unui astfel de festival este minunată. Ea oferă un cadru generos pentru ca toţi cei prezenţi aici să ne exprimăm dorinţa ce ne animă: Pacea să dăinuie pe întreaga planetă."**

Festivalul a culminat prin spectacolul de gală la care au participat cu cele mai frumoase cîntece şi dansuri toate delegaţiile.

„Copii ai planetei, daţi mîna, veniţi,
Sub soarele păcii mereu înfrăţiţi
Cu dragoste-n inimi şi sfînt legămînt,
Să fie lumină şi flori pe pămînt."...

...răsună de pe scena iluminată de soarele după-amiezii chemarea copiilor din **Berca**, judeţul **Buzău**, care, pe parcursul festivalului, împreună cu formaţiile de estradă ale Caselor pionierilor şi şoimilor patriei din **Turda**, **Cluj-Napoca**, **Carei**, a sectorului 4 **Bucureşti**, a fanfarei din Cluj-Napoca, cu ansamblul **„Românaşul"**, de la **Casa Centrală a pionierilor şi şoimilor patriei**, au fost purtătorii mesajului tuturor copiilor patriei noastre. Rînd pe rînd pe scenă vin oaspeţii. Cîntecul de prietenie al copiilor din Angola este viu aplaudat ca şi cel prezentat de pionierii bulgari, care povestesc prietenilor de aici despre Dunăre. Pentru festival, copiii din Congo au adus la Năvodari, de la mii de kilometri, toba înaltă şi subţire — tam-tamul — în ale cărei ritmuri dansează cu graţie o fetiţă. Cu pălăriile lor cu boruri largi două pioniere din Cuba dansează şi cîntă, aducînd pe scena Năvodarilor ecourile jocurilor din ţara palmierilor. Foarte frumoase au fost dansurile şi cîntecele prezentate de delegaţiile egipteană, finlandeză, iugoslavă, din R.D. Germană şi U.R.S.S. etc. Venind din îndepărtatul Saransk, pionierii sovietici au prezentat un pitoresc dans ce se împleteşte cu cîntecul şi al cărui ritmuri sînt date de linguri din lemn, împodobite cu celebre picturi ale artiştilor din localitatea Paleh. Fetele şi băieţii din Marea Britanie, au adus pe scenă, în sunet de clopoţei, un frumos dans al semănătorilor, care sugerează ideea că doar în linişte, în pace, omul îşi poate îngriji ogorul. Bucuroşi că au avut prilejul să petreacă frumoase zile de vacanţă alături de pionierii români, copiii din Mongolia au compus cîntecul „Bună dimineaţa, Năvodari", care a fost viu aplaudat de toţi cei prezenţi la festival. La un moment dat, zeci de copii purtînd pitoreşti costume populare viu colorate, din zeci de ţări, inundă scena. Este un tablou impresionant în care membrii delegaţiei C.I.S.V. (Asociaţia „Satele internaţionale de vară pentru copii") îşi dau mîna fratern, exprimînd sugestiv că sînt cu toţii stăpîniţi de acelaşi scump ideal tuturor copiilor lumii — Pacea.

Apoi, într-o revărsare de voioşie, pionierii României aduc un fierbinte omagiu partidului, tovarăşului **Nicolae Ceauşescu**, pentru copilăria lor fericită, pentru dragostea şi grija cu care sînt înconjuraţi.

Copiii ţării, flori multicolore
Crescute din popor, pentru popor
Aduc azi, caldă mulţumire
Partidului, iubitului conducător.

În acordurile simfoniei beethoveniene „Odă bucuriei" toţi cei prezenţi la festival — oaspeţi şi gazde — îi cheamă pe toţi fiii planetei să-şi unească glasurile pentru a-şi exprima dorinţa de pace. Este o adevărată explozie de bucurie, însoţită de flori şi eşarfe. Pe scenă străluceşte, în soarele verii, o floare uriaşă — floarea vieţii, floarea prieteniei formată din copii, deasupra căreia se înalţă atotbiruitoare PACEA simbolizată de o fetiţă îmbrăcată în alb. Este dorinţa tuturor copiilor lumii, a tuturor celor a căror inimă a bătut în acelaşi ritm la Năvodari, în iulie 1982, la cea de a V-a ediţie a Festivalului internaţional „Copiii lumii doresc pacea".

ECATERINA ROŞCA

„Dansaţi cu noi", cîntec cehoslovac.

Pe scenă — copiii din Saransk — U.R.S.S.

Cîntec despre Dunăre — interpreţi copiii din R.P. Bulgaria.

Cîntă şi dansează două fete din Cuba.

„Bună dimineaţa, Năvodari" — delegaţia mongolă.

Copii din Iugoslavia.

Grup vocal din Irak.

Cîntă pionieri din Angola.

FLACĂUL CU PĂRUL CÎRLIONȚAT

(URMARE DIN PAG. 3)

al unei mitraliere. Unul dintre ei, Firicel Andrei, de la Şcoala superioară de arte şi meserii, a fost rănit uşor. Celălalt, mic, îndesat, cu faţa rotundă, luminat de ochii negri, ageri, cu o puşcă mai înaltă decît el, l-a trăsnit în cap pe un hitlerist sărit din motocicleta care-i luase foc. De pe clădirea gării şi de pe acoperişul peronului ţîşneau sfori lungi de foc oprind nemţii care înaintau printre şinele triajului — unii pe jos, alţii în motociclete cu ataş.

„Boanţă, trage repede spre fereastra cantonului!", strigă din răsputeri Necula, care săltă cu patru oameni peste o şină către stînga aruncînd grenade într-un vagon de marfă-platformă pe care se suiră cîţiva vrăjmaşi. Boanţă, adăpostit înapoia unei lăzi mari cu nisip, avînd sprîncenele-i stufoase apropiate ca o streaşină neagră, trase cu sete un cartuş drept în centrul ferestrei cantonului tocmai în momentul cînd mitraliera de abia instalată acolo urma să-şi verse focul ucigător asupra unei formaţii de muncitori din dreapta sergentului Necula. În acelaşi timp, de la baza cantonului porneau nesfîrşite snopuri de foc de arme automate. Gheorghe Boanţă, flăcăul cu părul cîrlionţat, cu dinţii albi, frumoşi, puternici, care pusese mîna pe armă doar cu 3 luni în urmă, cu un veşnic surîs pe buze, tîrîndu-se pe pietrişul dintre două linii, ajunsese nevăzut, prin norii de fum, de praf şi flăcări pînă în apropierea cantonului. De pe tot frontul triajului, de pe gară, de pe pasarelă s-a văzut cum silueta lui subţire a sărit drept la baza cantonului. Două explozii au înecat în fum şi schije ţiuitoare cantonul. Două grenade a aruncat recrutul şi a nimicit cuibul de mitralieră... Dar aproape în aceeaşi clipă, o flacără imensă s-a înălţat chiar lîngă el. Era explozia unui proiectil care pornise de la tunul unei maşini blindate. La numai cîteva secunde, brandurile româneşti, de lîngă o cabină telefonică din triaj, au lovit în plin maşina blindată germană.

Dintre vagoanele de pe linii, din preajma unei garnituri germane, care ardea ca un rug uriaş, apăreau răniţi, iar duşmanii, ridicînd mîinile, începură să se predea. Era spre sfîrşitul zilei şi în această parte a Capitalei fusese obţinută victoria.

Spre seară, cînd începuse să se lase acea linişte ciudată, liniştea căutării şi numărării morţilor, sergentul Necula cu supravieţuitori din grupa lui aduceau către peronul gării, într-o foaie de cort, trupul soldatului Boanţă, căzut la datorie...

MISTERUL acvariului de cristal

Ion Grecea

CAPITOLUL 10

ENIGMA CIFRULUI

Avusese dreptate locotenentul Dan Finţa. Spărtura din tavanul salonului fusese „opera" aceluiaşi Paco. De cum urcaseră în pod, cei doi miliţieni, Finţa şi „meşterul" observaseră grămada de moloz înălţată lîngă gaura făcută în tavan, ceea ce însemna că infractorul lucrase în stilul său cunoscut, folosindu-se de o umbrelă, pentru ca resturile de zidărie căzute eventual în cameră să nu-l trezească cumva pe locatar.

Pus în faţa probelor la care se adăuga şi mărturia lui Gigi, Paco nu mai avu încotro şi recunoscu că el făptuise şi cea de a treia spargere, aceea de la locuinţa pictorului. Recunoscu, de asemenea, că printre lucrurile jefuite se afla şi un clasor cu timbre pe care i-l vînduse copilului, acela cu care fusese confruntat la primul interogatoriu. Urma să se lămurească în curînd şi pentru care motiv pictorul nu reclamase spargerea. Maiorul Cristea Răducanu avea întrucîtva dreptate..

Dar mai rămînea de lămurit încă ceva şi încă foarte important pentru elucidarea acestui caz: ce va fi însemnînd fraza aceea enigmatică „rostită" de timbrele clasorului? La biroul său, în dimineaţa aceea, Dan Finţa o citi şi o reciti poate de sute de ori, fără să ajungă cît de cît la o mică înţelegere a ei! ACCEPTAT TOT INTERNAŢIONAL OPT X PATRU X ZECE ALFA... „Bine, a accepta ştiu ce înseamnă, îşi spuse ofiţerul ţinîndu-se cu mîinile de tîmple. Despre „tot" nu se mai pune problema!... Dar „internaţional"? se întrebă el. Şi cifrele acelea? Ce vor fi însemnînd ele? Măi, să fie! Incurcate sînt iţele astea! Dar nu se poate! Trebuie să dezleg enigma acestui cifru! Altfel acuzaţia împotriva pictorului e lipsită de probă materială."

Tot gîndindu-se astfel şi frămîntîndu-şi mintea în fel şi chip, îşi zise că termenul de „internaţional", dincolo de accepţia lui semantică nu poate însemna altceva decît ori numele cunoscutei echipe de fotbal italiene, „Internazionale", dar după cum se vede termenul are un **e** final, ori numele unui hotel. Sau o tranzacţie pe scară... internaţională. Să fie vorba despre echipa aceea de fotbal? Dădu cîteva telefoane la Federaţia română de fotbal la Bucureşti şi se interesă dacă s-a contractat vreun joc între o echipă de-a noastră şi cea din Milano, aici sau peste hotare, dar răspunsul fu negativ. Deci nici vorbă de aşa ceva... O tranzacţie pe scară... internaţională? Ei, şi? Ce-i cu asta? Rămîne numai a fi un nume de hotel...

Dan Finţa cercetă lista tuturor hotelurilor din ţară şi constată că singurul care purta acest nume era cel de pe litoral, de la Mamaia. „Bine, îşi spuse, să presupunem că e vorba de acest hotel, dar mai departe? Va locui cineva în acest hotel. Cine? Şi cînd?" Locotenentul continuă seria căutărilor şi ajunse la concluzia că măcar una dintre cele trei cifre înseamnă data cînd se va produce acel „accept" la sus-amintitul hotel. Dar care dintre ele? Opt... Patru... Zece..." În primul rînd cred că e vorba de luna cînd trebuie să aibă loc întîlnirea. Care lună? Patru nu poate să mai fie, întrucît aprilie a trecut de mult. Mai rămîne august, cea de a opta lună a anului şi octombrie, cea de a zecea. Dar sîntem chiar în august, deci nu poate fi vorba de octombrie, o lună atît de îndepărtată, ci chiar de cea în care ne aflăm. Bun! Şi mai departe? Dar pentru ce să merg cu raţionamentul mai departe, îşi spuse locotenentul, cîtă vreme nu ştiu dacă la mijloc e vorba de un hotel sau nu, despre o întîlnire sau ce anume?

Aşadar, formă numărul hotelului „Internaţional" din Mamaia şi după ce se recomandă şi-şi lasă numele şi numărul telefonului ceru să i se spună dacă pentru ziua de patru sau cea de zece este reţinută vreo cameră şi de către cine anume.

Într-un sfert de oră primi răspunsul.

— Da, pentru ziua de zece avem reţinută o cameră pentru o persoană ce vine din Viena...

— Numele?

— Alfonso Fala.

— Vă mulţumesc!

Dan Finţa scrise totul pe hîrtie, dar încheind avu o tresărire: Alfonso Fala? De bună seamă, acesta nu putea fi decît cel ce semnează Alfa! Cifra de patru? Desigur ora... De dimineaţă sau după-amiază? Mai probabil cea de după-amiază.

Bucuros de cele descoperite, locotenentul fu gata să se ducă să-i raporteze superiorului său despre supoziţiile ce le intuise, cînd un gînd îl făcu să stea pentru o clipă locului. „Am stabilit şi s-a confirmat data de zece august, îşi spuse, numele acelui ce soseşte coincide, întrucîtva, cu semnătura din fraza enigmă, dar dacă foarte bine poate fi vorba de ziua de patru? Nu, nu se poate, îşi spuse. Ziua de patru a fost alaltăieri, iar atunci pictorul nici nu s-a clintit din localitate. Dimpotrivă, a fost ziua cînd i-am făcut prima vizită. Rămîne totuşi să mă conving".

Formă din nou numărul hotelului din Mamaia şi ceru să i se spună dacă pentru ziua de patru august s-a reţi-

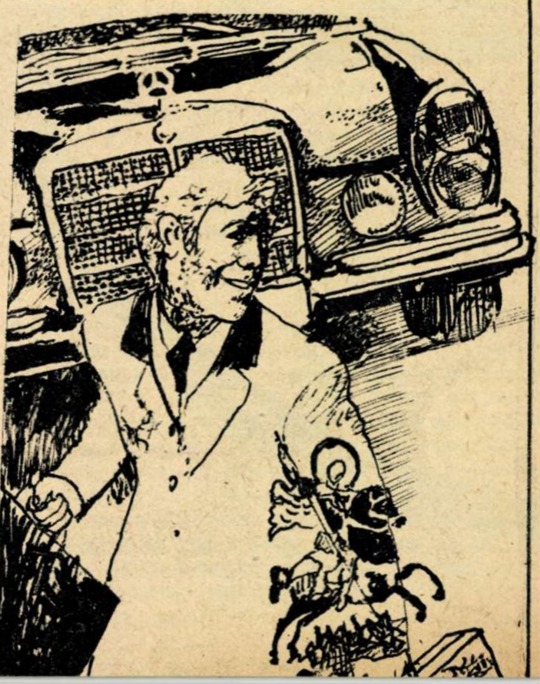

CLUB 14

7 ÎNTREBĂRI - 7 RĂSPUNSURI CU

Mircea VINTILĂ

1. **În tradiția culturii noastre, există imagini clare ca acestea: ciobanul cu fluierul, lăutarul cu cobza, haiducul cu... frunza etc. Care dintre ei ar putea fi considerat, la nevoie, strămoş al folkistului; al omului cu chitara?**

— Folk-ul nu este folclor şi asta mai ales la noi, unde folclorul are o identitate atît de puternică. Folkistul e un creator ca oricare altul: deopotrivă muzician şi poet. Bob Dylan este considerat mare poet! La noi cred că folkul poate fi rudă mai ales cu romanţa; o muzică de ascultat, atentă deopotrivă la text ca şi la melodie.

2. **Aţi auzit, desigur, mulţi copii cîntînd folk în cadrul Festivalului naţional „Cîntarea României"; prin tabere etc. Cum vi se par?**

— E o muzică adecvată vîrstei — mai ales că vocea lor în formare e mai puţin potrivită pentru o muzică de tip clasic. Am ascultat, de pildă, o formaţie din Brăila, numită „Colibri". Pe lîngă talent mai are ceva specific muzicii folk: cultură, stil. Ideea că e suficientă o scenă, un reflector şi o zdrăngăneală oarecare e de mult depăşită.

3. **Piesa „Bade Ioane", de Mircea Vintilă a cîştigat o popularitate rapidă, trainică. V-aţi născut la ţară. Aţi compus-o greu?**

— Nicidecum. Întîmplător este piesa pe care am compus-o dintr-o bucată — cum se zice. Poezia m-a tulburat într-atîta încît — deşi sînt bucureştean, m-am născut la ţară — am cîntat-o în timp ce o citeam. Pesemne însă că strămoşii mei ţărani nu m-au lăsat singur în faţa acestei poezii.

4. **Ca admirator şi cunoscător al folclorului nostru, poetic şi muzical, credeţi că există un lucru, un fenomen, o stare de spirit, caracteristică sufletului românesc, lirismului său?**

— Pădurea, cred. Pădurea şi singurătatea în faţa pădurii. Nu degeaba spune Eminescu: „fiind băiat păduri cutreeram". O pădure frumoasă, un codru falnic, ne tulbură mai mult decît munţii, decît marea — elemente ale naturii, de regulă, mai impunătoare.

5. **Mai mult decît orice alt gen de muzică, folk-ul cîntă patria, sentimentul patriotic. Şi mai mult decît alte genuri, el convinge. Care ar fi explicaţia.**

— Patriotismul e un sentiment adînc — aici muzica nu poate trăi fără text. Într-o orchestraţie abundentă, poezia, ideea ei, s-ar sufoca — folkul însă le pune în valoare. Şi atunci arta devine o forţă direct mobilizatoare. Ascultătorii noştri de la cenaclul Flacăra cîntă cu noi, cum se zice — dar de fapt, cîntă **ei înşişi cîntecul lor,** sentimentul lor. Se spune că Marseilleza a dus la victorie Franţa revoluţionară de după 1789 — şi eu cred că puterea unui cîntec este, într-adevăr, foarte mare.

6. **Aveţi un personaj preferat din istoria noastră?**

— Da. Mircea cel Bătrîn. M-a fascinat de copil — de atunci cînd încă nu-i înţelesesem măreţia: chip blînd, mare patriot, mare înţelept, mare viteaz.

7. **Cum se mai amuză folkiştii între ei?**

Cu alte cuvinte, ce întîmplare veselă ne oferiţi?

— Chiar una în care folkiştii, cum spuneţi dumneavoastră, se amuză. Eram la mare: venise un reporter să ne facă fotografii color pentru nu ştiu ce album. Unuia dintre noi i s-a părut că poza tip portret e lipsită de farmec şi a vrut ceva „mai special". Atunci noi l-am sfătuit pe reporter să-l fotografieze sărind în mare, de pe-o stîncă, cu chitara în mînă. Ştiam că el va lua în serios propunerea... fotografului şi aşa a fost: o jumătate de oră l-a chinuit cu cascadoria asta. Dar hazul nu se termină aici: cineva dintre noi avusese grijă să scoată în prealabil rolfilmul din aparat!

În această vacanță m-aș bucura să ne
întîlnim; să cîntăm și să compunem împreună
Mircea Vintilă

Club test:

Versurile excelentei piese „Bade Ioane" aparţin unui mare poet român, originar din Gorj, mare admirator şi cîntăreţ al ţăranului român, al spiritualităţii ţărăneşti. Invitatul nostru vă cheamă să-l descoperiţi între aceste trei nume de temelie ale poeziei româneşti: Eminescu, Arghezi, Blaga.

ILIE TRAIAN

ROMAN FOILETON

nut de către cineva de peste hotare vreo cameră. Răspunsul fu negativ. „Deci tot în prima variantă trebuie să cred! îşi zise Dan Finţa. Şi despre acest lucru este necesar să-i raportez şefului!".

— Bine, sînt de acord cu dumneata, spuse maiorul Cristea Răducanu, dar ce se va întîmpla atunci?

— Cele ce am dedus: va avea loc o întîlnire.

— Între cine şi cine?

— Între acel Alfa, recte Alfonso Fala şi cel ce a primit clasorul cu timbre. În cazul nostru, pictorul.

— Scopul.

— Ne vom convinge la faţa locului.

— Deci vrei să fii prezent la această întîlnire?

— Desigur, şi vă rog să aprobaţi.

— Poate că e o problemă care intră în domeniul Securităţii?

— V-am raportat, ne vom convinge la faţa locului...

— Bine, fă-ţi formele şi pleacă!

Ajuns acasă, de cum intră în cameră, locotenentul auzi soneria telefonului şi se grăbi să răspundă. Era Milică. Vorbea de la un oficiu poştal dintr-o mică localitate transilvană.

— Ei, ce surpriză! exclamă ofiţerul. Ce faci, prietene?

— Bine, am vorbit cu părinţii şi am zis să vă caut şi pe dumneavoastră. Am ceva grozav să vă spun....

— Ce anume?

Pe scurt, Milică relată că în zona aceea de nord a ţării, apăruse pe primăvară un ins în chip de fotograf, care prin înşelăciune îşi însuşise de la diverşi cetăţeni nişte tablouri vechi de mare valoare. I se povestise totul de către nişte copii la şcoala în care fuseseră găzduiţi două zile.

— Vă interesează chestiunea?

— Am luat notă, Milică, mulţumesc! încheiase ofiţerul. Succes în expediţie. Cum arată fotograful?

— O să mă interesez şi vă spun...

În seara zilei de nouă august, pe peronul gării oraşului, Dan Finţa, aşteptînd trenul, îl văzu agitîndu-se şi pe Giani Bertolino, cu o valiză în mînă, cu bascul mare, bleumarin, pus pe-o sprînceană şi coama de păr alb atîrnîndu-i peste urechi. Iar cînd acceleratul sosi în gară şi-l văzu urcîndu-se, locotenentul, privind către pictor îl şi preveni în gînd, dar cu multă certitudine:

— Drum bun, Giani Bertolino, sper să ne întoarcem împreună!

(Va urma)

VITEJII CĂPITANULUI

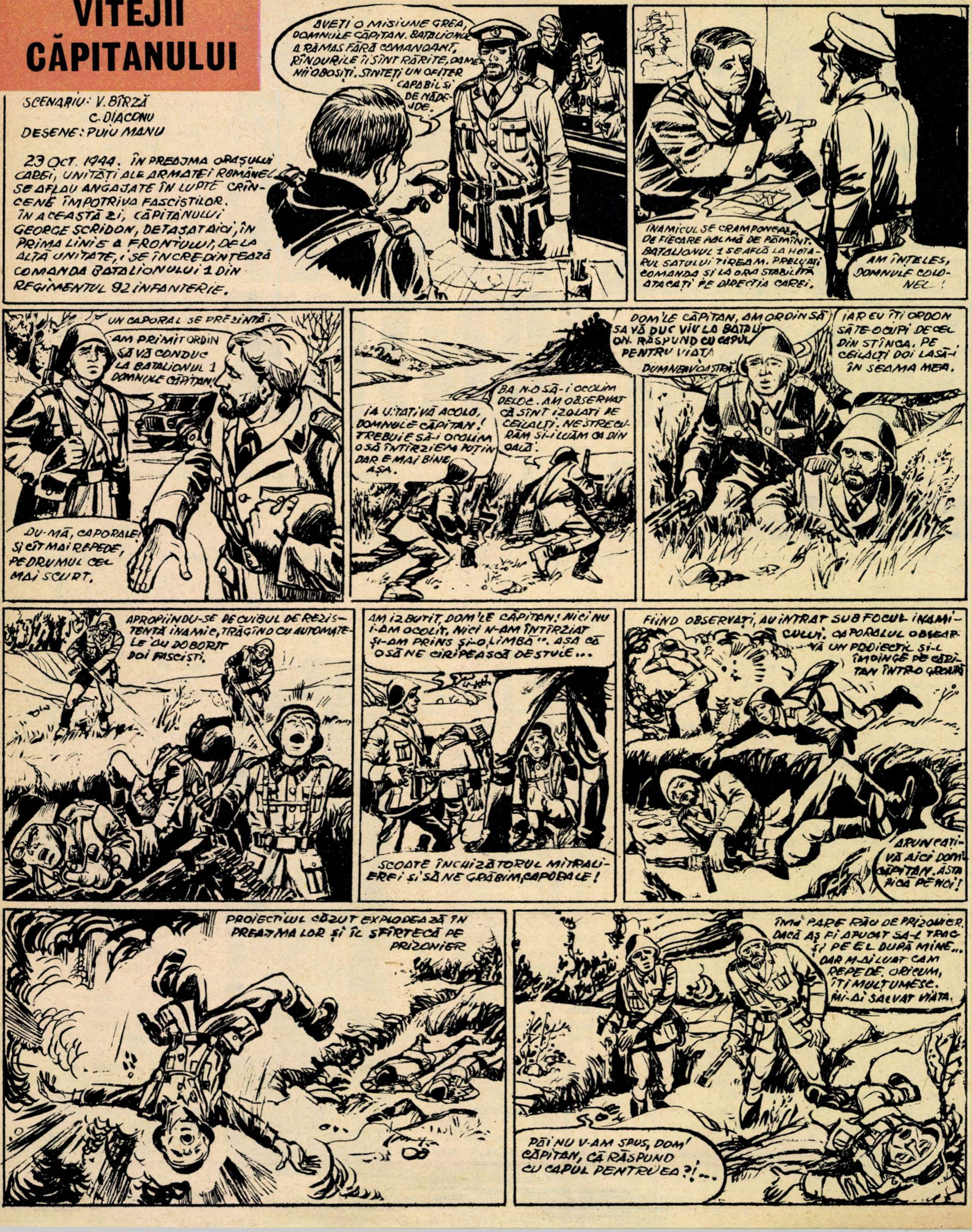
SCENARIU: V. BÎRZĂ
C. DIACONU
DESENE: PUIU MANU
23 OCT. 1944. ÎN PREAJMA ORAȘULUI CAREI, UNITĂȚI ALE ARMATEI ROMÂNE SE AFLAU ANGAJATE ÎN LUPTE CRÎNCENE ÎMPOTRIVA FASCIȘTILOR. ÎN ACEASTĂ ZI, CĂPITANULUI GEORGE SCRIDON, DETAȘAT AICI, ÎN PRIMA LINIE A FRONTULUI, DE LA ALTĂ UNITATE, I SE ÎNCREDINȚEAZĂ COMANDA BATALIONULUI 1 DIN REGIMENTUL 92 INFANTERIE.
AVEȚI O MISIUNE GREA, DOMNULE CĂPITAN. BATALIONUL A RĂMAS FĂRĂ COMANDANT, RÎNDURILE ÎI SÎNT RĂRITE, OAMENII OBOSIȚI. SÎNTEȚI UN OFIȚER CAPABIL ȘI DE NĂDEJDE.
INAMICUL SE CRAMPONEAZĂ DE FIECARE PALMĂ DE PĂMÎNT. BATALIONUL 1 SE AFLĂ LA HOTARUL SATULUI TIREAM. PRELUAȚI COMANDA ȘI LA ORA STABILITĂ ATACAȚI PE DIRECȚIA CAREI.
AM ÎNȚELES, DOMNULE COLONEL!
UN CAPORAL SE PREZINTĂ:
AM PRIMIT ORDIN SĂ VĂ CONDUC LA BATALIONUL 1 DOMNULE CĂPITAN!
DU-MĂ, CAPORALE! ȘI CÎT MAI REPEDE, PE DRUMUL CEL MAI SCURT.
IA UITAȚI-VĂ ACOLO, DOMNULE CĂPITAN! TREBUIE SĂ-I OCOLIM. O SĂ ÎNTÎRZIEM PUȚIN DAR E MAI BINE AȘA.
BA N-O SĂ-I OCOLIM DELOC. AM OBSERVAT CĂ SÎNT IZOLAȚI DE CEILALȚI. NE STRECURĂM ȘI-I LUĂM CA DIN OALĂ.
DOM'LE CĂPITAN, AM ORDIN SĂ SĂ VĂ DUC VIU LA BATALION. RĂSPUND CU CAPUL PENTRU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ.
IAR EU ÎȚI ORDON SĂ TE OCUPI DE CEL DIN STÎNGA. PE CEILALȚI DOI LASĂ-I ÎN SEAMA MEA.
APROPIINDU-SE DE CUIBUL DE REZISTENȚĂ INAMIC, TRĂGÎND CU AUTOMATELE AU DOBORÎT DOI FASCIȘTI.
AM IZBUTIT, DOM'LE CĂPITAN! NICI NU I-AM OCOLIT, NICI N-AM ÎNTÎRZIAT ȘI-AM PRINS ȘI-O „LIMBĂ". AȘA CĂ O SĂ NE CIRIPEASCĂ DESTULE...
SCOATE ÎNCHIZĂTORUL MITRALIEREI ȘI SĂ NE GRĂBIM, CAPORALE!
FIIND OBSERVAȚI, AU INTRAT SUB FOCUL INAMICULUI. CAPORALUL OBSEARVĂ UN PROIECTIL ȘI-L ÎMPINGE PE CĂPITAN ÎNTR-O GROAPĂ
ARUNCAȚI-VĂ AICI DOM' CĂPITAN. ĂSTA PICĂ PE NOI!
PROIECTILUL CĂZUT EXPLODEAZĂ ÎN PREAJMA LOR ȘI ÎL SFÎRTECĂ PE PRIZONIER
ÎMI PARE RĂU DE PRIZONIER. DACĂ AȘ FI APUCAT SĂ-L TRAG ȘI PE EL DUPĂ MINE... DAR M-AI LUAT CAM REPEDE. ORICUM, ÎȚI MULȚUMESC. MI-AI SALVAT VIAȚA.
PĂI NU V-AM SPUS, DOM' CĂPITAN, CĂ RĂSPUND CU CAPUL PENTRU EA?!...

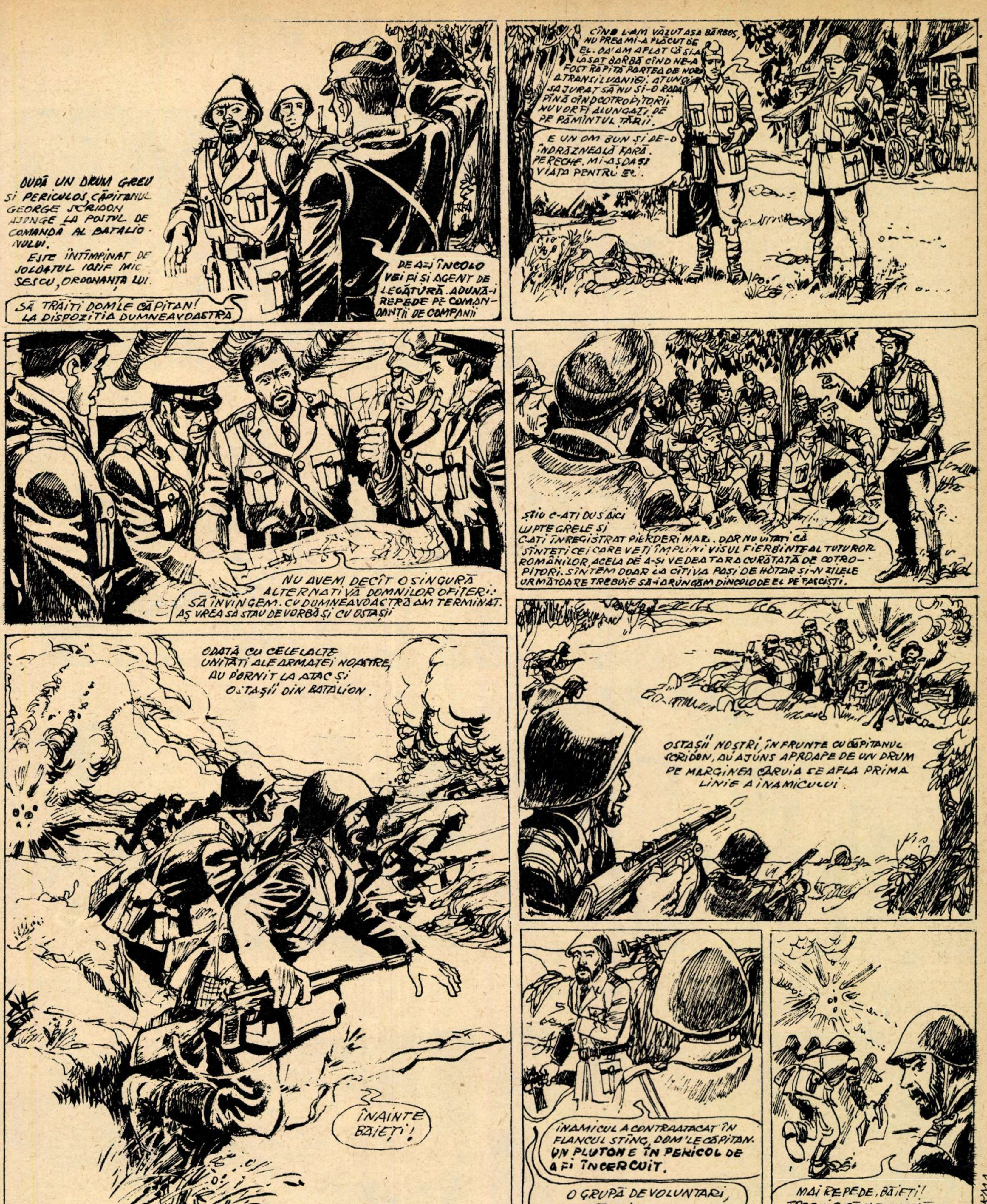
DUPĂ UN DRUM GREU SI PERICULOS, CĂPITANUL GEORGE SCRIDON AJUNGE LA POSTUL DE COMANDĂ AL BATALIONULUI.
ESTE ÎNTÎMPINAT DE SOLDATUL IOSIF MICSESCU, ORDONANȚA LUI.
SĂ TRĂIȚI DOM'LE CĂPITAN! LA DISPOZIȚIA DUMNEAVOASTRĂ
DE AZI ÎNCOLO VEI FI ȘI AGENT DE LEGĂTURĂ. ADUNĂ-I REPEDE PE COMANDANȚII DE COMPANII
CÎND L-AM VĂZUT AȘA BĂRBOS, NU PREA MI-A PLĂCUT DE EL. DA' AM AFLAT CĂ ȘI-A LĂSAT BARBĂ CÎND NE-A FOST RĂPITĂ PARTEA DE NORD A TRANSILVANIEI. ATUNCI S-A JURAT SĂ NU ȘI-O RADĂ PÎNĂ CÎND COTROPITORII NU VOR FI ALUNGAȚI DE PE PĂMÎNTUL ȚĂRII.
E UN OM BUN ȘI DE-O ÎNDRĂZNEALĂ FĂRĂ PERECHE. MI-AȘ DA ȘI VIAȚA PENTRU EL.
NU AVEM DECÎT O SINGURĂ ALTERNATIVĂ DOMNILOR OFIȚERI: SĂ ÎNVINGEM. CU DUMNEAVOASTRĂ AM TERMINAT. AȘ VREA SĂ STAU DE VORBĂ ȘI CU OSTAȘII
ȘTIU C-AȚI DUS AICI LUPTE GRELE ȘI C-AȚI ÎNREGISTRAT PIERDERI MARI. DAR NU UITAȚI CĂ SÎNTEȚI CEI CARE VEȚI ÎMPLINI VISUL FIERBINTE AL TUTUROR ROMÂNILOR, ACELA DE A-ȘI VEDEA ȚARA CURĂȚATĂ DE COTROPITORI. SÎNTEM DOAR LA CÎTIVA PAȘI DE HOTAR ȘI-N ZILELE URMĂTOARE TREBUIE SĂ-I ARUNCĂM DINCOLO DE EL PE FASCIȘTI.
ODATĂ CU CELELALTE UNITĂȚI ALE ARMATEI NOASTRE, AU PORNIT LA ATAC ȘI OSTAȘII DIN BATALION.
ÎNAINTE BĂIEȚI!
OSTAȘII NOȘTRI, ÎN FRUNTE CU CĂPITANUL SCRIDON, AU AJUNS APROAPE DE UN DRUM PE MARGINEA CĂRUIA SE AFLA PRIMA LINIE A INAMICULUI.
INAMICUL A CONTRAATACAT ÎN FLANCUL STÎNG, DOM'LE CĂPITAN. UN PLUTON E ÎN PERICOL DE A FI ÎNCERCUIT.
O GRUPĂ DE VOLUNTARI, DUPĂ MINE!
MAI REPEDE, BĂIEȚI! TREBUIE SĂ NE SALVĂM CAMARAZII!
VA URMA

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Redactor șef adjunct: OVIDIU ZOTTA; Secretar responsabil de redacție: ION DONCA; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRES
Prezentarea tehnică: ION MIHĂESCU; Foto copertă: GRIGORE PREPELIȚĂ.
Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia". TIPARUL: C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM – departament export-import presă P.O.B. 136–137 telex 11226 București.
Index 41633 12 pagini 1,50 lei

TEMERARII SPAȚIULUI
(XI

Scenariu: SORIN ȘTEFĂNESCU
Desene: L. TĂNASE

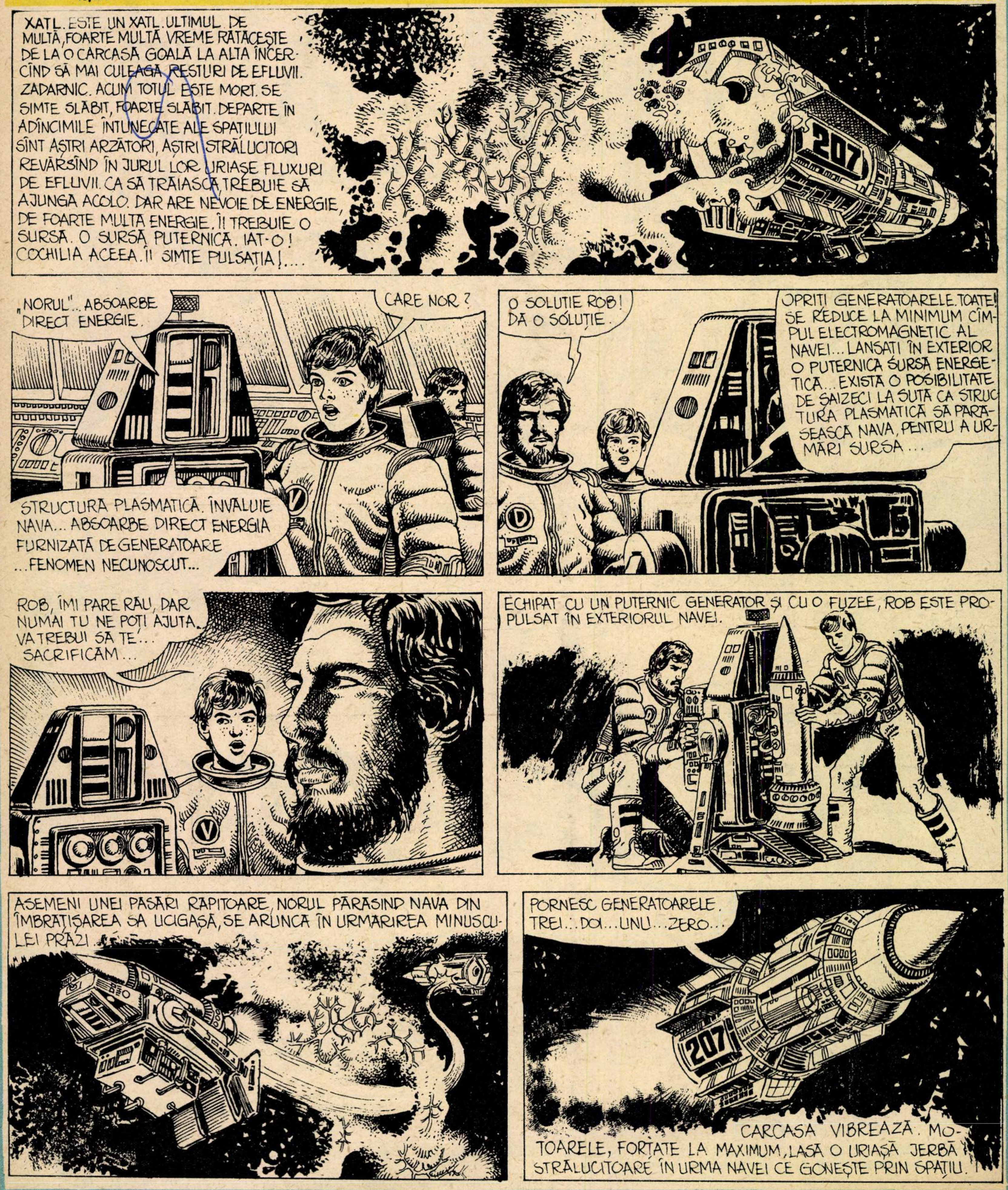
XATL. ESTE UN XATL. ULTIMUL. DE MULTĂ, FOARTE MULTĂ VREME RĂTĂCEȘTE DE LA O CARCASĂ GOALĂ LA ALTA ÎNCERCÎND SĂ MAI CULEAGĂ RESTURI DE EFLUVII. ZADARNIC. ACUM TOTUL ESTE MORT. SE SIMTE SLĂBIT, FOARTE SLĂBIT. DEPARTE ÎN ADÎNCIMILE ÎNTUNECATE ALE SPAȚIULUI SÎNT AȘTRI ARZĂTORI, AȘTRI STRĂLUCITORI REVĂRSÎND ÎN JURUL LOR URIAȘE FLUXURI DE EFLUVII. CA SĂ TRĂIASCĂ, TREBUIE SĂ AJUNGĂ ACOLO. DAR ARE NEVOIE DE ENERGIE, DE FOARTE MULTĂ ENERGIE. ÎI TREBUIE O SURSĂ. O SURSĂ PUTERNICĂ. IAT-O! COCHILIA ACEEA. ÎI SIMTE PULSAȚIA!...
207
„NORUL"... ABSOARBE DIRECT ENERGIE.
CARE NOR?
STRUCTURA PLASMATICĂ. ÎNVĂLUIE NAVA... ABSOARBE DIRECT ENERGIA FURNIZATĂ DE GENERATOARE ...FENOMEN NECUNOSCUT...
O SOLUȚIE ROB! DĂ O SOLUȚIE.
OPRIȚI GENERATOARELE. TOATE! SE REDUCE LA MINIMUM CÎMPUL ELECTROMAGNETIC AL NAVEI... LANSAȚI ÎN EXTERIOR O PUTERNICĂ SURSĂ ENERGETICĂ... EXISTĂ O POSIBILITATE DE ȘAIZECI LA SUTĂ CA STRUCTURA PLASMATICĂ SĂ PĂRĂSEASCĂ NAVA, PENTRU A URMĂRI SURSA...
ROB, ÎMI PARE RĂU, DAR NUMAI TU NE POȚI AJUTA. VA TREBUI SĂ TE... SACRIFICĂM...
ECHIPAT CU UN PUTERNIC GENERATOR ȘI CU O FUZEE, ROB ESTE PROPULSAT ÎN EXTERIORUL NAVEI.
ASEMENI UNEI PĂSĂRI RAPITOARE, NORUL PĂRĂSIND NAVA DIN ÎMBRĂȚIȘAREA SA UCIGAȘĂ, SE ARUNCĂ ÎN URMĂRIREA MINUSCULEI PRĂZI...
PORNESC GENERATOARELE. TREI... DOI... UNU... ZERO...
207
CARCASA VIBREAZĂ. MOTOARELE, FORȚATE LA MAXIMUM, LASĂ O URIAȘĂ JERBĂ STRĂLUCITOARE ÎN URMA NAVEI CE GONEȘTE PRIN SPAȚIU.

(va urma)

Imagini de la
„Serbările mării"

34

JOI, 26 AUGUST 1982,
ANUL XVI (NR. 777)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE
CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

ÎN ACEST NUMĂR:

- **Omagiul pionierilor şi şoimilor patriei la marea noastră sărbătoare naţională, 23 August (pag. 2).**
- **Din cronica forumului (pag. 3).**
- **„Serbările mării" (pag. 4).**
- **Să descoperim împreună „Aripa de vis a frumosului" (pag. 6—7).**
- **Astăzi, la Club 14: Sofia Vicoveanca (pag. 9).**
- **Magazin de vacanţă (pag. 10).**

CADRAN POLITIC

Împlinirea a 38 de ani de la revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă a fost sărbătorită, luni, 23 August 1982, în Capitală şi în întreaga ţară, într-o atmosferă caracterizată de înaltă mîndrie patriotică pentru marile victorii obţinute în anii socialismului de către poporul nostru, sub conducerea partidului. Mii şi mii de oameni ai muncii din Capitală au trecut ca un fluviu viu prin faţa tribunelor oficiale din Piaţa Aviatorilor îmbrăcată, în această zi de august, în tradiţionalele haine de sărbătoare. Ei au dat glas, şi cu acest prilej, sentimentelor de profund respect, de adîncă stimă şi preţuire pentru tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai iubit fiu al poporului, hotărîrii lor ferme de a înfăptui cu pasiune şi abnegaţie istoricele hotărîri ale Congresului al XII-lea al partidului, indicaţiile clarvăzătoare ale secretarului general al partidului în vederea ridicării României socialiste pe noi culmi de civilizaţie şi progres.

Un moment deosebit al grandioasei defilări a oamenilor muncii din Capitală l-a constituit apariţia în Piaţa Aviatorilor a pionierilor şi şoimilor patriei veniţi să aducă însufleţitul lo omagiu sărbătorii noastre naţionale: „Noi, pionierii, şoimii, toţ copiii/ Sub cer de August însorit/ Venim lumina dragostei să v-o rostim/ La marea sărbătoare-a României" — au răsunat vocile lor cristaline. În faţa tribunelor s-au desfăşurat adevărate secvenţe din viaţa, munca şi preocupările tinerelor mlădiţe ale patriei.

Copilărie — viitor — pace. Un cerc uriaş din trupuri tinere, întruchipînd globul pămîntesc brăzdat de meridiane senine, sugerează dorinţa supremă, ţelul nobil pentru care, luptînd cu dîrzenie, ţara noastră, preşedintele ei au devenit simbol în lume. Din globurile pămînteşti purtate de către copii îşi iau zborul către senin sute şi sute de porumbei: „Pămînt al păcii şi-al prieteniei/ Ne este ţara, leagăn neumbrit/ Se-nalţă porumbeii bucuriei/ Şi soarele surîde fericit"... „Copii ai lumii, cu aceleaşi doruri"/ Să spunem NU! războiului barbar"!

Momente în care o ţară întreagă trăieşte prin copiii ei şi bucuriile împlinirii, şi preocupările pentru viitor, şi răspunderile prezentului. Momente în care o ţară întreagă îşi exprimă, prin copiii ei, recunoştinţa şi dragostea neţărmurită pentru făurarul destinului de azi şi de mîine al acestei ţări, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

23 AUGUST 1982

ALĂTURI DE ÎNTREGUL NOSTRU POPOR, COPIII ŢĂRII AU ADUS OMAGIUL LOR FIERBINTE PATRIEI, PARTIDULUI, TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU, CEL MAI IUBIT PRIETEN ŞI ÎNDRUMĂTOR AL TINEREI GENERAŢII.

Istoria, măreaţă moştenire,
Şi graiul părintesc ne sînt comori;

Temei de cutezanţă şi cinstire
Spre-al României mare viitor!

NOASTRA LIBERA ŞI INDEPENDENTA, REPUBLICA SOCIALISTA ROMÂNIA
23
AUGUST
1944
1982

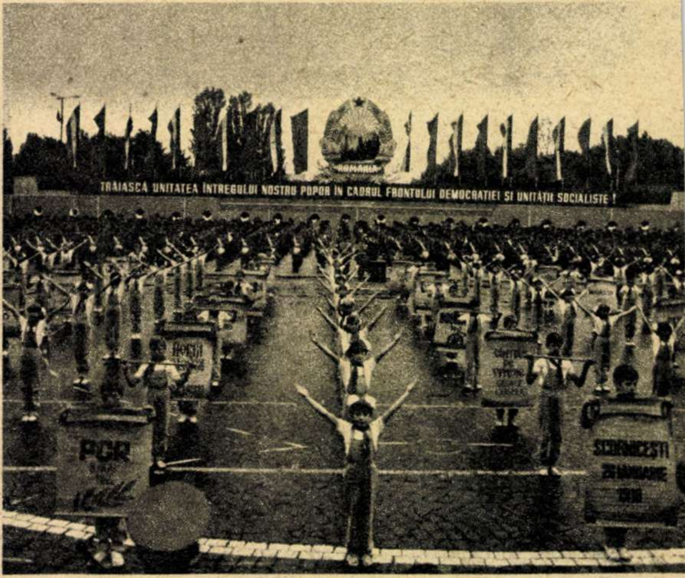
TRĂIASCĂ UNITATEA ÎNTREGULUI NOSTRU POPOR ÎN CADRUL FRONTULUI DEMOCRAŢIEI ŞI UNITĂŢII SOCIALISTE !
PCR
SCORNICEŞTI

DEMOCRAŢIEI ŞI UNITĂŢII SOCIALISTE !

Hora ţării

Lină, rotundă, frumoasă,
horă de cîmpuri cu ploi,
grav unduind şi duioasă
dinspre străbuni către noi.

Zveltă şi pură rotire,
iarba sfinţind-o sub paşi,
mult jinduita-mplinire,
aură pentru urmaşi.

Horă la ape în brîie,
munţi legănîndu-se în dor
şi sărutat de călcîie
dulcele lut cîntător.

Horă de vulturi în soare
horă de oase-n afund,
pururea nemuritoare
hora acestui pămînt!...

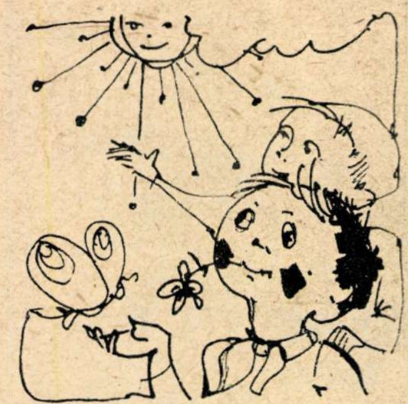

Chemarea pădurii

Pădurea ne aşteaptă înfrunzită,
cu păsări mii sunînd un viers frumos
şi cu poieni în ierburi smălţuite:
aici vin căprioarele, sfios.

În umbră, sub frunzare, gîze multe
s-alungă-n roiuri, raze joacă lin,
iar fragii rumeni parcă stau s-asculte
cum pe poteci copiii dornici vin.

E vară-acum cu înfloriri de taină,
se iscă aromatele ciuperci;
pădurea verde, -n răcoroasă haină,
te-ndeamnă în hotarul ei să treci.

Acolo fluturi, flori iubind tăcerea,
şi-n ceru-adînc, deasupra, vulturi mari,
şi aerul ce-i miresmat ca mierea,
şi freamătul bătrînilor stejari.

Pădurea ne aşteaptă cu izvoare:
haideţi, copii, să bem din unda lor
răcoarea vieţii pururi viitoare,
să creştem 'nalţi cu timpul suitor...

RADU CÂRNECI

REPORTAJ PIONIERESC DIN FORUM

FAMILIA „aem”

În dimineaţa zilei tradiţional consacrată conlucrării dintre membrii celor două organizaţii înfrăţite prin vrednica, prin entuziastă tinereţe — Organizaţia Pionierilor şi Uniunea Tineretului Comunist — unul dintre echipajele Forum '82 aştepta cu nerăbdare vizitarea cunoscutei întreprinderi timişorene de aparate electrice de măsură (I.A.E.M.). În fine, prin portavoce ni se anunţă startul plecării. Dar, ce surpriză, în autocarul în care urcasem îl zăresc pe Sorin Trif, unul dintre reporterii de la radio-forum.

— A, nu ştiaţi, se pare că vă vom „seconda”: o întreagă echipă de pionieri-reporteri şi utecişti de la „Semafor” şi radio-forum — zice el, ghicindu-mi mirarea.

— Să mă... secondaţi? Dimpotrivă: o să colaborăm!

Iată că rulăm spre Calea Buziaşului — această modernă magistrală industrială, sinonimă cu însăşi istoria nouă a oraşului, magistrală care, smulgîndu-i treptat cîmpiei periferice neroditorul pămînt, etalonează azi de-a lungul său întreprinderi cu prestigioasă emblemă, recunoscută şi dincolo de hotarele ţării. Printre ele — şi tînăra Întreprindere de aparate electrice de măsură (n-a depăşit încă vîrsta unui... pionier de zece ani!), în faţa căreia ne oprim cu toţii emoţionaţi. Oaspeţii-copii, oaspeţii-pionieri sînt întîmpinaţi cu bucurie de către gazde — muncitori tineri, muncitori mai vîrstnici, împreună cu directorul întreprinderii, dr. ing. Gheorghe Tîrpe.

Vizita noastră debutează la atelierul de aparate indicatoare şi regulatoare, după ce într-o mică expoziţie ne sînt prezentate produsele purtînd marca **aem,** destinate întreprinderilor de automatizări: aparate active şi reactive, cu o gamă foarte largă de tipodimensiuni pentru măsurători electrice şi neelectrice. Sorin îmi atrage atenţia: „IRT-96”?! Eticheta precizează — „Produs nou”! Să întrebăm ce avantaje noi reprezintă acest produs de concepţie originală... Ne răspunde şeful atelierului, inginerul Dan Olerescu:

— Conceput, creat aici, ca şi alte aparate realizate de noi, IRT-96 beneficiază de toate componentele electronice, precizia fiind de trei ori mai mare faţă de cele de tip mai vechi, iar durata de funcţionare cu mult prelungită.

Aflăm apoi că în această tînără întreprindere, 500 de oameni lucrează în cercetare şi proiectare. Dintre ei, patru sute sînt tineri. Aşadar, patru sute de tinere frunţi aplecate zilnic peste masa cercetătorului, peste planşeta proiectantului...

*

V-aţi mutat de curînd într-un nou apartament? Ce-ar fi să vă uitaţi la contoarul care măsoară numărul kilowaţilor consumaţi? Nu cumva are înscrisă marca **aem?** Da?! Atunci să ştiţi că a fost fabricat chiar în atelierul în care ne aflăm noi acum. Adică atelierul de contor monofazat, din care pleacă zilnic 3 200-3 500 de asemenea aparate de tablou. Nu însă înainte de a fi fost verificate în secţiile de metrologie. Solicit, din... curiozitate tehnică, o informaţie unei tinere — se numeşte Opriţa Ioanovici — care tocmai testa calitatea unui nou contoar: „Cum se cheamă acest panou de verificare?” „Aparat de etalonare sau — pe scurt — Minex”. „Dar meseria dumneavoastră, ce denumire are?” „Electromecanic”. Ei bine, „electromecanici” sînt toate aceste tinere muncitoare pe care le-am întîlnit în secţia de metrologie. Iată cum şi statutul acestei meserii, pînă nu demult exclusiv bărbătească, s-a schimbat, intră firesc azi în categoria celor practicate cu egală competenţă şi de femei.

În timp ce traversam atelierul de etaloane, de aparate de precizie, unul dintre pionieri exclamase: „Uite multimetrele şi frecvenţiometrele cu care lucrăm noi în laboratorul de fizică! Deci tot aici se fabrică?” „Exact” — îi răspunde ghidul nostru, tînărul maistru electromecanic Lazăr Galeş.

*

În clipa cînd am intrat în spaţiosul atelier de mecanică fină, o ciudată mutaţie de imagini s-a produs parcă: aveam sentimentul că ne-am întors în sala de clasă, unde pînă nu demult învăţau toate aceste tinere lucrătoare (de altfel, multe dintre ele au absolvit de curînd licee,

Ileana Piţa

(Continuare în pag. 5)

jurnal de vacanță

SERBĂRILE MĂRII

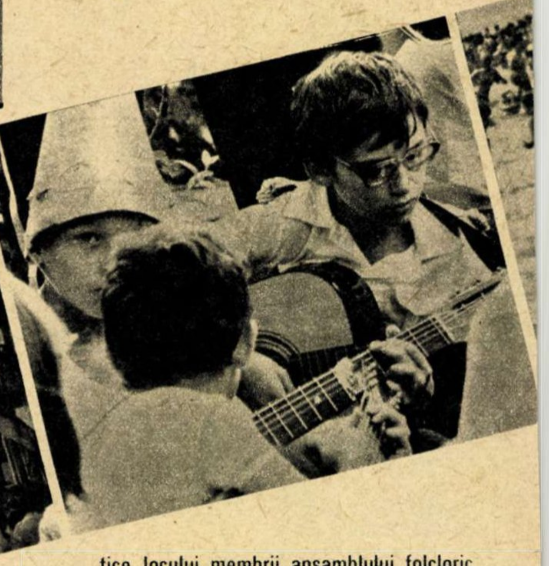

Scena: întreg litoralul!

Artiştii: pionieri iubitori ai cîntecului şi poeziei, ai dansului şi veseliei din toate zonele folclorice ale ţării.

Spectatorii: mii de oameni ai muncii veniţi la odihnă, turişti sosiţi din ţări străine, localnici.

Reporterii şi fotoreporterii: specialişti în astfel de manifestări de la radio, de la televiziune, din presă...

Iată cîteva date „tehnice" cu care începem fotoreportajul nostru realizat pe litoralul Mării Negre, în miez de vară, la renumitele „Serbări ale mării", care au ajuns la vîrsta de... a treisprezecea ediţie.

Bucuroase întotdeauna de oaspeţi, dar în acest caz încă şi mai mult, frumoasele staţiuni de pe malul mării — Constanţa, Mamaia, Mangalia, Techirghiol — s-au pregătit sărbătoreşte să-i primească pe tinerii artişti. Străzile împodobite cu ghirlande de flori, scenele cu decoruri inspirate din frumuseţea mării şi a naturii, difuzoarele transmiţînd fără odihnă cîntece vesele, toate aveau darul să aducă bună dispoziţie, bucurie. Una dintre acele multe bucurii pe care vacanţa binemeritată, copilăria le oferă purtătorilor cravatelor roşii cu tricolor.

LICURICI ŞI... PESCĂRUŞI

Părăsim întinsa piaţă a portului Tomis păstrînd în minte tabloul ţărmului de mare plin de bărci, cu pînze multicolore, cu vesela şi numeroasa asistenţă a turiştilor care ascultau încîntaţi muzica de promenadă interpretată de fanfara de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Arad. În elegantele costume, roşii-bleumarin, Mircea Hangu, Adriana Bota, Octavian Demciuc, Szeles Andrei, Călin Muneranţiu şi toţi ceilalţi pionieri ai formaţiei simţeau că au cucerit cu totul asistenţa şi făceau ca din instrumentele lor să sune tot mai duios... „Idila licuricilor". Pionierii erau fericiţi că melodia domina văzduhul acela în care stăpîni erau doar pescăruşii...

Părăsim portul Tomis pentru a răspunde unei alte chemări reportericeşti — prezenţa noastră la programul artistic al pionierilor din Bistriţa şi ne întîlnim cu...

„CUNUNA"

...minunat obicei al secerişului adus pe scenă de şcolarii din comuna Maieru. „Mîndre-s măierencele, / Ca şi vara holdele!" — îşi face intrarea, cîntînd, Dorina Varvari. Poartă pe cap o cunună de spice aurii simbolizînd belşugul recoltei, încununarea muncii harnice a oamenilor ogoarelor. Prin cîntece şi dansuri specifice locului, membrii ansamblului folcloric ne fac să simţim unduirea domoală a holdelor, bucuria muncii, a belşugului verii. Şi în această minunată oraţie, la un moment dat, gazdele cer harnicilor secerători **cununa**. Dar aceştia îi răspund: Noi cununa nu v-om da/ Pînă nu ni-ţi arăta/ Blidul cu plăcinte,/ Ceteraşi cu cetera!/ şi, într-adevăr, ceteraşii vin şi cîntă şi toţi dansatorii se prind într-o învîrtită de pas legănat aşa, ca în nordul Transilvaniei.

Pe neaşteptate, ieşind din cîntul holdelor bogate, ne întîmpină...

CHARLESTON-UL PE ALEEA FLORILOR

Aşa se chema strada aceea, în timpul serbărilor mării, aleea florilor! Acolo